

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు :: అమరావతి

W.P.Nos.19671, 19450, 20479, 20521, 20826, 20955, 22207, 22791, 22809,
23304, 23356, 23815, 24380, 24717, 23356, 23815, 24380, 24380, 24717,
25151, 2515, 2066, 2066, 2066, 2066, 2066, 2056, 2059, 4958, 4881 మరియు
4882

మధ్య:

జి.వి.శేషమాంబతో పాటు మరో 8 మంది.

... పిటిషనర్లు..

మరియు

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న దాని ముఖ్య కార్యదర్శి,

పైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్ 3 - పెన్షన్) విభాగం, సచివాలయ భవనాలు,

వెలగపూడి, గుంటూరు జిల్లాతో పాటు మరో 10

... ప్రతివాదులు..

05.03.2021న తీర్పు

గౌరవనీయ జస్టిస్ ఎం.సత్యనారాయణ మూర్తి

1. తీర్పులను చూడటానికి స్థానిక వార్తాపత్రికల రిపోర్టర్లను అనుమతించవచ్చా? -అవును
2. తీర్పు ప్రతులను లా రిపోర్టర్లు/జర్నల్స్ కు మార్క్ చేయవచ్చా - అవును
3. వారి లేడీషిప్/లార్జిప్ తీర్పు యొక్క న్యాయమైన కాపీని చూడాలనుకుంటున్నారా? -అవును

గౌరవనీయ జస్టిస్ ఎం.సత్యనారాయణ మూర్తి

W.P.Nos.19671, 19450, 20479, 20521, 20826, 20955, 22207, 22791, 22809,
23304, 23356, 23815, 24380, 24717, 23356, 23815, 24380, 24380, 24717,
25151, 2515, 2066, 2066, 2066, 2066, 2066, 2056, 2059, 4958, 4881 మరియు

4882

05.03.2021

జి.వి.శేషమాంబతో పాటు మరో 8 మంది.

....పిటిషనర్లు

v.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న దాని ముఖ్య కార్యదర్శి,

ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్ 3 - పెన్షన్) విభాగం, సచివాలయ భవనాలు,

వెలగపూడి, గుంటూరు జిల్లాతో పాటు మరో 10

.... ప్రతివాదులు

పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది : శ్రీ కరణం రమేష్

ప్రతివాదుల తరపు న్యాయవాది: శ్రీ అశ్వర్థ నారాయణ. గవర్నమెంట్ ప్లీడర్ ఫర్ సర్వీసెస్ - 1

రిఫర్ చేసిన కేసులు:

1. 1971 (2) ఎస్సిసి 330
2. (1976) II LLJ 377 SC
3. (2006) 10 SCC 337
4. (2016) 6 ఎస్సిసి 408
5. (2003) 12 SCC 293
6. ఏఐఆర్ 1985 ఎస్సీ 356
7. ఏఐఆర్ 2006 ఎస్సీ 2145
8. (1978) 2 ఎస్సిసి 196
9. (2007) 5 SCC 437

10. ఏఐఆర్ (1968) 1 ఎస్సీఆర్ 111
11. ఏఐఆర్ 1988 ఎస్సీ 1681
12. ఏఐఆర్ 1980 కార్ట్ 207
- 13.1999(3)SLR372
14. ఏఐఆర్ 1959 ఎస్సీ 896
15. ఏఐఆర్ 1991 ఎస్సీ 1933
16. ఏఐఆర్ 1989 ఎస్సీ 989
17. ఏఐఆర్ 1981 ఎస్సీ 411
18. (1967)ILLJ698SC
- 19.[1977]2SCR28
- 20.ఏఐఆర్ 1989 ఎస్సీ 1133
- 21.1961CRILJ773
- 22.[1981]2SCR742
23. ఏఐఆర్ 1988 ఎస్సీ 2255
- 24.[2001]2SCR927
- 25.[2001]3SCR641
- 26.AIR1997SC1446
- 27.[2001]252ఐటిఆర్1(ఎస్సీ)
- 28.AIR2003SC4355
- 29.AIR2004SC1559
- 30.[1982]1SCR1137
- 31.[2002]3SCR948
- 32.1971CRILJ680
- 33.2000 (2) WLN 574
- 34.2005 (2) అంగన్ వాడీ కేంద్రం 1191
35. (1976) ఐ.ఐ.ఎల్.ఎల్.జె 377 ఎస్.సి.
36. ఐఎల్ఆర్ 1967 ఫుంజ్ & హర్ 278

37. ఏఐఆర్ 1983 ఎస్సీ 130
38. 2020 యొక్క సివిల్ అప్పీల్ నెం.1677-1678 తేది 18.02.2020
39. (2013) 12 SCC 210
40. (2006) 7 SCC 651
41. 2013 యొక్క సివిల్ అప్పీల్ నెం.6156 తేది 07.08.2020
- 42.W.P.నెం.2630 ఆఫ్ 2014 తేది 16.02.2016
- 43.W.P.నెం.352 ఆఫ్ 2014 తేది 27.11.2015
44. ఏఐఆర్ 1960 ఎస్సీ 932
45. ఏఐఆర్ 1978 ఎస్సీ 597
- 46.AIR1986SC180
47. (1991)ILLJ395SC
48. ఏఐఆర్ 1999 ఎస్సీ 1416
49. (2012) 3 మహ్.ఎల్.జె 126
- 50.W.P.నెం.3208 ఆఫ్ 2011 తేది 08.12.2014
- 51.1993 (0) MPLJ 663
52. ఏఐఆర్ 1956 ఎస్సీ 479
53. ఏఐఆర్ 1955 ఎస్సీ 25
- 54.1955 (1) దక్షిణ మధ్య రైల్వే 599
55. ఏఐఆర్ 1959 ఎస్సీ 149
56. ఏఐఆర్ 1967 ఎస్సీ 52
57. ఏఐఆర్ 1982 ఎస్సీ 33
58. ఏఐఆర్ 2003 ఎస్సీ 250
59. ఏఐఆర్ 2013 ఎస్సీ 565
60. (2003)1SCC184
61. (1991) 1 ఎస్ సిసి 725
- 62.2020 (5) ALT77
- 63.2017 (2) ALT 485 (D.B)

64. (1993) 3 సుప్రీంకోర్టు కేసులు 259
- 65.[1978] 2 SCR 272 వద్ద 308F
66. ఏఐఆర్ 1967 ఎస్సీ 1269
- 67.AIR2016SC33
68. (1974)ILLJ172SC
- 69.AIR1951SC41
- 70.AIR1958SC538
71. (2012) 11 SCC 1
72. (2015) 1 SCC 1
73. (1975) 2 SCC 840
74. ఏఐఆర్ 1994 ఎస్సీ 2623
- 75.[1994] 1 ఎసి 486 (హెచ్ఎల్)
76. (2003) 4 SCC 289
- 77.1997(7) SCC 592
78. (2001) 3 SCC 635
79. (2000) 5 SCC 471
80. (2000) 8 SCC 262
81. (1949) 338 US 604 (617)
82. (2011) 1 SCC 640

గౌరవనీయ జస్టిస్ ఎం.సత్యనారాయణ మూర్తి

**W.P.Nos.19671, 19450, 20479, 20521, 20826, 20955, 22207, 22791, 22809,
23304, 23356, 23815, 24380, 24717, 2515, 2515, 2515, 2515, 2515, 2515, 26,
3, 26, 26, 26, 26, 26, 26, 266, 266, 266, 4656, 4958, 4881 మరియు 4882**

సాధారణ ఆర్డర్:

అన్ని రిట్ పిటిషన్లలో వితంతు కుమార్తె లేదా మరణించిన రిటైర్డ్ ప్రభుత్వ ఉద్యోగి యొక్క విడాకులు పొందిన కుమార్తె పిటిషనర్లు, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం జిఓ ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ఆర్) ను ప్రకటించడానికి మాండమస్ రిట్ జారీ చేయాలని ఈ పిటిషన్లను దాఖలు చేశారు. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019న జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ కు చేసిన సవరణ ప్రకారం, పై జీవోలోని పేరా నెం.5 ప్రకారం వారి పిల్లలు మేజర్లు అయ్యే తేదీ వరకు కుటుంబ పింఛను పొందే అర్హతను నిర్దేశిస్తూ 07.10.2010న చేసిన సవరణ ప్రకారం 1.0.0.10.2010 నాటి జీవో నం.1. ఏకపక్షంగా, నిరంకుశంగా, విచిత్రంగా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, 21, 300-ఎలను ఉల్లంఘించి, తత్ఫలితంగా 25.11.2019 నాటి ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్-3 పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ కు చేసిన సవరణ ప్రకారం 25.11.2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్-3 పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ ను రద్దు చేసింది. 07.10.2010 నాటి ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ జారీ చేసిన జీవో ఎంఎస్ నెం.315 నుంచి 45 ఏళ్లు.

ఈ పిటిషన్లన్నింటిలోనూ పిటిషనర్లు, ప్రతివాదుల వాదన ఒక్కటే. అందువల్ల 2020 నాటి రిట్ పిటిషన్ నెం.19671ను ప్రధాన కేసుగా పరిగణిస్తూ ఉమ్మడి ఉత్తర్వుల ద్వారా ఈ పిటిషన్లన్నింటినీ పరిష్కరించడం సముచితమని నేను భావిస్తున్నాను.

పిటిషనర్లు జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్)ను తప్పుపట్టారు. III - పెన్షన్) అన్ని రిట్ పిటిషన్లలో 25.11.2019 నాటి డిపార్ట్ మెంట్. 2020 రిట్ పిటిషన్ నెం.19671లో పిటిషనర్లు, ఇతర పిటిషనర్లు పిటిషనర్లు, వారి భర్తల మధ్య విడాకులు రద్దు కావడం లేదా వారి భర్తల మరణం కారణంగా వారి తల్లిదండ్రులపై ఆధారపడుతున్నారు. 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) శాఖ ప్రకారం ప్రభుత్వ ఉద్యోగిగా పనిచేసి పదవీ విరమణ చేసిన తండ్రి/తల్లిపై ఆధారపడిన వారు కుటుంబ పింఛను పొందుతున్నారు. ఈ వ్యవహారం ఇలా ఉండగానే రాష్ట్రం ఏకపక్షంగా నిర్ణయం తీసుకుని జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్) జారీ చేసింది. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ ను 07.10.2010న సవరించి వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె కుటుంబ పెన్షనర్లు, 45 సంవత్సరాలు నిండిన లేదా వారి పిల్లలు మేజర్లుగా మారడాన్ని నిలిపివేసింది. 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) విభాగం ప్రకారం

పిటిషనర్లందరూ 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315లో నిర్దేశించిన వివిధ ఇతర షరతులను నెరవేర్చి ప్రభుత్వ ఉద్యోగిగా పదవీ విరమణ చేసిన తర్వాత మరణించిన వారి తల్లిదండ్రులపై ఆధారపడి కుటుంబ పింఛనుకు అర్హులయ్యారు. పిటిషనర్లందరూ సంబంధిత శాఖ సిఫారసుల ఆధారంగా కుటుంబ పింఛను పొందుతున్నారు, వారి తల్లిదండ్రులు పనిచేసి ఆ తర్వాత పదవీ విరమణ చేశారు. రిట్ పిటిషన్ నెం.19671 ఆఫ్ 2020లో పెన్షన్ మంజూరు వివరాలు ఈ క్రింది పట్టికలో ఇవ్వబడ్డాయి.

సీరియల్ నెంబర్	పేరు	అథారిటీ సీపార్సు ఎఫ్.పి.	పించను మంజూరు చేసిన తేదీ	పి.పి.ఓ నెం.	చెల్లింపు తేదీ నుండి చేయబడింది	హోదా
1.	జి.వి.శేషమ్మ, డి/ఓ దివంగత జి.శేషయ్య (రిటైర్డ్ ఉపాధ్యాయుడు), వయస్సు సుమారు 62 సంవత్సరాలు	మండల విద్యాధికారి, ఎమ్.పి.డి.ఓ 14.10.2016న లెటర్ నెం.ఎ5/1742 4/90 ద్వారా	A.G. (A&E) A.P. లెటర్ నెం.PAG (A&E)/AP/P 18/II/S2287/SP 1315/1991- 01, తేదీ 14.10.2016	ప్రకాశం వద్ద పి.పి.ఓ.నెం.1 7-0044/46/ఎఫ్ పి చెల్లించాలి	FP 04.11.2 015 నుంచి NIL వరకు చెల్లించబడుతుంది	విడాకులు తీసుకున్న కూతురు..
2.	టి.భాగవతి దేవి, డి/ఓ స్వర్ణీయ పి.సుబ్బారాయశర్మ, రిటైర్డ్ తెలుగు పండిట్ గ్ర.1, వయస్సు సుమారు 55 సంవత్సరాలు.	23.10.2012 నాటి లేఖ నెంబరు 3556/సి2/2010 ద్వారా ఒంగోలు పురపాలక సంఘం	A.G. (A&E) A.P. లెటర్ నెం.PAG (A&E)/AP/P 18/I/S578/SP 3/7/1989-90/5789, తేదీ 01.02.2015	పి.పి.ఓ.నెం.1 7-004014/ఎఫ్. పి - ఎస్.టి.ఓ, ఒంగోలు	07.10.2 010 నుంచి నిల్ వరకు చెల్లించాలి	వితంతువు కూతురు..
3.	బి.వెంకట లక్ష్మి, డి.వెంకటమ్మ, రిటైర్డ్ థియేటర్ అసిస్టెంట్, వయస్సు సుమారు 51 సంవత్సరాలు	పిపియు, ప్రభుత్వ ఆసుపత్రి, గిద్దలూరు లెటర్ MNp./SPL/PLEN /2016, తేదీ 13.10.2016	AG (A&E) A.P./P5/IV/V138 9/SP/ 769/2010-11/2672 తేదీ 19.12.2016	పిపివో నెం.17 - 024458/ఎఫ్ పి ప్రకాశం	17.06.2 014 నుండి చెల్లించాలి	వితంతువు కూతురు..
4.	పి.శైలజ, డి.బి.ఐ.సుబ్బారావు, రిటైర్డ్.బి.ఆర్.ఐ తెలుగు పండిట్, వయస్సు సుమారు 57 సంవత్సరాలు	ప్రధానోపాధ్యాయుడు, జడ్పీహెచ్ పాఠశాల, మారెళ్ల, ఉండలూరు మండలం, ప్రకాశం జిల్లా నెం.9	ఎ.జి. లెటర్ No.AG (A&E)/AP/P18/II / S2187/SP 1293/d 1989-90/4879, తేదీ 05.03.2015	పిపివో నెం.17-004270ఎఫ్ పివో అద్దంకి	05.05.2 013 నుండి చెల్లించాలి	వితంతువు కూతురు..
5.	రేవు ధనలక్ష్మి మి.డి.ఓ.స్వర్ణీయ పి.వెంకటేశ్వర్లు, రిటైర్డ్ సెకండరీ	ఎంఈవో, కొత్తపట్నం, లెటర్ నెం. ఎస్సీ/ఎంఈవో/80	A.G. (A&E) AP లెటర్ నెం.PAG (A&E)/AP/P18/II /V682/SP1100/ 88-89/872, తేదీ 01.06.2018	పిపివో.. నెం.17-004657/ఎఫ్ పి - ఎస్సీవో ఒంగోలు	12.02.2 017 నుంచి చెల్లించాల్సిన ఎఫ్ పి	వితంతువు కూతురు..

	జి.ఆర్.ఉపాధ్యాయుడు, వయస్సు సుమారు 49 సంవత్సరాలు.	తేది 08.05.2018				
6.	ఎన్.ప్రమీల డి/ఓ దివంగత శ్రీరాములు, రిటైర్డ్ డి.ఫోర్స్ టి.రేంజ్ ఆఫీసర్, వయస్సు సుమారు 46 సంవత్సరాలు	డిప్యూటీ కన్స్ట్రక్టర్ లోర్ ఆఫ్ ఫార్స్ట్, మార్కాపూర్ (డబ్ల్యుఎల్) డివిఎన్ లెటర్ నెం.106/201 7/A3 తేది 24.05.2018	A.G. (A&E) A.P/P7/IV/S2983 /SP 1017/1992- 03 2219, తేది 27.06.2018	పీపీవో నెం.17 - 004674/ఎఫ్ పీవో మార్కాపూర్	FP చెల్లించాల్సిన తేది 25.11.2 015	వితంతువు కూతురు..
7.	ఎన్.నాగ వసుంధర డి/ఓ దివంగత నాగప్రసాద్ పి.ఎడ్.లో రిటైర్డ్ లెక్చరర్, వయస్సు సుమారు 50 సంవత్సరాలు.	24.04.2014 నాటి లెటర్ నెం.520/ఎ3/201 4 ద్వారా కమిషన్ మరియు డైరెక్టర్ ఆఫ్ కాలేజ్ ఎడ్యుకేషన్, హైదరాబాద్	AG లోబ్ నెం.PAG (A&E)/AP P16/IV/N706/SP 537/2008- 09/377 తేది 22.05.2014	పీపీవో నెం.17 - 004179/ఎఫ్పి/ ఎస్టివో ఒంగోలు	FP చెల్లించాల్సిన తేది 07.12.2 012	వితంతువు కూతురు..
8.	కె.రాజేశ్వరి డి/ఓ ఎ.కృష్ణ మూర్తి, రిటైర్డ్ 56 ఏళ్ల వయసున్న ఉపాధ్యాయుడు..	కమీషన్, ఒంగోలు మున్సిపాలిటీ లెటర్ నెం.2546/20 16, తేది 17.07.2017	AG లెటర్ No.AG (A&E)/AP/P 18/HK/K998/SP 473/1994- 12/2243, తేది 27.09.2017	పీపీవో నెం.17 - 004579/ఎఫ్పి/ ఎస్టివో ఒంగోలు	23.06.2015 నుండి చెల్లించాలి	వితంతువు కూతురు..
9.	పి.శశికళ డి/ఓ దివంగత బి.మేరీ, రిటైర్డ్. 59 ఏళ్ల వయసున్న టీచర్..	డిప్యూటీ ఎడ్యుకేషన్ ఆఫీసర్, పార్థూర్ లెటర్ నెం.నిల్, తేది 22.12.2014	AG లోబ్ No.AG (A&KE) AP/P.18/II/M - 44/SP 766/1984- 85/3755 తేది 29.01.2015	PPO నెం.17 - 004257/FP STO - చీరాల	17.08.2 013 నుండి చెల్లించాలి	విడాకులు తీసుకున్న కూతురు..

ఆంధ్రప్రదేశ్ రిటైర్డ్ పెన్షన్ రూల్స్, 1980లోని రూల్ 50 ప్రకారం రిటైర్డ్ ప్రభుత్వ ఉద్యోగి కుటుంబ సభ్యులకు చెల్లించాల్సిన కుటుంబ పెన్షన్ పథకం ఉంది. రూల్ 50 (12) (బి) ప్రభుత్వ ఉద్యోగికి సంబంధించి కుటుంబాన్ని నిర్వచిస్తుంది. ఈ పథకం ప్రకారం, మరణించిన ప్రభుత్వ ఉద్యోగి కుటుంబం పదవీ విరమణ చేసిన లేదా సర్వీసులో ఉన్నట్లయితే, నిబంధనల ప్రకారం

నెలవారీ కుటుంబ పెన్షన్ పొందడానికి అర్హులు. కుటుంబ పింఛనుకు అర్హులైన వివిధ రకాల కుటుంబ సభ్యులను ఈ నియమం పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. ఇది ఇలా ఉండగా, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 07.07.2008 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.438 జిఎ (స్లె ఎ) శాఖ ద్వారా తొమ్మిదవ వేతన సవరణ కమిషన్ ను ఏర్పాటు చేయడానికి సంతోషించింది. 02.09.2008 నాటి ఒ.ఎం.ఎఫ్ నెం.38/37/2008-పి అండ్ పిడబ్ల్యు(ఎ) ద్వారా భారత ప్రభుత్వ ప్రస్తుత కుటుంబ పెన్షన్ నియమాలు మరియు ఉత్తర్వులను సముచితంగా పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, కుటుంబ పెన్షన్ మంజూరుకు సంబంధించి వివిధ సంఘాల అభ్యర్థనలు, వ్యక్తిగత మరియు ప్రజా ఫిర్యాదులు మరియు పెన్షన్ల మంత్రిత్వ శాఖ, వివిధ సంఘాల అభ్యర్థనలను ఈ కమిషన్ పరిగణనలోకి తీసుకుంది. ఈ సిఫార్సులు 07.10.2010 నాటి G.O.Ms నెం.315, ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ లోని పేరా నెం.3లో పొందుపరచబడ్డాయి.

ఈ సిఫార్సుల ఆధారంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం పైన పేర్కొన్న జీవోలోని పేరా నెం.5లో పేర్కొన్న విధంగా కుటుంబ పింఛన్ అర్హులైన లబ్ధిదారులను రెండు కేటగిరీలుగా విభజించింది. ఇప్పుడున్న కేసుల్లో పిటిషనర్లు కేటగిరీ-2, క్లాజ్-1 కిందకు వచ్చి వివిధ ఉత్తర్వుల కింద మంజూరైన కుటుంబ పింఛన్ పొందుతున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 07.10.2010న ఆర్థిక (పెన్షన్-1) శాఖ జీవో ఎంఎస్ నెం.315ను జారీ చేస్తూ, అందులో పేర్కొన్న వివిధ ఇతర షరతులకు లోబడి, అందులో పేర్కొన్న వివిధ ఇతర షరతులకు లోబడి, కుటుంబ పింఛనును వివాహం లేదా పునర్వివాహం వరకు లేదా ఆమె సంపాదించడం ప్రారంభించిన తేదీ వరకు లేదా మరణించిన తేదీ వరకు చెల్లించాలని ఒక షరతు విధించింది. ఈ జీవోలోని పేరా నెం.4 ప్రకారం అన్ని కేటగిరీల పెన్షనర్లకు ఫ్యామిలీ పెన్షన్ మంజూరు చేసేందుకు రూల్ 50(12)(బి) ప్రకారం కుటుంబ నిర్వచనానికి బదులుగా కుటుంబం నిర్వచనం కింద పైన పేర్కొన్న అన్ని కేటగిరీల వ్యక్తులను కలుపుతూ సవరణ చేశారు.

07.10.2010 నాటి ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) శాఖ జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ప్రకారం పిటిషనర్లు వర్తించే నిబంధనల ప్రకారం పింఛను తీసుకుంటున్నారు. కేటగిరీ-1 కిందకు వచ్చే వ్యక్తులకు 45 సంవత్సరాల వరకు వయోపరిమితిని నిర్దేశిస్తూ, పింఛనుదారుల పిల్లలు 18 సంవత్సరాలు నిండిన తర్వాత మేజర్లుగా మారడానికి అర్హత ప్రమాణాలకు కొన్ని సవరణలు చేస్తూ

25.11.2019న ప్రతివాది నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్ 3 - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ జారీ చేసింది. ఈ సవరణ 07.10.2010 నాటి ఆర్డిక (పెన్షన్-1) డిపార్ట్మెంటు G.O.Ms నెంబరు 315 జారీ నుండి రెట్రోస్పెక్టివ్ అమల్లోకి వచ్చింది. వయోపరిమితిని నిర్దేశిస్తూ, అర్హత తేదీ నాటికి మెజారిటీ సాధించిన పిల్లలను కూడా రెట్రోస్పెక్టివ్ గా పింఛను పొందేందుకు అడ్డంకిగా నిర్దేశిస్తూ చేసిన ఈ సవరణ ఎలాంటి హేతుబద్ధత లేకుండా, విడ్డూరంగా ఉంది. పిటిషనర్లలో చాలా మందికి 07.10.2010 నాటి ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్మెంట్ 07.10.2010 నాటి జీవో ప్రకారం 45 సంవత్సరాలు పూర్తయిన తర్వాత కూడా కుటుంబ పెన్షన్ మంజూరు చేశారు. ఒక నిర్దిష్ట శాసనం కింద పొందిన హక్కులను రెట్రోస్పెక్టివ్ అమల్లోకి తీసుకురావడం ద్వారా పొందలేమనే కారణంతో హైకోర్టు మరియు సుప్రీంకోర్టు యొక్క వివిధ నిర్ణయాల ప్రకారం ఏదైనా చట్టపరమైన ప్రయోజనాలను రెట్రోస్పెక్టివ్గా ఇవ్వలేము. విగ్రహాలకు చేసిన సవరణలన్నీ నిర్దిష్టంగా చేస్తే తప్ప భవిష్యత్తులో ప్రభావవంతంగా ఉంటాయని భావిస్తున్నారు. 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ప్రకారం పొందిన హక్కును హరిస్తున్నందున సంబంధిత జీవోలోని పేరా నెం.7 కింద అర్హత ప్రమాణాలను సవరిస్తూ 25.11.2019న జీవో ఎంఎస్ నెం.152 జారీ చేశారు. విగ్రహాలకు రెట్రోస్పెక్టివ్ సవరణలు విధానపరమైన చట్టాలకు సంబంధించి మాత్రమే చేయవచ్చు కాని పౌరులకు కొన్ని హక్కులను కల్పించే గణనీయమైన చట్టాలకు సంబంధించినవి కావు. కాబట్టి, ఈ జీవో అత్యంత నిరంకుశంగా, రాష్ట్ర సవరణ అధికారానికి అతీతంగా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, 21లను ఉల్లంఘించడమే తప్ప మరేమీ కాదు.

25.11.2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152 కూడా చట్టవిరుద్ధమైనది, నిరంకుశమైనది, ఇది రిటైర్డ్ ఉద్యోగుల ఆధారపడిన వితంతువు లేదా విడాకులు పొందిన కుమార్తెలను ఎటువంటి హేతుబద్ధమైన ఆధారం లేదా లక్ష్యాన్ని సాధించకుండా వయస్సు ఆధారంగా అసమంజసమైన వర్గీకరణకు దారితీస్తుంది. వాస్తవానికి ఇటువంటి వర్గీకరణ ఏ విధమైన అర్హత చేసుకోలేని తేడా లేకుండా పథకం యొక్క లక్ష్యానికి విరుద్ధంగా ఉంటుంది. ఇక్కడ ప్రస్తావించాల్సిన విషయం ఏమిటంటే, తల్లిదండ్రులపై ఆధారపడిన విశ్రాంత సేవకుడి వితంతువు లేదా విడాకులు పొందిన కుమార్తెను వారి వయస్సు ఆధారంగా లేదా వారి పిల్లల వయస్సు ఆధారంగా వర్గీకరించలేము, అటువంటి ఆధారపడిన వారు వారి జీవనోపాధికి స్వయం సమృద్ధి సాధించకపోతే లేదా వారి పిల్లల సంపాదన ద్వారా. అయితే కుటుంబ పింఛను పొందేవారికి 45 ఏళ్లు, వారి పిల్లలకు 18

ఏళ్లు నిండిన వయోపరిమితిని నిర్దేశిస్తూ 25.11.2019న జీవో నెం.315కు సవరణలు చేస్తూ G.O.Ms జీవో నెం.152ను జారీ చేశారు. ఈ రెండు షరతులు అహేతుకమైనవి మరియు అహేతుకమైనవి మాత్రమే కాదు, విచిత్రమైనవి మరియు ఏకపక్షమైనవి కూడా. అందువల్ల, తల్లిదండ్రులపై ఆధారపడిన రిటైర్డ్ ప్రభుత్వోద్యోగుల విడాకులు పొందిన/ వితంతు కుమార్తెలను సాధించాలనుకున్న లక్ష్యానికి ఎటువంటి సంబంధం లేకుండా, ఎటువంటి ఆధారం లేకుండా రెండు వర్గాలుగా వర్గీకరించడం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ద్వారా నిషిద్ధం.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్ లోని క్లాజ్-బి కింద నిర్వచించిన విధంగా "కుటుంబం" నిర్వచనాన్ని సవరించకుండా 25.11.2019 నాటి G.O.Ms నంబరు 152ను జారీ చేయడం ద్వారా పింఛను పొందడానికి అర్హత తేదీ నాటికి కుటుంబ పింఛనుదారుల వయోపరిమితిని 45 సంవత్సరాలుగా, వారి పిల్లలు 18 సంవత్సరాలు దాటిన తరువాత మేజర్లుగా నిర్ధారిస్తూ సవరణ అమల్లోకి వచ్చిందని భావించినా అంగీకరించలేదు. వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెలందరూ ఈ నిర్వచనం కిందకు వచ్చినంత కాలం, వివిధ ఇతర షరతులకు లోబడి కుటుంబ పింఛనును నిరాకరించలేరనే కారణం కూడా 1980 తప్పు. అందువలన, అస్థిరమైన జి.బి సుస్థిరమైనది కాదు.

25.11.2019 నాటి పైన పేర్కొన్న జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ప్రకారం కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును క్రమబద్ధీకరించే వివరాలను సమర్పించాలని పిటిషనర్లను కోరుతూ 2019 డిసెంబర్/జనవరి, 2020 నెలలో ప్రతివాదులు నోటీసులు జారీ చేశారు. నోటీసులు అందిన వెంటనే పిటిషనర్లందరికీ అవసరమైన డాక్యుమెంట్లతో పాటు అన్ని వివరాలు అందజేస్తారు. పిటిషనర్లు ఇచ్చిన సమాచారం, పత్రాలను స్వీకరించిన ప్రతివాదులు 8, 10, 11లు 03.10.2020 నాటి ప్రొసీడింగ్స్ ద్వారా మాత్రమే సమాచారం ఇచ్చారని, కనీసం షోకాజ్ నోటీసు లేదా అవకాశం కూడా ఇవ్వకుండా, సమస్యను నిష్పక్షపాతంగా పరిశీలించకుండా పిటిషనర్లందరికీ సైక్లోస్టైల్ నోటీసుతో కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును నిలిపివేశారని పేర్కొన్నారు. అందువల్ల 25.11.2019 నాటి G.O.Ms నెంబరు 152 కింద చేసిన కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును నిలిపివేయడం సమంజసం కాదు.

పింఛను అనేది ప్రభుత్వ తీపికబురు, ఆనందంపై చెల్లించే బహుమానం కాదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్, 1980 లో ఈ పదం నిర్వచించబడలేదు, అందువల్ల పిటిషనర్లు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 366 (17) పై వెనక్కి తగ్గాల్సి ఉంటుంది, ఇది "పెన్షన్" అనే పదాలను ఈ క్రింది విధంగా నిర్వచిస్తుంది.

"పింఛను" అనగా, కంట్రీబ్యూటరీ లేదా కాకపోయినా, ఏదైనా వ్యక్తికి చెల్లించాల్సిన లేదా దానికి సంబంధించి చెల్లించవలసిన రిటైర్డ్ వేతనం, అలా చెల్లించాల్సిన గ్రాట్యుటీ మరియు ప్రతిఫలం ద్వారా చెల్లించే ఏదైనా మొత్తం లేదా మొత్తాలను కలిగి ఉంటుంది, దానిపై వడ్డీ లేదా మరేదైనా అదనంగా, ప్రావిడెంట్ ఫండ్స్ చందాలు".

అందువల్ల, పింఛనును అటువంటి చందా నుండి చెల్లిస్తున్నారు మరియు అందువల్ల ఇది ఒక హక్కు మరియు దాని చెల్లింపు "దేవకి నందన్ ప్రసాద్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ బీహార్ 1" నుండి తీర్పుల విషయంలో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు మరియు హైకోర్టులు కలిగి ఉన్న ప్రభుత్వ విచక్షణపై ఆధారపడి ఉండదు. 'స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ వర్సెస్ ఇక్బాల్ సింగ్ 2'లో ఈ అంశాన్ని పునరుద్ధాటించారు. అందువల్ల, అహితుకమైన మరియు అహితుకమైన కారణాలతో పిటిషనర్లు కుటుంబ పింఛను పొందకుండా ప్రభుత్వం నిరోధించజాలదు.

03.10.2020 నాటి ప్రొసీడింగ్స్ ద్వారా 03.10.2020 నాటి ప్రొసీడింగ్స్ ద్వారా 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315కు సవరణలు చేసి 07.10.2010 నాటి జీవో 10.10.2010 నాటి జీవో 10.15కు సవరణలు చేయడం ద్వారా కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును నిలిపివేస్తున్నట్లు తెలియజేస్తూ 2020 సెప్టెంబర్ నెలకు సంబంధించిన కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును నిలిపివేయడానికి ముందు ప్రతివాదులు ఎటువంటి షోకాజ్ నోటీసు ఇవ్వలేదు లేదా అవకాశం కల్పించలేదు. కేవలం 45 ఏళ్లు నిండిన ఖాతాతో కుటుంబ పింఛనును నిలిపివేయరాదని స్పష్టం చేస్తూ ప్రతివాది నెం.1 17.03.2020న మెమో జారీ చేసిన విషయాన్ని కూడా ఇక్కడ పేర్కొనాల్సిన అవసరం ఉంది. పిటిషనర్లలో చాలా మందికి పిల్లలు లేరని, వారి జీవనోపాధికి ఎటువంటి ఆదాయ వనరులు లేకుండా ఒంటరిగా నివసిస్తున్నారని, వారు ఆధారపడిన తల్లిదండ్రులను కోల్పోయారని, వారి దివంగత తల్లిదండ్రుల కుటుంబ పింఛను

మాత్రమే వారి జీవనోపాధికి ఏకైక వనరు అని ఇక్కడ ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఏదేమైనా, ఈ వివరణను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా, ప్రతివాదులు నెం.8 నుండి 11 వరకు 2020 అక్టోబర్ 1 న చెల్లించాల్సిన సెప్టెంబర్ నెల కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లింపును నిలిపివేశారు, ఎందుకంటే పిటిషనర్లకు పెన్షన్ నిలిపివేయడం సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘించడమే కాకుండా మెమో నెం.107403/1074035/1074035/1074035 పేరా 3(111) కింద ప్రభుత్వం జారీ చేసిన వివరణకు విరుద్ధంగా ఉంది. తేది 17.08.2020.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 366(17) కింద ఇచ్చిన నిర్వచనం ప్రకారం ప్రభుత్వోద్యోగులు ప్రావిడెంట్ ఫండ్ కు సేవలందించినప్పుడు చేసిన విరాళాల నుంచి ప్రభుత్వోద్యోగుల కుటుంబ సభ్యులకు కుటుంబ పెన్షన్ ను చెల్లిస్తున్నారు. అందువల్ల, కుటుంబ పెన్షనర్లకు మరియు వారి పిల్లలకు వయోపరిమితిని నిర్దేశించడం, అటువంటి ప్రెస్క్రిప్షన్ కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లింపు ప్రయోజనం కోసం ఎలా ఉపయోగపడుతుందో సూచించదు. అందువల్ల, 45 సంవత్సరాలు దాటిన వారికి కుటుంబ పెన్షన్ నిలిపివేయడం హాస్యాస్పదం మరియు అర్థరహితం, ఎందుకంటే వారు వయస్సు పెరిగే కొద్దీ వనరుల అవసరం పెరుగుతుంది, వ్యక్తిగత అవసరాలు మరియు వివిధ ఆరోగ్య సమస్యలను దృష్టిలో ఉంచుకొని. అందువల్ల, కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లింపును నిలిపివేయడం వల్ల పిటిషనర్లు తమ దైనందిన జీవితాన్ని మానవ గౌరవంతో గడపడానికి తీవ్రమైన ఆర్థిక సంక్షోభంలోకి నెట్టారు. అయితే మానవ జీవితంలోని వివిధ అంశాలను ఏమాత్రం పట్టించుకోకుండా 25.11.2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152ను విడుదల చేశారని, ఇది చాలా విడ్డూరంగా ఉందని, వాటిని పక్కన పెట్టాలని కోరారు.

07.10.2010న ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ జారీ చేసిన జీవో ఎంఎస్ నెం.315, ఆంధ్రప్రదేశ్ రివెన్యూ పెన్షన్ రూల్స్ 1980లోని రూల్ 50కి సవరణ, జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హాచ్ ఆర్) జారీని అంగీకరిస్తూ ప్రతివాదులు కౌంటర్ దాఖలు చేశారు. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019న మరణించిన ఉద్యోగుల పిల్లలు కుటుంబ పెన్షన్ మొదలైన వాటిని క్లెయిమ్ చేసుకోవడానికి అర్హతపై కొన్ని పరిమితులను విధించింది.

పై ఉత్తర్వులను అమలు చేసే క్రమంలో కేటగిరీ-2 కింద కుటుంబ పింఛను అర్హతకు సంబంధించి కొన్ని సందిగ్ధత నెలకొందని, 45 ఏళ్ల వయోపరిమితిని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలో లేదో స్పష్టం చేయాలని ప్రిన్సిపల్ అకౌంటెంట్ జనరల్ (ఎ అండ్ ఈ) కోరారు.

(ఎ) కేటగిరీ-1 కింద పింఛను/ప్యామిలీ పెన్షనర్ పుట్టిన రోజున,

(బి) ప్రభుత్వ మెమో నెంబరు 34021/70/హెచ్ ఆర్ జారీకి ముందు కుటుంబ పింఛను కేసుల సంఖ్య అందుకున్నందున వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె దరఖాస్తు చేసిన తేదీపై. వి/2018, తేది 11.07.2018 మరియు సవరించిన మార్గదర్శకాల తేదీకి ముందు వచ్చిన కేసులను పై ఉత్తర్వులను మినహాయించి ఖరారు చేయాలి.

ఈ తరుణంలో ప్రభుత్వం 25.11.2019న ఆర్థిక శాఖ (హెచ్ ఆర్ 3- పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ G.O.Ms 152 ద్వారా స్పష్టమైన ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది, కేటగిరీ-2 కింద వితంతువు/విడాకులు పొందిన మరియు అవివాహిత కుమార్తెకు కుటుంబ పింఛను మంజూరు చేయడానికి విధానపరమైన మార్గదర్శకాలను అందిస్తుంది.

25-11-2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152లోని పేరా 5(1) ప్రకారం కేటగిరీ-1లోని కుటుంబ సభ్యులకు అర్హత కలిగిన కుటుంబ పింఛనును నిలిపివేసిన తేదీ నాటికి కేటగిరీ-2 కింద వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెకు 45 ఏళ్ల వరకు వయోపరిమితి వర్తిస్తుంది. ఆమె సంపాదించడం ప్రారంభిస్తుంది/ ఆమె పిల్లలలో ఎవరైనా మేజర్ అవుతారు లేదా మరణించిన తేదీ వరకు, వారు పూర్తిగా ఉద్యోగి/పెన్షనర్ పై ఆధారపడి ఉంటే, ఈ వివరణలు G.O.Ms నెం.315 పైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ కు 07-10-2010 తేదీలో జారీ చేయబడతాయి మరియు G.O.Ms.No జారీ చేయబడ్డ విధానపరమైన మార్గదర్శకాలతో చదవబడతాయి. 353, పైనాన్స్ (పి.ఎస్.సి) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 04-12-2010 మరియు పై వివరణ యొక్క వర్తింపు 07.10.2010 నాటి పైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్, జీవో ఎంఎస్ నెం.315 జారీ చేసిన తేదీ నుండి అమల్లో ఉంది.

45 ఏళ్లు నిండినంత మాత్రాన కుటుంబ పింఛనును నిలిపివేయరాదని, కేటగిరీ-2 కింద కుటుంబ పింఛను అర్హత సాధించాక, వారు అనర్హులయ్యే వరకు

(పునర్వివాహం/సంపాదన/పిల్లలు మేజర్ అవుతారు) కుటుంబ పింఛను కొనసాగుతుందని, అంతేకాకుండా, అధిక చెల్లింపులు జరిగినట్లు గుర్తించిన గత కేసులకు ఎలాంటి రికవరీ విధించరాదని ప్రభుత్వం స్పష్టం చేసింది. ఒకవేళ మెమో నెంబరు.1074035/FINO1-HROMISC/3/2020-HR-III తేదీ 17-08-2020 ద్వారా ఏదైనా ఉంటే.

ఇక్కడ పిటిషనర్లకు 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ప్రకారం కుటుంబ పింఛను మంజూరు చేయబడింది మరియు తదుపరి, 25.11.2019 తేదీ 25.11.2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ద్వారా జారీ చేసిన వివరణకు అనుగుణంగా కాంపిటెంట్ అథారిటీ ఫ్యామిలీ పెన్షన్ ను సమీక్షించింది. సంబంధిత అసిస్టెంట్/సబ్ ట్రెజరీ అధికారులు జీవో ప్రకారం డాక్యుమెంట్లు సమర్పించాలని పిటిషనర్లకు నోటీసులు జారీ చేశారు. 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ప్రకారం వితంతు/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె/అవివాహిత కుమార్తెకు మంజూరైన పింఛనుదారుల నుంచి 25.11.2019 నాటి ఎంఎస్ నెం.152, 17.08.2020 నాటి మెమో ప్రకారం పరిశీలించిన తరువాత, పై ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా అనర్హులైన పెన్షనర్లకు కుటుంబ పింఛనును నిలిపివేసింది.

07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 మార్గదర్శకాలను అనుసరించి, ఎప్పటికప్పుడు జారీ చేసిన ఇతర ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులను అనుసరించి పెన్షనర్లకు కుటుంబ పింఛనును పొడిగించడం జరిగింది. వారు ఆ జీవోలోని కేటగిరీ-1 కింద ఉన్నందున వారికి కుటుంబ పింఛనును పొడిగించారు. 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ప్రకారం అర్హులైన పింఛనుదారులకు పింఛను మంజూరు చేయబడింది. 25.11.2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152లో 07.10.2010 నాటి జీవోఎంబి జారీ చేసిన తేదీ నుంచి 45 ఏళ్లు, ఇతర షరతులు విధించారు. ఏదేమైనా, ప్రతివాదులు 45 సంవత్సరాలు నిండినంత మాత్రాన కుటుంబ పెన్షన్ నిలిపివేయబడదని పునరుద్ఘాటించారు, అయినప్పటికీ కేటగిరీ -2 కింద ఉన్న ఫ్యామిలీ పెన్షనర్ అన్ని ప్రమాణాలను నెరవేర్చి అర్హత సాధించిన తర్వాత, వారు అనర్హులుగా మారే వరకు (పునర్వివాహం / సంపాదించడం ప్రారంభిస్తారు / పిల్లలు మేజర్ అవుతారు) కుటుంబ పెన్షన్ కొనసాగించబడుతుంది మరియు అధిక చెల్లింపును గుర్తించిన గత కేసులకు ఎటువంటి రికవరీ

విధించబడదు. మెమో నెంబరు 1074035/FIN01- HROMISC/3/2020-HR-III, తేది 17.08.2020 ద్వారా ఏదైనా ఉంటే.

ఈ మేరకు మెమో.నెం.1074035/FIN01-HROMISC/3/2020/HR-iii ద్వారా 17.08.2020 తేదీ ద్వారా ప్రభుత్వం ఆదేశాలు మరియు వివరణను జారీ చేసింది.

1) వితంతువు/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెలకు 45 సంవత్సరాల వయస్సు దాటిన తరువాత అధీకృత కుటుంబ పింఛను పొందిన వారికి కుటుంబ పింఛను నిలిపివేయాలి. అయితే ఓవర్ పేమెంట్ ఉంటే గత కేసులకు రికవరీ విధించకూడదు.

ii) వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెలందరికీ అధీకృతమైన కుటుంబ పింఛను యొక్క అన్ని కేసులను అర్హత లేని పారామీటర్ల కోసం సమీక్షించాలి (పునర్వివాహం / సజీవంగా సంపాదించడం ప్రారంభించడం / పిల్లలు మేజర్ అవుతారు). వారు అనర్హులైతే వెంటనే కుటుంబ పింఛన్ నిలిపివేస్తారు. అయితే, అధిక చెల్లింపులు ఏదైనా ఉంటే గత కేసులకు విధించిన రికవరీ లేదు.

3) 45 ఏళ్లు నిండినంత మాత్రాన కుటుంబ పింఛనును నిలిపివేయరాదు.

4) 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ప్రకారం కేటగిరీ (వన్)-1లో కుటుంబ పెన్షనర్ మరణించిన తేదీ నుంచి ఏడాది లోపు దరఖాస్తు చేసుకోవాలి. ప్రతిపాదనల్లో దరఖాస్తు తేదీ లేనప్పుడు పింఛన్ల మంజూరు అధారిటీ ప్రతిపాదనలు పంపిన తేదీని దరఖాస్తు తేదీగా తీసుకోవాలి.

చివరగా వితంతువులు, విడాకులు తీసుకున్న కూతుళ్లకు కూడా 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ద్వారా కుటుంబ పింఛను చెల్లించే ప్రయోజనాన్ని ప్రభుత్వం కల్పించిందని వాదిస్తున్నారు. జీవో 315 జారీ అయ్యే వరకు శాంతియుతంగా జీవితం గడిపిన వితంతువులు/విడాకులు తీసుకున్న వారందరూ ఈ ప్రయోజనం కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. జీవో ఆధారంగా అలాంటి వారందరికీ కుటుంబ పింఛన్ మంజూరు చేసి, అధీకృతం చేశారు. పింఛన్లు అనర్హులుగా చెల్లించకుండా ఉండేందుకు 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 పైనాన్స్

(పెన్షన్-1) విభాగం షరతుకు లోబడి 25.11.2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ద్వారా 45 ఏళ్ల వయోపరిమితిని నిర్ణయించారు. 2020 ఆగస్టు చివరి వారంలో అనర్హులైన కుటుంబ పెన్షనర్ (పునర్వివాహం/సంపాదన/పిల్లలు మేజర్ అవుతారు/ప్రారంభిస్తారు) పింఛన్ నిలిపివేయాలని ఆదేశాలు రాగా, 2020 సెప్టెంబర్ నుంచి చెల్లించాల్సిన జీఓఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ఆర్) ప్రకారం పింఛను నిలిపివేశారు. III- పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేదీ 25.11.2019 మెమోతో చదవండి. నెం.1074035/ఫినోయ్-HR0MISC/3/2020-HR-III తేదీ 17.08.2020. అందువల్ల ఆంక్షలు విధించేంత వరకు ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులను చట్టవిరుద్ధంగా, ఏకపక్షంగా ప్రకటిస్తూ కొట్టివేయలేమని, రిట్ పిటిషన్లను కొట్టివేయాలని కోరారు. పిటిషనర్ల తరపు సీనియర్ న్యాయవాది జి.విద్యాసాగర్ వాదనలు వినిపిస్తూ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 162 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి జారీ చేసిన కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు మాత్రమేనని, 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ ప్రకారం పిటిషనర్లు వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెగా కుటుంబ పింఛనును క్లెయిమ్ చేసుకునేందుకు వీలు కల్పిస్తూ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 3 ప్రకారం జారీ చేశారని వాదించారు. 07.10.2010న జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) శాఖ కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలను జారీ చేసినప్పుడు, 07.10.2010 నాటి జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నెం.315ను సవరించలేము మరియు అటువంటి కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి జారీ చేసిన చట్టబద్ధమైన మార్గదర్శకాలకు వర్తించవు. తద్వారా 25.11.2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152 రిట్ పిటిషన్ లో పేర్కొన్న చెల్లుబాటు కానిదిగా పేర్కొంటూ ఏకపక్షంగా, చట్టవిరుద్ధంగా ఉంది. 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ తేదీ నుంచి రెట్రోస్పెక్టివ్ గా అమల్లోకి వచ్చేలా ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులు జారీ చేయడం తీవ్రమైన చట్టవిరుద్ధమని, ఎందుకంటే జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1)లో జారీ చేసిన మార్గదర్శకాలు 07.10.10.10.2010 నాటివి. విధానపరమైనది కాదు.

కుటుంబ పింఛను పొందే హక్కు ఆస్తిలో హక్కు అని, పిటిషనర్లు చట్టప్రకారం తప్ప ఆస్తిని అనుభవించే హక్కును కోల్పోరాదని సీనియర్ న్యాయవాది వాదించారు. చట్టం అంటే పార్లమెంటు లేదా రాష్ట్ర శాసనసభ చేసిన చట్టం. కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలను పార్లమెంటు లేదా రాష్ట్ర శాసనసభ చేసిన చట్టంగా పరిగణించలేము. అందువల్ల, ఆస్తిని అనుభవించే అటువంటి హక్కును తొలగించడం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎ ను ఉల్లంఘించడమే, అందువల్ల ప్రభుత్వ

ఉత్తర్య చట్టవిరుద్ధం, నిరంకుశమైనదిగా ప్రకటించబడుతుంది మరియు ఈ ప్రాతిపదికన కూడా పక్కన పెట్టబడుతుంది.

పింఛను నిలిపివేతకు ముందు పిటిషనర్లకు ట్రెజరీ శాఖ వివరాలు కోరడం, పిటిషనర్లకు వారి ఇబ్బందులను వివరించడానికి సహేతుకమైన అవకాశం ఇవ్వకుండా కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లింపును నిలిపివేయడం సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘించడమేనని వాదించింది. జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్) జారీ III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019, మరణించిన ఉద్యోగుల వితంతువులు లేదా విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెలు వృద్ధాప్యంలో ఎదుర్కొంటున్న ఇబ్బందులు మరియు వృద్ధాప్య వ్యాధులు లేదా ఇతరత్రా అవసరాల పెంపు చట్టవిరుద్ధం, ఏకపక్షం మరియు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 మరియు 21 లను ఉల్లంఘించడమే కాకుండా అసహేతుకమైనది మరియు కుటుంబ పెన్షనర్ల నుండి సహేతుకమైన వర్గీకరణ ఆధారంగా కాదు. 45 ఏళ్లు పైబడిన వారిని ఎలాంటి హేతుబద్ధత లేకుండా రెండు వేర్వేరు వర్గాలుగా విభజించారు. అందువల్ల, వయస్సు ఆధారంగా కుటుంబ పెన్షనర్ల వివక్ష ఏ విధమైన అర్థం చేసుకోదగిన వ్యత్యాసంపై ఆధారపడి ఉండదు మరియు అటువంటి వివక్ష భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ద్వారా దెబ్బతింటుంది. సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన కొన్ని తీర్పులపై ఆధారపడిన ఆయన వాటిని తగిన దశలో ప్రస్తావిస్తారు.

గవర్నమెంట్ ప్లీడర్ ఫర్ సర్వీసెస్-1 జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్) జారీలో రాష్ట్రం తీసుకున్న చర్యను పూర్తిగా సమర్థించింది. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 నాడు జి.ఓ.ఎమ్.ఎస్.నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్.ఆర్. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 ట్రెజరీ డిపార్ట్ మెంట్ కోరిన కొన్ని సమస్యలకు వివరణ మాత్రమే, 45 సంవత్సరాలు దాటిన వ్యక్తులకు కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లింపుకు సంబంధించిన సమస్యలను స్పష్టం చేస్తుంది మరియు ఇది 07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ కింద జారీ చేసిన జీవన నియమాలు మరియు మార్గదర్శకాలకు సవరణ కాదు. అలా కాకుండా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం ఈ కోర్టు అధికారాన్ని ఉపయోగిస్తున్నప్పుడు, రాష్ట్రం తీసుకున్న విధాన నిర్ణయాలను తేలికగా జోక్యం చేసుకోలేము. తన వాదనలకు మద్దతుగా సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన రెండు తీర్పులపై ఆయన విశ్వాసం ఉంచారు. గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఎస్ సిటి, ఢిల్లీ3" మరియు "సెంటర్ ఫర్ పబ్లిక్ ఇంట్రస్ట్ లిటిగేషన్ వి. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా4".

ఆ తీర్పుల ఆధారంగా జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్) ద్వారా రాష్ట్రం తీసుకున్న విధానపరమైన నిర్ణయంలో ఈ కోర్టు జోక్యం చేసుకోజాలదని వాదించారు. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019, రిట్ పిటిషన్లను కొట్టివేయాలని అభ్యర్థించింది. ప్రత్యర్థుల వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, రికార్డుల్లో లభ్యమయ్యే అంశాలను పరిశీలిస్తే, పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన అంశాలు:

(1) చట్టబద్ధమైన నియమాల కంటే కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు అమలులో ఉంటాయా? అలా అయితే, G.O.MS.నం.152 ఫైనాన్స్ (HR) యొక్క పేరా నెం.5 ద్వారా సృష్టించబడ్డ వైకల్యం. III - పెన్షన్) 25.11.2019 నాటి డిపార్ట్ మెంట్ వితంతు కుమార్తె/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె ద్వారా కుటుంబ పింఛను పొందడం చట్టబద్ధమేనా? కాకపోతే పక్కన పెడతారా?

(2) ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్, 1980లోని రూల్ 50, కేటగిరీ 2 కింద పింఛను పొందడానికి అర్హత ఉన్న వితంతు కుమార్తె/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెకు కుటుంబ పింఛనును నిరాకరించే హక్కు ప్రభుత్వానికి ఉందా? III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019? అలాగైతే, ఇటువంటి ఆంక్షలు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 మరియు 21 ద్వారా హామీ ఇవ్వబడిన ప్రాథమిక హక్కును మరియు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎ కింద హామీ ఇవ్వబడిన రాజ్యాంగ హక్కును, అలాగే సార్వత్రిక మానవ హక్కుల ప్రకటన యొక్క ఆర్టికల్ 25 (1) కింద పౌరుడి మానవ హక్కులను కూడా ఉల్లంఘించడమేనా?

(3) 45 ఏళ్లు నిండని వితంతువు కుమార్తె/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె, 45 ఏళ్లు నిండిన వ్యక్తులపై వివక్ష చూపడం ఏదైనా హేతుబద్ధత, అర్థమయ్యే వ్యత్యాసంపై ఆధారపడి ఉంటుందా, కాకపోతే అలాంటి వివక్ష భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్) ద్వారా దెబ్బతింటుందా? III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 రద్దు చేయబడుతుందా?

పి బ ఐ ఎస్ టి నెం.1:

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 366 (17) ప్రకారం తప్ప ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్, 1980 లేదా పెన్షన్ చెల్లింపుకు సంబంధించిన మరే ఇతర నిబంధనల్లో 'పెన్షన్' అనే పదం ఎక్కడా నిర్వచించబడలేదు.

వివాదరహిత వాస్తవాల దృష్ట్యా, రాజ్యాంగంలోని వివిధ నిబంధనలు మరియు ఇతర అనుబంధ చట్టాలను ప్రస్తావించడం సముచితం. ఆ పదం[మార్పు]

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 366(17) ప్రకారం "పెన్షన్" అనేది ఈ క్రింది విధంగా నిర్వచించబడింది: "పింఛను అనేది ఏ వ్యక్తికి చెల్లించదగిన లేదా ఏ విధమైన కాంట్రీబ్యూటర్ అయినా కాకపోయినా, అలా చెల్లించాల్సిన రిటైర్డ్ వేతనం, అలా చెల్లించాల్సిన గ్రాట్యుటీ మరియు రిటర్న్ ద్వారా చెల్లించాల్సిన ఏదైనా మొత్తం లేదా మొత్తాలను కలిగి ఉంటుంది. ప్రావిడెంట్ ఫండ్ కు చందాలపై వడ్డీతో లేదా దానికి అదనంగా ఏదైనా జోడించడం ద్వారా"

ఆర్టికల్ 366(17)లో ఇచ్చిన 'పెన్షన్:' నిర్వచనం అంతా ఇంతా కాదు. ఇది ప్రాథమికంగా ఒక వ్యక్తి గతంలో చేసిన సేవలను పరిగణనలోకి తీసుకొని అతనికి చెల్లించే చెల్లింపు. ఇది యజమాని కోసం సేవలందించిన వ్యక్తికి, అతను తన జీవితంలోని సంధ్యా జోన్లో ఉన్నప్పుడు చెల్లించే చెల్లింపు. (కేరళ రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థ వర్సెస్ కె.బి. వర్గీస్ ద్వారా)

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో సవరించిన పెన్షన్ నిబంధనలు అమలులో ఉన్నప్పటికీ, నిబంధనలలో "పెన్షన్" అనే పదం నిర్వచించబడలేదు.

అందువల్ల, "పెన్షన్" యొక్క నిర్వచనం దృష్ట్యా, ఇది ఒక రిటైర్డ్ ఉద్యోగి రాష్ట్రానికి గతంలో చేసిన సేవలకు చెల్లించాల్సిన మొత్తం. అటువంటి పింఛను సంధ్యాకాలంలో లేదా జీవితం ప్రారంభంలో ఉన్న వ్యక్తికి జీవనోపాధి. ఏ కారణం చేతనైనా పింఛన్ ఇవ్వకపోతే జీవితాంతం బతకడం కష్టమేనని, వృద్ధాప్యంలో వివిధ ఖర్చులు చేస్తూ వృద్ధాప్యంలో ఆరోగ్యం క్షీణిస్తుందని, తద్వారా వారి వైద్య అవసరాలు, నిర్వహణ కోసం గణనీయమైన మొత్తాన్ని వెచ్చించాల్సి వస్తోందన్నారు. ఏదేమైనా, ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు లేదా వారిపై ఆధారపడిన వారి పెన్షన్ చెల్లింపును ఆపడానికి లేదా ప్రజా ప్రయోజనం కోసం చట్టబద్ధ అధికారం ద్వారా మినహాయించడానికి రాష్ట్రానికి అధికారం ఉంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దాఖలు చేసిన కౌంటర్ అఫిడవిట్ లో పేర్కొన్న ఎలాంటి ఆధారం లేకుండా విడాకులు తీసుకున్న/ వితంతు కుమార్తెకు పింఛన్ చెల్లింపును నిలిపివేయడం సమర్థనీయమైన చర్య కాదు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్, 1980లోని రూల్ 9 ప్రకారం కొన్ని సందర్భాల్లో మాత్రమే 'పెన్షన్'ను వాయిదా వేయవచ్చు/ నిలిపివేయవచ్చు లేదా నిలిపివేయవచ్చు.

9. పింఛనును నిలుపుదల చేసే లేదా ఉపసంహరించుకునే హక్కు : 1 (1) పింఛను లేదా గ్రాట్యుటీ లేదా రెండింటినీ పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా నిలిపివేయడం లేదా శాశ్వతంగా లేదా నిర్దిష్ట కాలానికి పెన్షన్ లేదా పాక్షికంగా ఉపసంహరించుకునే హక్కు మరియు మొత్తం లేదా ఏదైనా ఆర్థిక నష్టం యొక్క పెన్షన్ లేదా గ్రాట్యుటీ నుండి రికవరీని ఆదేశించే హక్కు ప్రభుత్వానికి ఉంది. ఏదైనా డిపార్ట్ మెంటల్ లేదా జ్యూడిషియల్ ప్రొసీడింగ్స్ లో పెన్షనర్ తన సర్వీస్ కాలంలో తీవ్రమైన దుష్ప్రవర్తన లేదా నిర్లక్ష్యానికి పాల్పడినట్లు రుజువైతే, పదవీ విరమణ తరువాత తిరిగి ఉద్యోగంలో చేరినప్పుడు చేసిన సేవతో సహా ప్రభుత్వానికి మరియు స్థానిక అథారిటీకి:

ఏదైనా తుది ఉత్తర్వులు జారీ చేసే ముందు ఆంధ్రప్రదేశ్ పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ ను సంప్రదించాలి. 1 ["అయితే, ఏదైనా న్యాయపరమైన విచారణలో పెన్షనర్ దోషిగా తేలినప్పుడు, ఆంధ్రప్రదేశ్ పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ తో సంప్రదింపులు అవసరం లేదు".] పింఛనులో కొంత భాగాన్ని నిలిపివేయడం లేదా ఉపసంహరించుకోవడం జరిగితే, అటువంటి పింఛను మొత్తాన్ని రూల్ 45లోని సబ్-రూల్ (5)లో పేర్కొన్న పరిమితి కంటే తక్కువకు తగ్గించరాదు] అలాగే, దోషిగా తేలిన తరువాత లేదా దుర్వనియోగానికి సంబంధించిన తీవ్రమైన అభియోగాలకు గాను న్యాయస్థానంలో దోషిగా తేలిన తరువాత లేదా న్యాయస్థానంలో దోషిగా తేలిన తరువాత మొత్తం పెన్షన్ లేదా గ్రాట్యుటీ లేదా రెండింటినీ నిలిపివేసే జరిమానా విధించవచ్చు. లంచగొండితనం, బిగామీ, అవినీతి, నైతిక దుర్వనియోగం, ఫోర్జరీ, మహిళల గౌరవానికి భంగం కలిగించడం, దుష్ప్రవర్తన.

(2) (ఎ) సబ్ రూల్ (1)లో పేర్కొన్న శాఖాపరమైన ప్రొసీడింగ్స్, ప్రభుత్వోద్యోగి పదవీ విరమణకు ముందు లేదా తిరిగి ఉద్యోగంలో ఉన్నప్పుడు ఏర్పాటు చేయబడినట్లయితే, ప్రభుత్వ ఉద్యోగి యొక్క తుది పదవీ విరమణ తరువాత, ఈ నియమం కింద ప్రొసీడింగ్స్ గా పరిగణించబడతాయి మరియు ప్రభుత్వ ఉద్యోగి సర్వీసులో కొనసాగిన విధంగానే వాటిని ప్రారంభించిన అధికారం ద్వారా కొనసాగించబడుతుంది మరియు ముగించబడుతుంది.

ఒకవేళ రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సబార్డినేట్ గా ఉండే అథారిటీ డిపార్ట్ మెంటల్ ప్రొసీడింగ్స్ ను ఏర్పాటు చేసినట్లయితే, ఆ అథారిటీ తన పరిశోధనలను నమోదు చేస్తూ ఒక నివేదికను రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సమర్పిస్తుంది.

సెంట్రల్ సివిల్ సర్వీసెస్ కండక్ట్ రూల్స్ ప్రకారం వితంతు కుమార్తె, విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెకు కూడా పెన్షన్ చెల్లిస్తారు. కానీ పింఛన్లకు అర్హం ఏమిటని నిబంధనలు మౌనం వహిస్తున్నాయి. ఏదేమైనా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 366 (17) ప్రకారం పెన్షన్ యొక్క నిర్వచనాన్ని పరిశీలిస్తే, ఇది ఉద్యోగికి లేదా ఏదైనా వ్యక్తికి సంబంధించి యజమాని చెల్లించే మొత్తం, మరియు అలా చెల్లించాల్సిన రిటైర్డ్ వేతనాన్ని కలిగి ఉంటుంది. "ఏ వ్యక్తినైనా సంబంధించి" అనే నిర్వచనంలో ఉపయోగించిన పదం "కుటుంబ పెన్షన్" అనే పదాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకుంది. ప్రభుత్వోద్యోగి చేసిన సేవలకు గాను పదవీ విరమణ చేసిన తర్వాత పింఛను చెల్లిస్తారు, కానీ భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 366లోని క్లాజ్ (17)లో ఉపయోగించిన భాషను దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఏ వ్యక్తికి చెల్లించాల్సిన మొత్తంలో మరణించిన పెన్షనర్ కు చెల్లించాల్సిన పెన్షన్ ఉంటుంది. 'ఏ వ్యక్తి అయినా' అంటే మరణించిన పెన్షనర్ పై ఆధారపడిన వారిని సూచిస్తుంది. అందువల్ల, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 366 (17) కింద పెన్షన్ యొక్క సమ్మిళిత నిర్వచనం కుటుంబ పెన్షన్ను కూడా కవర్ చేస్తుంది.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 366(17) ప్రకారం పింఛను నిర్వచనం విస్తృతంగా లేదు. ఇది ప్రాథమికంగా ఒక వ్యక్తి/ఆమె లేదా అతని/ఆమెపై ఆధారపడిన వారికి చేసిన గత సేవలను పరిగణనలోకి తీసుకొని చెల్లించే చెల్లింపు. ఇది యజమాని కోసం సేవ చేసిన వ్యక్తికి, అతను తన జీవితంలోని సంధ్యా జోన్లో ఉన్నప్పుడు చెల్లించే చెల్లింపు. పింఛను అనేది గతంలో చేసిన నమ్మకమైన సేవకు ప్రతిఫలం మాత్రమే కాదు, దీనికి విస్తృతమైన ప్రాముఖ్యత కూడా ఉంది, దీనిలో, వృద్ధాప్య పురోగతికి అనుగుణంగా శారీరక మరియు మానసిక శక్తులు క్షీణించడం ప్రారంభించినప్పుడు ఇది జీవిత రంగంలో ఆర్థిక భద్రతను కల్పించే సామాజిక-ఆర్థిక న్యాయం యొక్క కొలత, అందువల్ల పొదుపుపై వెనక్కి తగ్గాలి. అటువంటి పొదుపులలో ఒకటి, మీరు మీ జీవితపు ఉచ్చస్థితిలో మీ యజమానికి మీ ఉత్తమమైనదాన్ని ఇచ్చినప్పుడు, చెల్లుబాటు కాని రోజులలో, క్రమానుగత చెల్లింపు ద్వారా ఆర్థిక భద్రతకు హామీ ఇవ్వబడుతుంది. ఈ పదాన్ని న్యాయపరంగా గత సేవను పరిగణనలోకి తీసుకొని చేసిన నిర్దిష్ట భత్యం లేదా స్టైఫెండ్ లేదా సర్వీసు నుండి పదవీ విరమణ చేసిన వ్యక్తికి హక్కులు లేదా వేతనాలను సరెండర్ చేయడంగా నిర్వచించారు.

అందువల్ల, ఒక ఉద్యోగికి చెల్లించాల్సిన పెన్షన్ సుదీర్ఘ మరియు తగినంత సేవ చేయడం ద్వారా సంపాదించబడుతుంది మరియు అందువల్ల అందించిన సేవకు పరిహారంలో వాయిదా వేయబడిన భాగం అని చెప్పవచ్చు. పింఛను అనేది యజమాని యొక్క తీపి సంకల్పంపై ఆధారపడి బహుమానం లేదా కృపకు సంబంధించిన విషయం కాదు మరియు ఇది చట్టానికి లోబడి, ఏదైనా ఉంటే, క్షేత్రాన్ని కలిగి ఉండటానికి ఒక స్వార్థ హక్కును సృష్టిస్తుంది. పింఛను అనేది ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపు కాదు, గతంలో చేసిన సేవకు చెల్లింపు. వృద్ధాప్యంలో తాము దిక్కుతోచని స్థితిలో ఉండబోమనే భరోసాతో యజమానుల కోసం నిర్విరామంగా శ్రమించిన వారికి సామాజిక ఆర్థిక న్యాయం అందించే సామాజిక సంక్షేమ చర్య ఇది. (చూడండి: "కేరళ రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థ వర్సెస్ కె.ఓ.వర్గీస్" (పైన సూచించబడింది))

కఠినమైన అర్థంలో, పెన్షన్ అనేది ఒప్పందానికి సంబంధించిన విషయం కాదని మరియు ఎటువంటి చట్టపరమైన బాధ్యతపై ఆధారపడదని కూడా ఈ తీర్పులో పేర్కొంది; అది కేవలం బహుమానం లేదా గ్రాట్యుటీ మాత్రమే సార్యభౌముడి ప్రశంస మరియు చైతన్యం నుండి ఉద్భవిస్తుంది' మరియు దానిని సార్యభౌముడు విచక్షణ మేరకు ఇవ్వవచ్చు లేదా నిలిపివేయవచ్చు. అటువంటి వ్యక్తులకు మరియు ప్రభుత్వం యొక్క చట్టనిర్మాణ సంస్థ నిర్దేశించిన నిబంధనల ప్రకారం దీనిని ఇవ్వవచ్చు మరియు ఇది గరిష్టంగా చట్టం ద్వారా మంజూరు చేయబడిన అంచనా (చూడండి: కేరళ రాష్ట్రం వర్సెస్ ఎం.పద్మనాభన్ నాయర్)

పెన్షన్ అనేది ఆస్తి హక్కుతో సమానం మరియు ఇది పదవీ విరమణ తేదీ నాటికి ఉద్యోగికి చెల్లించాల్సిన వేతనంతో సంబంధం కలిగి ఉంటుంది. (ఉదా: రాఘవేంద్ర ఆచార్య వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ కర్ణాటక")

'పెన్షన్' అనే పదాన్ని ఏ నిబంధనల్లోనూ నిర్వచించనప్పటికీ, పెన్షన్ యొక్క సమ్మిళిత నిర్వచనంపై ఆధారపడి, కుటుంబ పెన్షన్ కూడా పెన్షన్లో భాగమే అని చెప్పవచ్చు.

పెన్షనర్ మరణించిన తరువాత ఆధారపడిన వారికి పెన్షన్ చెల్లింపు నిబంధనల కింద ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం మొదట్లో కుటుంబ పెన్షన్ను చేర్చలేదు, కానీ ఆంధ్రప్రదేశ్ సవరించిన

పెన్షన్ నిబంధనలలో రూల్ 50ని ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా, కుటుంబ పెన్షన్కు అర్హులైన వ్యక్తులను రెండుగా వర్గీకరించారు. ఈ పిటిషన్లలో పిటిషనర్లు కేటగిరీ-2 పరిధిలోకి వస్తారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్ 1980లోని రూల్ 50లోని క్లాజ్ 12(బి) ప్రకారం 'కుటుంబం' అనే పదాన్ని ఇలా నిర్వచించారు.

12 (బి) ప్రభుత్వోద్యోగికి సంబంధించి "కుటుంబం" అంటే- వర్గం - 1

(i) పురుష ప్రభుత్వోద్యోగి విషయంలో భార్య, లేదా మహిళా ప్రభుత్వ ఉద్యోగి విషయంలో భర్త.

గమనిక 1 :- భార్యాభర్తలు వరుసగా న్యాయపరంగా విడిపోయిన భార్యాభర్తలను చేర్చాలి.

గమనిక 2 :- న్యాయపరంగా విడిపోయిన ప్రభుత్వోద్యోగి యొక్క న్యాయపరంగా విడిపోయిన భర్తకు బదులుగా ఒక బిడ్డ లేదా పిల్లలు కుటుంబ పింఛనును పొందాలని నియామక అధికారి నిర్ణయించినట్లయితే, అటువంటి భర్తను 'కుటుంబం' అనే పదం పరిధిలోకి రాదు. (ii) పదవీ విరమణకు ముందు చట్టబద్ధంగా దత్తత తీసుకున్న కుమారుడు/కుమార్తె లేదా పదవీ విరమణ తర్వాత జన్మించిన కుమారుడు/కుమార్తె, మరియు శారీరకంగా/మానసికంగా వికలాంగుడైన కుమారుడు/కుమార్తెతో సహా కుమారులు/ కుమార్తెలు.

కేటగిరీ - 2:

(i) అవివాహిత/వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె, కేటగిరీ పరిధిలోకి రాదు -

నేను పైన,

(2) మరణించిన ఉద్యోగి వితంతువును గానీ, బిడ్డను గానీ విడిచిపెట్టకపోతే, అతడు/ఆమె జీవించి ఉన్నప్పుడు పూర్తిగా ప్రభుత్వ ఉద్యోగిపై ఆధారపడిన తల్లిదండ్రులు. గమనిక: ఫ్యామిలీ పెన్షన్ చెల్లింపు వ్యవధి మరియు కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లించాల్సిన షరతులు పైన సబ్ రూల్ (5)లో పేర్కొన్న విధంగా ఉండాలి.

అందువల్ల, అవినాహిత కుమార్తె, వితంతువు / విడాకులు పొందిన కుమార్తెలు కుటుంబంలో సభ్యులుగా పరిగణించబడతారు మరియు వారి హక్కు కేటగిరీ-1 కు లోబడి ఉంటుంది. కుటుంబ పింఛను చెల్లింపు ఎల్లప్పుడూ క్లాజుకు లోబడి ఉంటుంది.

(5) రూల్ 50. క్లాజ్ (5) ప్రకారం, కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లించాల్సిన కాలపరిమితి ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

(5) కుటుంబ పింఛను చెల్లించే కాలపరిమితి ఈ క్రింది విధంగా ఉండాలి:- కేటగిరీ-1:

జ: (1) వితంతువు లేదా వితంతువు విషయంలో, మరణించిన తేదీ వరకు లేదా పునర్వివాహం వరకు ఏది ముందు ఉంటే అది.

(ii) ఏదేమైనా, మరణించిన ప్రభుత్వ ఉద్యోగి యొక్క సంతానం లేని వితంతువు విషయంలో, ఇతర అన్ని వనరుల నుండి ఆమె స్వతంత్ర ఆదాయం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్దేశించిన కనీస కుటుంబ పెన్షన్ కంటే సమానంగా లేదా అంతకంటే ఎక్కువగా మారిన తర్వాత కుటుంబ పెన్షన్ నిలిపివేయబడుతుందనే షరతుకు లోబడి ఆమె పునర్వివాహం తర్వాత కూడా కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లింపు కొనసాగుతుంది. అటువంటి సందర్భంలో కుటుంబ పెన్షనర్ ప్రతి ఆరు నెలలకు ఒకసారి ఇతర వనరుల నుండి తన ఆదాయానికి సంబంధించిన డిక్లరేషన్ ను పెన్షన్ పంపిణీ అథారిటీకి ఇవ్వాలి ఉంటుంది.

B. (i) ఒక కుమారుని విషయంలో అతడు 25 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చే వరకు లేదా ఏది ముందుగా సంపాదించడం ప్రారంభించే వరకు,

(2) కుమార్తె విషయంలో ఆమెకు 25 ఏళ్ళు వచ్చే వరకు లేదా ఆమె వివాహం చేసుకోవడం లేదా సంపాదించడం ప్రారంభించినప్పుడు, ఏది మొదటిది,

(iii) ఒక ప్రభుత్వోద్యోగి యొక్క కుమారుడు లేదా కుమార్తె ఏదైనా రుగ్మత లేదా మానసిక వైకల్యంతో బాధపడుతున్నట్లయితే లేదా శారీరకంగా అంగవైకల్యం లేదా వికలాంగుడైనట్లయితే, క్లాజ్ (1) మరియు (ii) పైన పేర్కొన్న విధంగా కుమారుడు/కుమార్తె వయస్సు దాటిన తరువాత కూడా అతను లేదా ఆమె జీవనోపాధి పొందలేకపోతే, ఈ క్రింది షరతులకు లోబడి అటువంటి కుమారుడు లేదా కుమార్తెకు జీవితాంతం పెన్షన్ చెల్లించబడుతుంది. అంటే:

(ఎ) అటువంటి కుమారుడు లేదా కుమార్తె ప్రభుత్వ ఉద్యోగి యొక్క ఇద్దరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది పిల్లలలో ఒకరు అయితే, ఈ నియమం యొక్క సబ్ రూల్ (7) యొక్క క్లాజ్ (II) లో పేర్కొన్న ఆర్డర్ (II) లో పేర్కొనబడ్డ ఆర్డర్ ప్రకారం, పైన క్లాజులు (i) మరియు గిల్ లో పేర్కొనబడ్డ విధంగా చివరి బిడ్డకు కొడుకు/కుమార్తె వయస్సు వచ్చే వరకు కుటుంబ పింఛను మొదట పిల్లలకు చెల్లించబడుతుంది మరియు ఆ తరువాత కుటుంబ పింఛనును కుమారుడు లేదా కుమార్తె పేరిట తిరిగి ప్రారంభించాలి. మానసిక రుగ్మత లేదా వైకల్యంతో బాధపడుతున్న లేదా శారీరకంగా అంగవైకల్యం లేదా వికలాంగుడు మరియు అతడు/ఆమెకు జీవితాంతం చెల్లించబడాలి;

(బి) మానసిక రుగ్మత లేదా వైకల్యంతో బాధపడుతున్న లేదా శారీరకంగా వికలాంగులైన లేదా వికలాంగులైన ఒకటి కంటే ఎక్కువ మంది పిల్లలు ఉంటే, వారి జననాల క్రమంలో కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లించబడుతుంది మరియు అతని / ఆమె పైన ఉన్న పెద్దవాడు అర్హత కోల్పోయిన తరువాత మాత్రమే కుటుంబ పెన్షన్ లభిస్తుంది;

(సి) 'శారీరక వికలాంగులు లేదా మానసిక వికలాంగులైన పిల్లలకు కుటుంబ పింఛను ప్రయోజనం ఈ నియమం కింద లేదా ఈ నిబంధనల యొక్క రెండవ భాగంలో పేర్కొన్న నిబంధనల ప్రకారం కుటుంబ పింఛనుకు అర్హులైన ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు మాత్రమే అనుమతించబడుతుంది:

(డి) అటువంటి కవల పిల్లలకు కుటుంబ పింఛను చెల్లించబడినప్పుడు, దానిని అటువంటి కవల పిల్లలకు సమాన వాటాలలో చెల్లించాలి: అటువంటి ఒక బిడ్డ అర్హతను కోల్పోయినప్పుడు, అతని / ఆమె వాటా మరొక బిడ్డకు తిరిగి ఇవ్వబడుతుంది మరియు వారిద్దరూ అర్హులు కానప్పుడు, కుటుంబ పెన్షన్ తదుపరి అర్హులైన ఒంటరి బిడ్డ / కవల పిల్లలకు చెల్లించబడుతుంది.

[[ఇ) శారీరక వికలాంగుడైన కుమారుడు లేదా కుమార్తె విషయంలో తప్ప, మెజారిటీ వయస్సు దాటిన కుమారుడు లేదా కుమార్తె విషయంలో తప్ప, అతను లేదా ఆమె మైనర్ అయినట్లుగా సంరక్షకుడి ద్వారా అటువంటి కుమారుడు లేదా కుమార్తెకు కుటుంబ పింఛను చెల్లించబడుతుంది.;

(ఎఫ్) వైకల్యం అతని లేదా ఆమె జీవనోపాధిని సంపాదించకుండా నిరోధించే స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది మరియు మెడికల్ బోర్డు నుండి పొందిన ధృవీకరణ పత్రం ద్వారా దీనికి రుజువు చేయబడుతుంది. పెన్షన్ మంజూరు చేసే అధారిటీ పింఛను మంజూరు చేసేటప్పుడు మెడికల్ బోర్డు జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రం ఆధారంగా హక్కుదారుడి సంపాదన సామర్థ్యాన్ని ఆమోదించాలి.;

(జి) అటువంటి కుమారుడు లేదా కుమార్తె యొక్క సంరక్షకుడిగా కుటుంబ పెన్షన్ పొందే వ్యక్తి, అతను లేదా ఆమె రుగ్మత లేదా మానసిక వైకల్యంతో బాధపడుతున్నట్లు లేదా శారీరకంగా అంగవైకల్యం లేదా వైకల్యంతో బాధపడుతున్నట్లు ప్రతి మూడు సంవత్సరాలకు సివిల్ సర్జన్ స్థాయికి తగ్గని వైద్యాధికారి నుండి ధృవీకరణ పత్రాన్ని సమర్పించాలి.

వివరణలు -

(i) ఈ ఉప నిబంధన కింద అటువంటి కుమారుడు లేదా కుమార్తెకు చెల్లించాల్సిన కుటుంబ పింఛను అతడు/ఆమె జీవనోపాధిని సంపాదించడం ప్రారంభిస్తే నిలిపివేయబడుతుంది.

(2) ఈ ఉప నిబంధన కింద అటువంటి కుమార్తెకు చెల్లించాల్సిన కుటుంబ పింఛనును ఆమె వివాహం చేసుకున్న తేదీ నుండి నిలిపివేయాలి;

(iii) అటువంటి సందర్భాల్లో, ప్రతి నెలా ట్రెజరీ లేదా బ్యాంకుకు ఒక ధృవీకరణ పత్రాన్ని సమర్పించడం సంరక్షకుడి విధి:

a. అతడు/ఆమె తన జీవనోపాధిని సంపాదించడం ప్రారంభించలేదు;

b. ఒక కుమార్తె విషయంలో, ఆమెకు ఇంకా కేటగిరీ-2 వివాహం కాలేదు:

A. పై కేటగిరీ-1 పరిధిలోకి రాని అవివాహిత/ వితంతువు/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె విషయంలో, వివాహం/ పునర్వివాహం వరకు లేదా ఆమె సంపాదించడం ప్రారంభించిన తేదీ వరకు లేదా మరణించిన తేదీ వరకు, వారు పూర్తిగా ఉద్యోగి/ పెన్షనరై ఆధారపడి ఉంటే.

B. ప్రభుత్వోద్యోగి జీవించి ఉన్నప్పుడు పూర్తిగా అతనిపై ఆధారపడిన తల్లిదండ్రుల విషయంలో, మరణించిన ఉద్యోగి మరణించే వరకు వితంతువు లేదా బిడ్డను విడిచిపెట్టకపోతే.

గమనిక (1):- కేటగిరీ-2లో పేర్కొన్న అవివాహిత/వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెలు మరియు ఆధారపడిన తల్లిదండ్రులకు కుటుంబ పింఛను, కేటగిరీ-1లోని ఇతర అర్హులైన కుటుంబ సభ్యులు కుటుంబ పింఛను పొందడానికి అర్హులు కానప్పుడు మరియు కుటుంబ పెన్షన్ పొందడానికి వికలాంగ పిల్లలు లేనప్పుడు మాత్రమే చెల్లించాలి.

గమనిక (2):- ఆయా కేటగిరీల్లోని పిల్లలకు వారి పుట్టిన తేదీకి అనుగుణంగా కుటుంబ పింఛను మంజూరు చేయాలి మరియు ఆ కేటగిరీలో కుటుంబ పింఛను మంజూరుకు అతడు/ఆమె పైన ఉన్న వారు అనర్హులైతే తప్ప కుటుంబ పింఛనుకు అర్హులు కారు.

గమనిక (3) :- డిపెండెన్సీకి ఆదాయ ప్రమాణం కనీస కుటుంబ పింఛనుతో పాటు డియర్నెస్ రిలీఫ్ ఉంటుంది."

ఈ నియమాలు అర్హులైన మరియు కుటుంబంలో భాగమైన వ్యక్తులను నిర్దేశిస్తాయి. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి ఆ నిబంధనలను రూపొందించారు. అదేవిధంగా, సిసిఎస్ (పెన్షన్) నిబంధనలు, 1972 లో అవివాహిత, వితంతువు / విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెలకు వివాహం లేదా పునర్వివాహం అయ్యే వరకు లేదా ఆమె జీవనోపాధిని సంపాదించడం ప్రారంభించే వరకు కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లించడానికి అనుమతిస్తుంది. 25 ఏళ్లు దాటిన అవివాహిత/వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెలందరికీ 25 ఏళ్లు నిండిన తర్వాత లేదా వారి జీవనోపాధిని సంపాదించడం ప్రారంభించిన తర్వాత కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లిస్తారు. మరణించిన ప్రభుత్వ ఉద్యోగి/పెన్షనర్ ఏదైనా వికలాంగ బిడ్డతో జీవించి ఉంటే, వితంతువు/ విడాకులు పొందిన/ అవివాహిత కుమార్తె వికలాంగ బిడ్డగా మారిన తరువాత మాత్రమే కుటుంబ పెన్షన్ పొందడానికి అర్హులు (ఉదా: డిఓపి మరియు పిడబ్ల్యూ ఒఎం 1/13/09-పి అండ్ పిడబ్ల్యూ తేది 11.09.2013). అందువల్ల, విడాకులు పొందిన లేదా వితంతు కుమార్తెలు కుటుంబ పెన్షన్కు అర్హులు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్ భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 కింద అధికారాన్ని ఉపయోగించి మాత్రమే రూపొందించబడ్డాయి, ఎందుకంటే ఈ నిబంధనలు పదవీ విరమణ తర్వాత పెన్షన్ పొందడానికి ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సర్వీస్ షరతులకు సంబంధించినవి,

ఎందుకంటే కుటుంబ పెన్షన్ ఇప్పుడు మరణించిన ఉద్యోగి లేదా పెన్షనర్ యొక్క వితంతువు జీవిత భాగస్వామి మరియు పిల్లలకు ఉపశమనం కలిగించడానికి రూపొందించబడిన సంక్షేమ పథకం. వితంతు లేదా విడాకులు పొందిన కుమార్తెతో సహా. ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్ 1980 అని పిలువబడే రాష్ట్ర శాసనసభ రూపొందించిన నిబంధనల ప్రకారం కుటుంబ పెన్షన్ క్లెయిమ్ చేసుకోవడానికి అర్హత మరియు కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లింపు విధానం పూర్తిగా నియంత్రించబడుతుంది. ఈ నియమాలు చట్టబద్ధమైనవి.

వితంతు కుమార్తె, విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెకు పింఛన్ చెల్లింపునకు సంబంధించిన నిబంధనలు ఎలా అమల్లోకి వచ్చాయో పిటిషనర్లు, ప్రతివాదులు తమ తమ పిటిషన్లలో వివరించినందున కుటుంబ పింఛను చెల్లింపు నిబంధనలను అవలంబించడంలో ఎలాంటి వివాదం లేదు. అయితే ప్రస్తుతం జారీ చేసిన జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్)ను జారీ చేయడం ద్వారా.. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 162 ప్రకారం వితంతు కుమార్తెలు/ విడాకులు పొందిన కుమార్తెలు కొన్ని ఆంక్షలు విధించడం ద్వారా కుటుంబ పెన్షన్ పొందే అవకాశాన్ని నిలిపివేసింది. అందువల్ల జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్)ను వెలికి తీయాలి. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019, ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

పరిగ్రహించు

పింఛన్లు - కేటగిరీ-2లో వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెకు కుటుంబ పింఛన్ - 45 ఏళ్ల వయోపరిమితి పరిమితి - కేటగిరీ-2లో అవివాహిత కుమార్తె - క్లారిఫికేషన్ ఉత్తర్వులు - జారీ.

ఫైనాన్స్ (HR. III - పెన్షన్)

విభాగం

G.O.MS. నెంబరు 152 తేదీ: 25-11-2019

ఈ క్రిందివి చదవండి:-1.

జీవో ఎంఎస్ నెం.315, పైనాస్స్ (పెన్స్-1) విభాగం, తేది: 07.10.2010. 2. జీవో ఎంఎస్ నెం.353, పైనాస్స్ (పీఎస్సీ) డిపార్ట్ మెంట్, తేది: 04.12.2010. 3. గవర్నమెంట్ మెమో నెం.34021/70/ హెచ్ఆర్. వి/2018, తేది: 11.07.2018. ఉత్తర్వు: పైన చదివిన జీవో

1లో, ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్స్ రూల్స్ 1980లోని రూల్ 50 (5), (12)లను సవరిస్తూ, వాటి స్థానంలో కుటుంబ పింఛన్ పొందే లబ్ధిదారుల అర్హతను కేటగిరీ-1, కేటగిరీ-2గా వర్గీకరిస్తూ ప్రభుత్వం ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది.

2. పైన చదివిన జీవో 1లో జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను సమర్థవంతంగా అమలు చేయడానికి సవివరమైన విధానాన్ని పైన చదివిన జీవో 2లో పొందుపరిచారు.

3. పైన చదివిన 3వ అధ్యాయంలో కేటగిరీ-2 కింద వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెకు కుటుంబ పింఛనుకు అర్హతగా 45 ఏళ్ల వయోపరిమితిని ప్రభుత్వం పరిమితం చేసింది.

4. ప్రిన్సిపల్ అకౌంటెంట్ జనరల్ (ఎ అండ్ ఇ) కేటగిరీ-1 (బి) కింద పెన్షనర్ / ఫ్యామిలీ పెన్షనర్ మరణించిన తేదీపై 45 సంవత్సరాల వయోపరిమితిని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలో లేదో స్పష్టం చేయాలని అభ్యర్థించారు(బి) ప్రభుత్వ మెమో నెంబరు 34021/70/హెచ్ఆర్-5/2018 జారీకి ముందు కుటుంబ పెన్షన్ కేసుల సంఖ్య స్వీకరించినందున వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె దరఖాస్తు చేసిన తేదీ, పైనాస్స్ (హెచ్ ఆర్ -3-పెన్స్ -1) డిపార్ట్ మెంట్, డిటి.11.07.2018 మరియు సవరించిన మార్గదర్శకాల తేదీకి ముందు వచ్చిన కేసులను పై ఉత్తర్వులను మినహాయించి, 2018 నాటి వారి లేఖ ద్వారా ఖరారు చేయాలి. పై ఉత్తర్వులను అమలు చేసే ప్రక్రియలో కేటగిరీ-2 కింద కుటుంబ పింఛను అర్హతకు సంబంధించి డైరెక్టర్ ఆఫ్ ట్రెజరీస్ అండ్ అకౌంట్స్, డైరెక్టర్ ఆఫ్ స్టేట్ ఆడిట్ అండ్ పెన్షనరీ అసోసియేషన్ లో కొన్ని అస్పష్టత తలెత్తింది.

5. ప్రభుత్వం క్షుణ్ణంగా పరిశీలించిన తరువాత, కేటగిరీ-2 కింద వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న మరియు అవివాహిత కుమార్తెకు కుటుంబ పింఛను మంజూరు చేయడానికి ఈ క్రింది విధానపరమైన మార్గదర్శకాలను జారీ చేయడం ద్వారా, జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నెం.315

పైనాస్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్మెంట్, డి.టి.7.10.2010 మరియు జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నెం.231
 పైనాస్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్మెంట్, డి.టి.8.8.2008 కు సవరణగా ఈ క్రింది విధానపరమైన
 మార్గదర్శకాలను జారీ చేస్తుంది.

(i) వితంతువు/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెకు సంబంధించి జీవో ఎంఎస్ నెం.315
 పైనాస్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ లోని పేరా 7లోని కేటగిరీ-2 (ఎ)లోని పాయింట్ ను
 7.10.2010లో ఈ క్రింది విధంగా సవరించారు.

కొరకు	చదువు
పై కేటగిరీ-1 పరిధిలోకి రాని అవివాహిత/ వితంతువు/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె విషయంలో, వివాహ తేదీ/ పునర్వివాహం వరకు లేదా ఆమె సంపాదించడం ప్రారంభించిన తేదీ వరకు లేదా మరణించిన తేదీ వరకు ఏది చెల్లిస్తే, వారు ఉద్యోగి/ పెన్షనర్ పై పూర్తిగా ఆధారపడి ఉంటే.	పైన కేటగిరీ-1 పరిధిలోకి రాని వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెకు, పిల్లలు లేని లేదా మైనర్ పిల్లలు ఉన్నట్లయితే, పునర్వివాహం జరిగే వరకు/ ఆమె సంపాదించడం ప్రారంభించే వరకు/ ఆమె పిల్లలలో ఎవరైనా మేజర్ అయ్యే వరకు లేదా మరణించిన తేదీ వరకు కుటుంబ పింఛను పొందడానికి అర్హులు. వారు పూర్తిగా ఉద్యోగి/పెన్షనర్ పై ఆధారపడి ఉంటే. కేటగిరీ-1లోని ఇతర అర్హులైన కుటుంబ సభ్యులు కుటుంబ పింఛను పొందడానికి అనర్హులైతే, కుటుంబ పింఛను పొందడానికి వికలాంగ పిల్లలు లేనప్పుడు మాత్రమే అటువంటి కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లించబడుతుంది. ఎవరైనా వ్యక్తి పునర్వివాహం/ సంపాదించడం ప్రారంభించిన తర్వాత పెన్షన్ పొందినట్లు తేలితే క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ కు బాధ్యత వహిస్తారు. (i) అర్హత తేదీ నాటికి కేటగిరీ-2 కింద వితంతువు/ విడాకులు తీసుకున్న

	కుమార్తెకు 45 సంవత్సరాల వరకు వయోపరిమితి పరిమితి వర్తిస్తుంది. కేటగిరీ-1లోని కుటుంబ సభ్యులకు అర్హత కలిగిన కుటుంబ పింఛన్ నిలిపివేసిన తేదీ లేదా ఆ తర్వాత అర్హత తేదీ ప్రారంభమవుతుంది.

(ii) అవివాహిత కుమార్తెకు సంబంధించి, జీవో ఎంఎస్ నెం.315 ఫైనాన్స్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్, డి.టి.7.10.2010లోని పేరా 7లోని కేటగిరీ-2 (ఎ)లోని పాయింట్ ను ఈ క్రింది విధంగా సవరించారు:

కొరకు	చదువు
పైన కేటగిరీ-1 పరిధిలోకి రాని అవివాహిత/ వితంతువు/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె విషయంలో, వివాహం/ పునర్వివాహం వరకు లేదా ఆమె సంపాదించడం ప్రారంభించిన తేదీ వరకు లేదా మరణించిన తేదీ వరకు, వారు పూర్తిగా ఉద్యోగి/ పెన్షనరై ఆధారపడి ఉంటే.	25 ఏళ్లు దాటిన పెళ్లికాని కుమార్తెకు కూడా కేటగిరీ-1 కింద అర్హులైన ఫ్యామిలీ పెన్షనర్లు లోబడి ఫ్యామిలీ పెన్షన్ మంజూరు చేస్తారు. సదరు ఫ్యామిలీ పెన్షన్ ఆమె వివాహానికి లోబడి ఉంటుంది లేదా ప్రభుత్వం ఎప్పటికప్పుడు నిర్ణయించిన కనీస కుటుంబ పెన్షన్ కు సమానంగా సంపాదించడం ప్రారంభిస్తుంది. వివాహ స్థితిని సంబంధిత రెవెన్యూ శాఖ నుండి గెజిటెడ్ అధికారి ధృవీకరించిన విధంగా 6 నెలలకు ఒకసారి సమర్పించాలి. ఎవరైనా వివాహం తర్వాత పెన్షన్ పొందడం/ సంపాదించడం ప్రారంభించినట్లయితే క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ కు బాధ్యత వహిస్తారు.

(iii) ఒకవేళ హక్కుదారుడు వితంతువు/విడాకులు పొందిన కుటుంబ పెన్షనర్ అయితే

a. సంతానం లేని ఆమె ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస కుటుంబ పింఛనుకు సమానంగా సంపాదించడం ప్రారంభించే వరకు లేదా ఆమె పునర్వివాహం చేసుకునే వరకు కుటుంబ పెన్షన్ కు అర్హత ఉంటుంది.

b. మైనర్ పిల్లలు, పిల్లలు మేజర్ అయ్యే వరకు (18 సంవత్సరాలు నిండినవారు) కుటుంబ పెన్షన్ కు అర్హులు. పై పెన్షనర్ యొక్క మైనర్ పిల్లలకు ఏ సమయంలోనూ కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లించబడదు, పిల్లలు మేజర్ కాకముందే పై పెన్షనర్ మరణిస్తే, అంటే ఆమె మరణంతో కుటుంబ పెన్షన్ నిలిపివేయబడుతుంది.

(iv) జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నెం.353, ఫైనాన్స్ (పి.ఎస్.సి.) యొక్క పేరా 9(v) (iii) డిపార్ట్ మెంట్, తేది 04.12.2010, ఒకవేళ హక్కుదారు వితంతువు అయితే, ఆమె భర్త మరణ ధృవీకరణ పత్రంతో పాటు, డెత్ సర్టిఫికేట్ లో పేర్కొన్న వ్యక్తి ఎక్కడా ఉద్యోగి కాదని, పెన్షనబుల్ ఉద్యోగం చేయలేదని సంబంధిత ఎం.ఆర్.ఓ సర్టిఫికేట్ తో పాటు, సంబంధిత అథారిటీ జారీ చేసిన కుటుంబ సభ్యుల ధృవీకరణ పత్రంతో పాటు సమర్పించాల్సి ఉంటుంది.

(v) విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెకు కుటుంబ పింఛను మంజూరుకు సంబంధించి, న్యాయపరమైన అథారిటీ ద్వారా ధృవీకరించబడినట్లుగా ఆమె మాజీ జీవిత భాగస్వామి/ అత్తమామల నుండి ఆస్తి/మొత్తాన్ని పరిహారంగా పొందకపోవడం/ శాశ్వత భరణం పొందడం అర్హతకు లోబడి ఉంటుంది.

6. కేటగిరీ-2 కింద వితంతు/ విడాకులు పొందిన, అవివాహిత కుమార్తె కుటుంబ పింఛనును ప్రాసెస్ చేసేటప్పుడు పెన్షన్/ ఫ్యామిలీ పెన్షన్ మంజూరు చేసే అధికారులు/ పెన్షన్ అధీకృత అధికారులు ఈ క్రింది సూచనలను పాటించాలి.

a. పెన్షనర్/ఫ్యామిలీ పెన్షనర్ యొక్క పదవీ విరమణ సమయంలో వితంతువు/విడాకులు తీసుకున్న మరియు అవివాహిత కుమార్తె యొక్క పేరు వయస్సు, విద్య/ఉపాధి యొక్క స్థితి సర్వీస్ రిజిస్టర్/పెన్షన్ పత్రాలతో సరిపోల్చబడుతుంది.

b. న్యాయాధికారులు ధృవీకరించిన విధంగా దరఖాస్తుదారుడు ఆధార్ కార్డు, పాస్ కార్డు మరియు స్వీయ మరియు కుటుంబ సభ్యుల ధృవీకరణ పత్రాన్ని సమర్పించాలి.

c. వితంతు కుటుంబ పెన్షన్/ విడాకులు పొందిన కుటుంబ పెన్షన్ కొరకు దరఖాస్తు చేసే సమయంలో కాంపిటెంట్ అథారిటీ జారీ చేసిన విద్య/వృత్తి మరియు రెవెన్యూ అధికారులు జారీ చేసిన సంపాదన స్థితి ధృవీకరణ పత్రాలను దరఖాస్తుదారుడు సమర్పించాలి.

d. వితంతు కుమార్తె విషయంలో ఆమె భర్త మరణ ధృవీకరణ పత్రం మరియు విడాకుల పత్రం మరియు విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె విషయంలో సమర్థులైన న్యాయాధికారులు మంజూరు చేసిన విడాకుల ఉత్తర్వుల కాపీ.

e. కేటగిరీ-1లో మాదిరిగా పెన్షనర్/ఫ్యామిలీ పెన్షనర్ మరణించిన తరువాత కాంపిటెంట్ అథారిటీ ద్వారా జారీ చేయబడ్డ ఫ్యామిలీ మెంబర్ సర్టిఫికేట్.

f. కేటగిరీ-1లో ఫ్యామిలీ పెన్షనర్ మరణించిన తేదీ నుంచి ఏడాదిలోపు దరఖాస్తు చేసుకోవాలి.

g. వార్షిక డిజిటల్ లైఫ్ సర్టిఫికేట్ తో పాటు పిల్లల విద్య/ఉపాధి స్థితిగతులతో పాటు అప్ డేట్ చేసిన ఆధార్ కార్డు, పాస్ కార్డును అందించాలి.

h. వితంతు/విడాకులు తీసుకున్న కుటుంబ పెన్షనర్ యొక్క పునర్వివాహ స్థితిపై రెవెన్యూ శాఖ జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రం మరియు ఆదాయ ధృవీకరణ పత్రం వార్షిక డిజిటల్ లైఫ్ సర్టిఫికేట్ తో పాటు సమర్పించాలి.

i. వివాహం/పునర్వివాహం/తరువాతి దశలో సంపాదించడం ప్రారంభించిన ఏ వ్యక్తి అయినా పింఛను పొందుతున్నట్లు తేలితే క్రిమినల్ ప్రొసీక్యూషన్ కు బాధ్యత వహిస్తే, మంజూరు చేయబడ్డ కుటుంబ పింఛనును నిలిపివేయడంతో పాటు క్రిమినల్ ప్రొసీక్యూషన్ ప్రారంభించబడుతుంది.

7. ఈ వివరణలు జీవో ఎంఎస్ నెం.315, ఫైనాన్స్ (పెన్.ఐ) డిపార్ట్ మెంట్, డి.టి.07.10.2010, G.O.Ms నెం.353, ఫైనాన్స్ (పి.ఎస్.సి) డిపార్ట్ మెంట్, డి.టి.04.12.2010 లో జారీ చేయబడిన విధానపరమైన మార్గదర్శకాలతో ఇవ్వబడ్డాయి.

పై వివరణ యొక్క అనువర్తనం జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నెం.315, ఫైనాన్స్ (పెన్.ఐ) డిపార్ట్ మెంట్, డి.టి.07.10.2010 జారీ చేసిన తేదీ నుండి వర్తిస్తుంది.

8. ట్రెజరీ ఆఫీసర్లు/పెన్షన్ పేమెంట్ ఆఫీసర్లు అందరూ పై సూచనలను పాటించి, కేసుల మంజూరుపై సంవత్సరానికి రెండుసార్లు క్రమానుగత నివేదికను ఆర్థిక శాఖకు ఇవ్వాలి.

9. G.O.is ఇంటర్నెట్లో అందుబాటులో ఉన్నాయి మరియు "http://www.ap.gov.in/goir" మరియు http://www.apfinance.gov.in చిరునామాలో యాక్సెస్ చేయవచ్చు.

(ఉత్తర్య ద్వారా మరియు ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నర్ పేరు మీద)

షంషర్ సింగ్ రావత్

ప్రిన్సిపల్ ఫైనాన్స్ సెక్రటరీ

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి రూపొందించిన చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను పరిపాలనా లేదా కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు ఉల్లంఘించలేవన్నది అన్ని పిటిషన్లలో పిటిషనర్ల వాదన.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రివెజ్జ్ పెన్షన్ రూల్స్-1980ను సవరిస్తూ రాష్ట్ర శాసనసభ తీసుకున్న నిర్ణయం ఆధారంగా ప్రభుత్వం ఉత్తర్యులు జారీ చేయలేదు. ఇది భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 162 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి జారీ చేసిన ప్రభుత్వ ఉత్తర్య మాత్రమే. అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆర్డర్ లేదా ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆర్డర్ అంటే ఏమిటో ఎక్కడా నిర్వచించలేదు.

పరిపాలనా ఆదేశాలు లేదా కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు ఒక నిర్దిష్ట సమస్యకు సంబంధించిన నియమం లేదా చట్టం లేనప్పుడు లేదా ప్రస్తుత చట్టాల్లోని లోపాలను భర్తీ చేయడానికి లేదా పూరించడానికి మరియు తద్వారా సమస్యలను పరిష్కరించడానికి మెరుగైన ప్రమాణాలు లేదా వేదికలను నిర్మించడానికి ఉన్నతాధికారులు దిగువ అధికారులకు జారీ చేసే సూచనలు లేదా నిబంధనలు. కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలను ఎగ్జిక్యూటివ్ క్వాసి-లా లేదా ఎగ్జిక్యూటివ్ క్వాసి-లెజిస్లేషన్స్ గా పేర్కొంటారు. ఈ దిశలు నిర్దిష్టంగా ఉండవచ్చు, ఇది ఒక నిర్దిష్ట ప్రయోజనం లేదా ఒక నిర్దిష్ట కేసుకు రూపొందించబడుతుంది మరియు

వర్తించబడుతుంది; లేదా ఇది సాధారణ స్వభావం కలిగి ఉండవచ్చు, ఇలాంటి సందర్భాల్లో అనుసరించాల్సిన సాధారణ సూత్రాలు, విధానాలు, పద్ధతులు లేదా విధానాలను నిర్దేశించవచ్చు. ఈ ఆదేశాలను ప్రభుత్వ గెజిట్ లో ప్రచురించిన ఉత్తర్వుల రూపంలో జారీ చేస్తారు.

సమకాలీన భారతదేశంలో, ప్రభుత్వానికి నిరవధిక లేదా అపరిమితమైన పరిపాలనా అధికారాలు ఉన్నాయి, అందువల్ల పరిపాలనా ఆదేశాలను జారీ చేసే ప్రాంతాలు చాలా పుష్కలంగా ఉన్నాయి. పరిపాలనా దిశల భావన మూలాలు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 73 మరియు ఆర్టికల్ 162 లో ఉన్నాయి, అవి మూలాధారంగా పనిచేస్తాయి. ఈ అధికరణలు ప్రభుత్వ పరిపాలనా అధికారాలకు సంబంధించినవి మరియు అటువంటి ఆదేశాలు సాధారణంగా దీని క్రింద జారీ చేయబడతాయి. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 73 ప్రకారం, యూనియన్ యొక్క కార్యనిర్వాహక అధికారం పార్లమెంటుకు చట్టాలు చేసే అధికారం ఉన్న విషయాలకు విస్తరిస్తుంది. అదేవిధంగా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 162 ప్రకారం, రాష్ట్ర శాసన వ్యవస్థకు చట్టాలు చేసే అధికారం ఉన్న విషయాలకు రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహక అధికారం విస్తరించి ఉంటుంది. ఈ నిబంధనలు కేవలం ప్రభుత్వ కార్యనిర్వాహక అధికారానికి సంబంధించినవి మరియు ఏ విధమైన శాసనాధికారాన్ని ఇవ్వవు. కొన్నిసార్లు, ఆదేశాలు జారీ చేయడానికి చట్టబద్ధమైన అధికారాలు ఇవ్వబడతాయి. సాధారణ పరిపాలనా అధికారం కింద జారీ చేయబడిన ఆదేశాలపై చట్టబద్ధమైన అధికారం కింద జారీ చేయబడిన ఆదేశాలు వర్తిస్తాయి.

ఒక నియమం ఒక సూచనను అధిగమించగలదు, కానీ ఒక సూచన ఒక నియమాన్ని అధిగమించజాలదు. ఈ సూత్రం "జగిత్ సింగ్ వర్సెస్" విషయంలో బాగా స్థిరపడింది. పంజాబ్ సివిల్ సర్వీసెస్ (ఎగ్జిక్యూటివ్ బ్రాంచ్)లో ఆరు ఖాళీలను ఎంపిక చేసే ఆమోదించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పంజాబ్ పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్కు విజ్ఞప్తి చేసింది. ఫలితంగా నిర్వహించిన పోటీ పరీక్షలో షెడ్యూల్డ్ కులాల (ఎస్సీ) అభ్యర్థుల్లో మూడో ర్యాంకు సాధించాడు. రిజర్వుడ్ కోటా 20 శాతం కాగా, మొదటి ఇద్దరు అభ్యర్థులకు నియామక పత్రాలు జారీ చేశారు. అయితే ఎంపికైన అభ్యర్థుల్లో ఒకరు రాజీనామా చేశారు. ఎంపిక జాబితాలో మెరిట్ లో తర్వాతి స్థానంలో ఉన్న పిటిషనర్ ఖాళీ కోసం దరఖాస్తు

చేసుకున్నాడు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సర్క్యులర్ ద్వారా ఇచ్చిన సూచనల మేరకు ఆయన తన వాదన వినిపించారు. ఈ వాదనను తోసిపుచ్చిన ప్రభుత్వం హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేసింది. డిస్మిస్ అయిన తర్వాత సుప్రీంకోర్టులో అప్పీల్ కు వెళ్ళింది. ఎస్సీ, ఎస్టీ అభ్యర్థిని తొలగిస్తే అదే సామాజికవర్గానికి చెందిన అర్హులైన అభ్యర్థిని తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన నియమించాలనేది సాధారణ పద్ధతిగా నిర్ణయించారు. అటువంటి పద్ధతికి విరుద్ధమైన ఆదేశాలు చెల్లవని భావించారు. ఆదేశాలు చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను ఉల్లంఘించలేవని, వాటిని అధిగమించలేవని, నిబంధనలు లేదా నియంత్రణను పెంచలేవని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఇంకా , "మహాదేవ్ భావు ఖిలారే వి. స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర 9", చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను ఉల్లంఘించి పరిపాలనా ఆదేశాల ద్వారా రూపొందించిన పథకాన్ని కొనసాగించలేమని స్పష్టం చేసింది. పరిపాలనా సూచనల ద్వారా ప్రభుత్వం చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను సవరించజాలదు లేదా అధిగమించజాలదు అనేది వాస్తవం, కానీ ఏదైనా నిర్దిష్ట అంశంపై నిబంధనలు నిశ్చయంగా ఉంటే, ప్రభుత్వం అంతరాలను పూరించవచ్చు మరియు నిబంధనలకు అనుబంధంగా ఉండవచ్చు మరియు ఇప్పటికే రూపొందించిన నిబంధనలకు విరుద్ధంగా లేని ఆదేశాలను జారీ చేయవచ్చు మరియు ఈ సూత్రాన్ని "సంత రామ్ శర్మ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్" విషయంలో సమర్థించారు.

"జె.ఆర్.రఘుపతి వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్" లో పేర్కొన్నట్లుగా పరిపాలనా ఆదేశాలు అమలు చేయబడవు.

'ప్రభాకర్ రెడ్డి వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ కర్ణాటక 12' కేసులో ఒక వ్యక్తికి గానీ, అధికార యంత్రాంగానికి గానీ వ్యతిరేకంగా కోర్టులో ఆదేశాలు అమలు చేయలేమని పేర్కొంది. ఒక ఆదేశం ఒక వ్యక్తికి అమలు చేయదగిన హక్కును ఇవ్వదు, లేదా పరిపాలనపై ఒక బాధ్యత లేదా విధిని విధించదు.

"సురేష్ చంద్ర సింగ్ వర్సెస్ ఫెర్టిలైజర్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా 13" కేసులో అలహాబాద్ హైకోర్టు పరిపాలనా ఆదేశాలు కేవలం సలహా మాత్రమేనని, వాటిని అమలు చేయడానికి ఎటువంటి రిట్ జారీ చేయలేమని పేర్కొంది. "అబ్దుల్లా రౌథర్ వర్సెస్ ఎస్ టిఎ ట్రిబ్యూనల్" విషయంలో ఈ సూత్రాన్ని సమర్థించారు, పరిపాలనా ఆదేశాలను ఉల్లంఘిస్తూ

తీసుకున్న పరిపాలనా చర్య యొక్క చెల్లుబాటు సవాలు చేయబడదని మరియు పరిపాలనా ఆదేశాల పేటెంట్ ఉల్లంఘన జరిగినప్పుడు కూడా కోర్టు ఎటువంటి రిట్ జారీ చేయడానికి నిరాకరిస్తుందని పేర్కొంది.

అడ్మినిస్ట్రేటివ్ బాడీస్ కు అత్యుత్తమ లేదా సందర్భోచితమైన భావనలు లేదా సూచనలను రూపొందించడానికి ఇవ్వబడిన ఈ ప్రత్యేకాధికారం సంపూర్ణమైనది కాదు. ఒక సరైన కారణం కోసం పరిస్థితులలో సరైన మార్గంలో ఉపయోగించడం, అనుకూలమైనది మరియు పేర్కొన్న పరిమితులకు అనుగుణంగా ఉండాలి. ఒక నిర్దేశాన్ని చెల్లని లేదా చెల్లుబాటు కాని పరిస్థితులను మనం ఇప్పుడు పరిశీలిద్దాం. మరే ఇతర నియమం లేదా చట్టం లేదా సూత్రం వలె, ఒక పరిపాలనా నిర్దేశం సహజ న్యాయ సూత్రానికి విరుద్ధంగా ఉంటే అది చెల్లదు, ఈ సూత్రం హృదయ మరియు ఆత్మ లేదా పరిపాలనా చట్టానికి పునాది, సహజ న్యాయ సూత్రాలను అధిగమించడానికి ప్రయత్నిస్తే ఏ దిశా మనుగడ సాగించదు. ఆ దిశ స్థాపిత సూత్రాలు మరియు చట్టాలకు అనుగుణంగా ఉండాలి మరియు సహేతుకంగా మరియు సముచితంగా ఉండాలి, ఒక నిర్దేశం సంబంధిత అధికారుల అసమంజసమైన, దురుద్దేశం యొక్క ఫలితం కాకూడదు, అలా అయితే, అటువంటి ఆదేశాలు చెల్లుబాటు కావు.

ఇంతకు ముందు చర్చించినట్లుగా, ఒక దిశ ఇప్పటికే ఉన్న ఇతర నియమాలు లేదా చట్టాలకు విరుద్ధంగా ఉండకూడదు. చట్టపరమైన శ్రేణిలో, ఆదేశాలు ఇతర విగ్రహాలు లేదా నిబంధనలకు లోబడి ఒక స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తాయి, మరియు "స్టేట్ ఆఫ్ సిక్కిం వర్సెస్ డోర్జీ పెరింగ్ భూటియా 15" విషయంలో, రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహక అధికారాన్ని ఉపయోగించి జారీ చేయబడిన ఏ ఉత్తర్వు, ఆదేశాలు, ఆదేశాలు లేదా నోటిఫికేషన్ ఏ చట్టబద్ధమైన నిబంధనలకు విరుద్ధంగా, పరిధి లేనివి మరియు చెల్లుబాటు కావు.

ఒక ఆదేశం వ్యక్తిగత హక్కులను ఆక్రమించకూడదు లేదా ప్రతికూలంగా ప్రభావితం చేయకూడదు. వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలకు విఘాతం కలిగించే ఏ పరిమితినినైనా చట్టం ద్వారా మాత్రమే విధించవచ్చు, పరిపాలనా ఆదేశాల ద్వారా చేయలేము. 'జిల్లా కలెక్టర్, చిత్తూరు వర్సెస్ చిత్తూరు వేరుశనగ వర్తకుల సంఘం' విషయంలో మిల్లర్లు, వ్యాపారులు తాము నిర్ణయించిన ధరలకు కొంత పరిమాణంలో వేరుశనగ విత్తనాలను, నూనెను రాష్ట్రానికి సరఫరా చేయడానికి అంగీకరించకపోతే రాష్ట్రం వెలుపలికి తరలించరాదని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం

తన అధికారికి సర్క్యూలర్ జారీ చేసింది. దీంతో వ్యాపారుల హక్కులపై ఆంక్షలు విధించింది. ఈ సర్క్యూలర్ చట్టవిరుద్ధమని, చెల్లదని, అలాంటి ఆంక్షలు విధించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి లేదని సుప్రీంకోర్టు కొట్టివేసింది.

అదేవిధంగా భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14కు అనుగుణంగా ఉంటేనే ఒక దిశ నిలబడగలదు. సమానత్వం అనేది ప్రజాస్వామ్యం యొక్క అనివార్య అంశాలలో ఒకటి, ఈ సూత్రం నుండి ఏ విధమైన వ్యత్యాసం అయినా నిరంకుశత్వానికి దారితీస్తుంది మరియు ఖచ్చితంగా ప్రజాస్వామ్యం యొక్క సారాన్ని తగ్గిస్తుంది. అందువల్ల ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘిస్తే పాలనాపరమైన ఆదేశాలు చెల్లవు. "ఎస్.ఎల్.సచ్ఛేప్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా" విషయంలో, ఎగువ డివిజన్ గుమస్తాలకు ఉన్నత గ్రేడ్లకు పదోన్నతి కల్పించడానికి సంబంధించిన పరిపాలనా ఆదేశం అసమంజసమైనది, నిరంకుశమైనది, అహేతుకమైనది మరియు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ను ఉల్లంఘిస్తుంది.

అందువల్ల, ఇతర హైకోర్టులు మరియు సుప్రీంకోర్టు తీర్పులలో నిర్దేశించిన చట్టం నుండి (సుప్రా సూచించబడింది), పరిపాలనా లేదా కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు చట్టబద్ధమైన నియమాలు లేదా నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉండకూడదు మరియు సహజ న్యాయ సూత్రాలను లేదా నిరంకుశ అధికార ఫలితాన్ని ఉల్లంఘించకూడదు.

కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను అతిక్రమించలేవనేది న్యాయపరమైన వాదన (విధము: "బి.ఎస్. నాగరాజన్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మైసూర్" "యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ మజ్జి జంగమయ్య 19" "స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర వర్సెస్ జగన్నాథ్ అచ్యుత్ కరండికర్")

కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు చట్టబద్ధమైన నియమాలను సవరించలేవు లేదా అధిగమించలేవు లేదా వాటిలో ఏదైనా జోడించలేవు, లేదా పరిపాలనా ఆదేశాలు చట్టబద్ధమైన నియమం కాదు లేదా దానికి ఎటువంటి చట్ట బలం లేదు అనే కారణంతో చట్టబద్ధమైన నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉత్తర్వులు జారీ చేయకూడదు; చట్టబద్ధమైన నియమాలు చట్టం యొక్క నిబంధనలకు విరుద్ధంగా లేనట్లయితే అవి పూర్తి చట్ట శక్తిని

కలిగి ఉంటాయి. (ఉదా: "స్టేట్ ఆఫ్ యు.పి. మరియు ఓర్స్. v. బాబు రామ్ ఉపాధ్యాయ 21" మరియు "స్టేట్ ఆఫ్ తమిళనాడు వర్సెస్ హింద్ స్టోన్").

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం కార్యనిర్వాహక బోధనకు, నిబంధనలకు మధ్య వైరుధ్యం ఏర్పడితే ఆ నిబంధనలు వర్తిస్తాయని 'యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ శ్రీ సోమసుందరం విశ్వనాథ 23' కేసులో సుప్రీంకోర్టు వ్యాఖ్యానించింది. అదేవిధంగా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం రూపొందించిన నిబంధనలకు, చట్టానికి మధ్య వైరుధ్యం ఉంటే చట్టమే గెలుస్తుంది.

"యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ రాకేష్ కుమార్ 24" "స్వపస్ కుమార్ పాల్ అండ్ ఓర్స్" లో కూడా ఇదే అభిప్రాయాన్ని పునరుద్ధాటించారు. v. సమితాభర్ చక్రవర్తి 25" చట్టబద్ధమైన నిబంధనలు అమలు చేయదగిన హక్కులను సృష్టిస్తాయని, కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలను జారీ చేయడం ద్వారా వాటిని తొలగించలేమని పేర్కొన్నారు.

రామ్ గణేష్ త్రిపాఠి వి. యు.పి. 26 యొక్క స్థితి" ఇదే విధమైన వివాదాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న సుప్రీంకోర్టు, చట్టబద్ధమైన నిబంధనలకు విరుద్ధంగా లేదా అసంబద్ధంగా ఉన్న ఏదైనా కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు / ఉత్తర్వులను అమలు చేయలేమని, చట్ట బలం లేనందున రద్దు చేయడానికి అర్హుడని పేర్కొంది. సుప్రీం కోర్టు ఈ క్రింది విధంగా వ్యాఖ్యానించింది:-

'వారు (ప్రతివాదులు) ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులపై ఆధారపడి ఉన్నారు. చట్టబద్ధమైన నిబంధనలకు అనుగుణంగా లేనందున ఈ ఉత్తర్వును రద్దు చేయాలి. ప్రతివాదులను, అదేవిధంగా తాత్కాలిక నియామకాలను పరోక్షంగా చేయడానికి ప్రభుత్వం ఈ బిల్లును ఆమోదించినట్లు తెలుస్తోంది.

ఈ నేపథ్యంలో రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం రూపొందించిన నిబంధనలకు విరుద్ధంగా కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు జారీ చేయలేమని, చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను కార్యనిర్వాహక వ్యవస్థ ఏర్పాటు చేయదని స్పష్టమవుతోంది.

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961లోని సెక్షన్ 119 నిబంధనల ప్రకారం కేంద్ర ప్రత్యక్ష పన్నుల బోర్డు జారీ చేసిన సర్క్యులర్లకు చట్టబద్ధత ఉందని, ఈ నిబంధన కింద జారీ

చేయని ఇతర ఆదేశాలు/ సర్క్యూలర్ ఎవరికీ ఉపయోగపడవని, వాటికి చట్టబద్ధత ఉండదని 'కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్, ముంబై వర్సెస్ అంజమ్ ఎంహెచ్ ఘస్వాలా 27'లో సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది.

'పునీత్ రాయ్ వర్సెస్ దినేష్ చౌధాటి 28' 'యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ నవీన్ జిందాల్ 29' కేసులో రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 13(3)(ఎ) పరిధిలో కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలను చట్టంగా పరిగణించలేమని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది.

"ఎం.ఎస్. బిషంబర్ దయాళ్ చంద్ర మోహన్ వర్సెస్. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 162 ప్రకారం జారీ చేసిన కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు చట్టబద్ధం కాదని పేర్కొంటూ చట్టబద్ధమైన ఉత్తర్వుకు, కార్యనిర్వాహక ఉత్తర్వుకు ఉన్న వ్యత్యాసాన్ని సుప్రీంకోర్టు వివరించింది. ఏదేమైనా, ఒక ఉత్తర్వును ఒక చట్టబద్ధమైన నిబంధనకు రిఫర్ చేసి, ఆ చట్టబద్ధమైన నిబంధన కింద ఆమోదించినట్లు భావించగలిగితే, అది కేవలం కార్యనిర్వాహక సూత్రం కాదు, అది ఒక సానుకూల రాష్ట్ర నిర్మిత చట్టంగా ఉండటానికి చట్టబద్ధమైన బలాన్ని కలిగి ఉన్న శాసనం కింద ఒక ఉత్తర్వు అవుతుంది. కాబట్టి, ఒక ఉత్తర్వుకు చట్టబద్ధమైన బలం ఉందో లేదో పరిశీలించడానికి, కోర్టు దానిని శాసనం యొక్క నిబంధనకు సూచించవచ్చా అని కనుగొనాలి మరియు నిర్ణయించాలి.

'చంద్ర ప్రకాశ్ తివారీ వర్సెస్ శకుంతలా శుక్లా 31' కేసులో పోలీసు బలగాలు పోలీసు చట్టంలోని నిబంధనలకు లోబడి నడుచుకోవాలని, అందుకు మినహాయింపు ఇవ్వలేమని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది. రాజ్యాంగంలోని 309వ అధికరణం ప్రకారం రూపొందించిన యూపీ ప్రభుత్వోద్యోగుల (పదోన్నతుల ద్వారా నియామకాలకు ప్రమాణం) నిబంధనలు, 1994లోని నిబంధనలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న కోర్టు, 1861 చట్టంలోని సెక్షన్ 2 కింద జారీ చేసిన 5.11.1965 నాటి ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు ప్రకారం ఈ క్షేత్రం ఆక్రమించబడినందున వర్తించదని పేర్కొంది. 1861 చట్టం ప్రకారం ఇతర పౌర-ఉద్యోగులకు రూపొందించిన సాధారణ సర్వీసు నిబంధనలతో భర్తీ చేయలేము.

"మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఢిల్లీ వర్సెస్ పియో శంకర్"లో, సుప్రీం కోర్టు పరోక్ష రద్దు యొక్క సమస్యను మరియు పరిధిని పరిగణనలోకి తీసుకుంది మరియు స్పష్టమైన

లేదా పరోక్ష శాసన ఉద్దేశం లేనప్పుడు పరోక్ష రద్దు వైపు కోర్టు మొగ్గు చూపరాదని పేర్కొంది:

స్థిరమైన, సామరస్యపూర్వకమైన చట్టాలను రూపొందించడానికి చట్టసభలు చట్టపాలనను గౌరవించాల్సి ఉంటుంది కాబట్టి, ఆ మేరకు స్పష్టమైన లేదా కనీసం స్పష్టమైన, స్పష్టమైన సూచన లేనప్పుడు ప్రస్తుత చట్టబద్ధమైన చట్టాలను రద్దు చేయడానికి తదుపరి చట్టాన్ని అంత సులభంగా ఊహించలేము. పౌరులు ఆజ్ఞాపించే మరియు పాటించాలని ఆశించే చట్టాలలో ఖచ్చితత్వం మరియు స్థిరత్వం కోసం ఇది చాలా అవసరం. సాధారణంగా ప్రస్తుత చట్టాన్ని తెలుసుకోవాలని భావించే చట్టసభలు, రద్దు చేయాలనే తన ఉద్దేశాన్ని స్పష్టమైన పదాల్లో వ్యక్తపరచకుండా తప్పించడం ద్వారా గందరగోళం సృష్టించాలని భావించడం లేదు. అందువల్ల, ఒక నియమంగా, రెండు నిబంధనలు ఒకదానికొకటి స్పష్టంగా విరుద్ధంగా ఉంటే తప్ప, అవి కలిసి నిలబడలేవు మరియు రెండింటినీ ఒకే సమయంలో అమలు చేయడం ఏ సహేతుకమైన పరికల్పనపై సాధ్యం కాదు. రద్దు అనేది వ్యక్తీకరించకపోయినా, అవసరమైన అంతరార్థం నుండి ఏకైక ఉద్దేశ్యంగా ప్రవహించాలి..... పరిశీలనలో కనుగొనబడిన రెండు శాసనాల యొక్క అర్థం, పరిధి మరియు ప్రభావం, మునుపటి చట్టం ఆగిపోతుందా లేదా అనుబంధంగా మాత్రమే భర్తీ చేయబడుతుందా అనే శాసన ఉద్దేశ్యాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. రెండు చట్టబద్ధమైన నిబంధనల యొక్క ఉద్దేశాలు భిన్నంగా ఉంటే మరియు ప్రతి శాసనం యొక్క భాష దాని స్వంత వస్తువులు లేదా విషయానికి పరిమితం చేయబడితే, అవి సాధారణంగా కలవకుండా సమాంతర రేఖలలో నడపడానికి ఉద్దేశించబడ్డాయి మరియు పైకి అలా అనిపించినప్పటికీ నిజమైన సంఘర్షణ ఉండదు."

'అశోక్ కుమార్ వర్సెస్' సినిమాలో.. కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను సవరించడానికి లేదా అధిగమించడానికి లేదా దానిలో ఏదైనా జోడించడానికి వీల్లేదని రాజస్థాన్ హైకోర్టు పేర్కొంది.

'విజయ్ సింగ్ వర్సెస్'లో.. ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం 34" అని అలహాబాద్ హైకోర్టు ఇదే సూత్రాన్ని పునరుద్ఘాటించింది.

అందువల్ల, దృక్పథ ప్రకటనల దృష్ట్యా, కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను అతిక్రమించవు లేదా ఆధిపత్యం వహించవని స్పష్టమవుతుంది.

ప్రస్తుత సందర్భంలో, ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్, 1980 చట్టబద్ధమైన స్వభావాన్ని కలిగి ఉంది, ఎందుకంటే ఆ నిబంధనలు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 కింద అధికారాన్ని ఉపయోగించి రూపొందించబడ్డాయి, అయితే జీవో ఎంఎస్ నెం.152 పైనాస్ (హెచ్ఆర్). III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 162 కింద కార్యనిర్వాహక వివరణ ద్వారా అధికారాన్ని ఉపయోగించి జారీ చేయబడింది.

ప్రస్తుత కేసుల వాస్తవాలను పరిశీలిస్తే, ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్, 1980 రూల్ 50 కింద మరణించిన రిటైర్డ్ ఉద్యోగి యొక్క వితంతువు / విడాకులు పొందిన కుమార్తె కుటుంబ పెన్షన్ పొందడానికి ఎటువంటి పరిమితిని విధించలేదు, కానీ ట్రెజరీ శాఖ కోరిన వివరణ ఆధారంగా, జీవో ఎంఎస్ నెం.152 పైనాస్ (హెచ్ఆర్) ద్వారా కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు జారీ చేయబడ్డాయి. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019, ఇది ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్లలో పొందుపరచబడింది. ట్రెజరీస్ డైరెక్టర్ చేసిన అభ్యర్థన దృష్ట్యా ఇది కార్యనిర్వాహక వర్గం ఇచ్చిన వివరణ మాత్రమేనని, ఇది రాష్ట్ర శాసనసభ ఆమోదించిన చట్టం కాదని గవర్నమెంట్ ప్లీడర్ ఫర్ సర్వీసెస్-1 పేర్కొంది. ప్రభుత్వ ఉత్తర్వును విశ్లేషించినప్పుడు, వివిధ పేరాగ్రాఫ్ లలో ఎంత అసంబద్ధత ఉందో తెలుస్తుంది. ఒక దశలో ఇది వివరణ అని, మరో పేరాలో సవరణ అని పేర్కొన్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్ 1980కి ప్రతిపాదించిన వివరణ లేదా సవరణ అని ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు జారీ చేసిన అడ్మినిస్ట్రేటివ్ అథారిటీకి ఖచ్చితంగా తెలియదని తెలుస్తోంది. జీవో ఎంఎస్ నెం.152 పైనాస్ (హెచ్.ఆర్. III - పెన్షన్) 25.11.2019 నాటి డిపార్ట్ మెంట్ భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 162 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి అధికారులు పూర్తిగా దుర్వినియోగం చేశారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్, 1980లోని రూల్ 50లో పేర్కొన్న ఆంక్షలు మినహా, ఎలాంటి పరిమితి లేకుండా కుటుంబ పింఛను పొందడానికి అర్హత ఉన్న వితంతు కుమార్తె/విడాకులు పొందిన కుమార్తెకు, కార్యనిర్వాహక ఆదేశాల ద్వారా అంగవైకల్యం సృష్టించడం తీవ్రమైన చట్టవిరుద్ధం, రిట్ పిటిషన్లో పొందుపరిచిన కార్యనిర్వాహక సూచనల ద్వారా, మరణించిన రిటైర్డ్ ప్రభుత్వ ఉద్యోగి యొక్క వితంతు కుమార్తె / విడాకులు పొందిన

కుమార్తె, వారి ఆస్తి హక్కును కోల్పోకూడదు. పైన చర్చించినట్లుగా, కార్యనిర్వాహక సూచనలు అనగా జి.ఓ.ఎమ్.ఎస్.నెం.152 పైనాస్స్ (హెచ్.ఆర్. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 కింద అధికారాన్ని ఉపయోగించి జారీ చేసిన ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్, 1980 ను అధిగమించదు లేదా ఆధిపత్యం వహించదు. తదనుగుణంగా ప్రతివాదులకు వ్యతిరేకంగా, పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా సమాధానం ఇస్తున్నారు.

పి బ ఐ ఎస్ టి నెం.2:

కుటుంబ పింఛను చెల్లించకపోవడం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, 21, 300-ఏలను ఉల్లంఘించడమేనని పిటిషనర్ల వాదన కాగా, జీవో ఎంఎస్ నెం.152 పైనాస్స్ (హెచ్ ఆర్) ప్రతివాదుల వాదన. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019, 45 సంవత్సరాలు నిండక ముందే ఏ వ్యక్తినీ, 18 సంవత్సరాలు నిండిన పిల్లలను కోల్పోకుండా చేయడం కాదు మరియు ఇది ఏ వ్యక్తిని ఆస్తిని అనుభవించకుండా చేయడం లేదా భారత రాజ్యాంగం ప్రసాదించిన ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించడం కాదు.

'దేవకీ నందన్ ప్రసాద్ వర్సెస్' అంటూ వివిధ తీర్పుల్లో సుప్రీంకోర్టు ప్రకటించిన చట్టం దృష్ట్యా పింఛను చెల్లించకపోవడానికి సంబంధించిన అంశం ఇంటెగ్రా కాదు. పింఛను ఒక హక్కు అని, దాని చెల్లింపు ప్రభుత్వ విచక్షణపై ఆధారపడి ఉండదని, నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుందని, ఆ నిబంధనల పరిధిలోకి వచ్చే ప్రభుత్వ ఉద్యోగి పింఛను క్లెయిమ్ చేసుకోవడానికి అర్హుడని సుప్రీంకోర్టు సాధికారికంగా తీర్పునిచ్చింది. పింఛన్ మంజూరు ఎవరి విచక్షణపై ఆధారపడి ఉండదని తేల్చి చెప్పింది. సర్వీసు, ఇతర అనుబంధ సంస్థలకు సంబంధించిన మొత్తాన్ని లెక్కించడానికి మాత్రమే అథారిటీ ఆ మేరకు ఉత్తర్వులు జారీ చేయాల్సిన అవసరం ఉండవచ్చు కానీ పింఛను పొందే హక్కు ఆ అధికారికి అలాంటి ఉత్తర్వుల వల్ల కాదు, నిబంధనల ప్రకారం వస్తుంది. "స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ వర్సెస్ ఇక్బాల్ సింగ్ 35"లో ఈ అభిప్రాయం పునరుద్ఘాటించబడింది.

కె.ఆర్. ఎర్రి వర్సెస్ పంజాబ్ అండ్ హర్యానా హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్. పంజాబ్ 36 రాష్ట్రం పింఛను పొందే అధికారి హక్కు స్వభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంది. పైన పేర్కొన్న అదే

హైకోర్టు గతంలో ఇచ్చిన రెండు తీర్పుల్లో పేర్కొన్న సూత్రాలను మెజారిటీ సభ్యులు ఆమోదంతో ఉటంకిస్తూ, పింఛనును ప్రభుత్వ తీపి సంకల్పం, ఆనందంపై చెల్లించే బహుమానంగా పరిగణించరాదని, దాని మొత్తంతో సహా పదవీ విరమణ పింఛను పొందే హక్కు ప్రభుత్వ ఉద్యోగికి ఉన్న విలువైన హక్కు అని పేర్కొంది. తప్పు లేదా దుష్ప్రవర్తనకు జరిమానా విధించడాన్ని వ్యతిరేకించినందుకు ఆ అధికారికి ఇదివరకే అవకాశం కల్పించినప్పటికీ, అతను దోషిగా తేలినప్పటికీ, అతనిపై ఇప్పటికే రుజువు అయిన దుష్ప్రవర్తన ఆధారంగా ఒక అధికారికి చెల్లించాల్సిన పెన్షన్ పరిమాణంలో కోత విధించాలని కోరినప్పుడు, మెజారిటీ అభిప్రాయపడింది. ఆ విషయంలో మరో అవకాశం ఆ అధికారికి ఇవ్వాలి. సంబంధిత పంజాబ్ సివిల్ సర్వీస్ నిబంధనల ఆధారంగా మరింత అవకాశం ఇవ్వడానికి సంబంధించి ఈ అభిప్రాయాన్ని విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తులు వ్యక్తం చేశారు. అయితే ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ప్రభుత్వం చెల్లించాల్సిన పింఛను మొత్తాన్ని తగ్గించినప్పుడు అధికారికి మరో అవకాశం ఇవ్వాలన్న మెజారిటీ అభిప్రాయంతో ఏకీభవించడానికి విజ్ఞుడైన ప్రధాన న్యాయమూర్తి తన అసమ్మతి తీర్పులో సిద్ధంగా లేరు. ఇప్పటికే తీసుకున్న క్రమశిక్షణా చర్యల ఆధారంగా పింఛనును తగ్గించడం లేదా తిరస్కరించడం ద్వారా చర్యలు తీసుకునే ముందు, ఒక అధికారికి షోకాజ్ నోటీసు ఇవ్వాలా అనే ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. ఆ ప్రశ్న మన ముందు పరిశీలనకు తలెత్తదు. ఒక అధికారి పదవీ విరమణ చేసిన తర్వాత మొదటిసారి పింఛనును తగ్గించడానికి లేదా నిలిపివేయడానికి ముందు అధికారులు అనుసరించాల్సిన విధానం గురించి కూడా మేము ఆందోళన చెందడం లేదు. అందువల్ల ఈ అంశంపై పై పంజాబ్ హైకోర్టు తీర్పులో మెజారిటీ, మైనారిటీ న్యాయమూర్తులు వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయాలపై ఎటువంటి అభిప్రాయం వ్యక్తం చేయబడలేదు. పింఛను అనేది ప్రభుత్వ తీపికబురు, ఆనందంపై చెల్లించాల్సిన బహుమానం కాదని, మరోవైపు పింఛను హక్కు ప్రభుత్వోద్యోగికి ఉన్న విలువైన హక్కు అని గతంలో ఇచ్చిన తీర్పును ఆమోదించినప్పుడు మెజారిటీ అభిప్రాయంతో సుప్రీంకోర్టు ఏకీభవించలేదు.

పై నిర్ణయాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న సుప్రీంకోర్టు, పిటిషనర్ కు పెన్షన్ పొందే హక్కు ఆర్టికల్ 31(1) ప్రకారం ఆస్తి అని, కేవలం కార్యనిర్వాహక ఉత్తర్వు ద్వారా దానిని

నిలిపివేసే అధికారం రాష్ట్రానికి లేదని అభిప్రాయపడింది. అదేవిధంగా, ఈ క్లెయిమ్ కూడా ఆర్టికల్ 19 (1) (ఎఫ్) కింద ఆస్తి మరియు ఆర్టికల్ 19 యొక్క ఉప-ఆర్టికల్ (5) ద్వారా సేవ్ చేయబడదు. అందువల్ల పిటిషనర్ కు పింఛను పొందే హక్కును నిరాకరిస్తూ 1968 జూన్ 12న జారీ చేసిన ఉత్తర్వు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1)(ఎఫ్), 31(1) ప్రకారం పిటిషనర్ ప్రాథమిక హక్కును దెబ్బతీస్తుందని, అందువల్ల ఆర్టికల్ 32 కింద రిట్ పిటిషన్ చెల్లుబాటు అవుతుందని పేర్కొంది.

"డి.ఎన్.నకర వర్సెస్" లో. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా 37" రాజ్యాంగ ధర్మాసనం తరపున మాట్లాడిన జస్టిస్ డి.ఎ.దేశాయ్ తన అసాధారణ శైలిలో, పింఛను హక్కును వివిధ అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, ముఖ్యంగా పింఛనును నిర్వచించడం మరియు అది ఆస్తి కాదా మొదలైన వాటిని పరిగణనలోకి తీసుకొని, చట్టం ప్రకారం అధికారం ద్వారా తప్ప పింఛనును నిలిపివేయలేమని తేల్చిచెప్పారు. ఇదే సూత్రాన్ని "డాక్టర్ హీరా లాల్ వర్సెస్" లో పునరుద్ఘాటించారు. బీహార్ రాష్ట్రం 38".

31.7.1980 నాటి తీర్మానం నెంబరు 3014 ప్రకారం తాత్కాలిక పెన్షన్, గ్రాట్యుటీ మొదలైన వాటి చెల్లింపు కోసం పిటిషనర్ క్లెయిమ్ము సంబంధించి బీహార్ పెన్షన్ రూల్స్ 43 (బి) తో వ్యవహరించిన "స్టేట్ ఆఫ్ జార్ఖండ్ వర్సెస్ జితేంద్ర కుమార్ శ్రీవాస్తవ 39"లో, సుప్రీంకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ పెండింగ్లో ఉన్న ప్రభుత్వ ఉద్యోగి యొక్క పెన్షన్ లేదా గ్రాట్యుటీని నిలిపివేసే అధికారం లేదా అధికారం ప్రభుత్వానికి లేదని పేర్కొంది.

"స్టేట్ ఆఫ్ వెస్ట్ బెంగాల్ వర్సెస్ హరేష్ సి బెనర్జీ 40" కేసులో, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19 (1) (ఎఫ్) మరియు ఆర్టికల్ 31 (1) లను రాజ్యాంగ (నలభై నాల్గవ సవరణ) చట్టం, 1978 ద్వారా రద్దు చేసిన తరువాత, 1979 జూన్ 20 నుండి ఆస్తి హక్కు ఇకపై ప్రాథమిక హక్కుగా మిగిలిపోలేదని, అది ఇప్పటికీ రాజ్యాంగ హక్కుగా మిగిలిపోయిందని సుప్రీంకోర్టు గుర్తించింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300ఎలో పొందుపరిచిన విధంగా, సుప్రీంకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ "హరి కృష్ణ మందిర్ ట్రస్ట్ వి" లో ఇదే విషయాన్ని పునరుద్ఘాటించింది. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం 41". పింఛన్ పొందే హక్కును ఆస్తి హక్కుగా పరిగణించారు. బొంబాయి హైకోర్టు "పురుషోత్తం కాశీనాథ్ కులకర్ణి మరియు ఇతరులు వి. మహారాష్ట్ర 42" మరియు చత్తీస్ గడ్ హైకోర్టు "రామ్ లాల్ శర్మ వర్సెస్. చత్తీస్ గడ్ రాష్ట్రం

43" డి.ఎస్.నకారా వర్సెస్ పై ఆధారపడి ఉంది. పెన్షన్ చెల్లింపును వాయిదా వేయలేమని యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా (సుప్రా సూచించింది) తేల్చింది. ఆస్తి స్వభావంలో ఇది ఉద్యోగికి కష్టపడి సంపాదించిన ప్రయోజనం.

ఉద్యోగులు తమ సర్వీసులో ఉన్నప్పుడు జీవనోపాధి కోసం జీతాలు చెల్లిస్తారు, పదవీ విరమణ తర్వాత పెన్షన్ చెల్లిస్తారు. పింఛను లేదా కుటుంబ పింఛనును నిరాకరిస్తే అది భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 21 ప్రకారం కల్పించిన జీవించే హక్కును నిరాకరించినట్లే అవుతుంది. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 21 ప్రకారం జీవనోపాధి హక్కును ప్రాథమిక హక్కుగా గుర్తించలేదు. కానీ, తరువాత భారత రాజ్యాంగంలోని 21 వ అధికరణకు న్యాయ వివరణ ద్వారా ఇది ప్రాథమిక హక్కుగా గుర్తించబడింది.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 21 జీవించే హక్కును కల్పించింది. జీవించే హక్కులో జీవనోపాధి హక్కు కూడా ఉంది. ఆర్టికల్ 21 రాజ్యాంగంలోని గొప్ప నిశ్శబ్దాలలో ఒకటి అని భారత న్యాయస్థానాలు పదేపదే అభిప్రాయపడ్డాయి. జీవనోపాధి హక్కును అధికారంలో ఉన్న వ్యక్తుల వ్యక్తిగత ఆకాంక్షలకు లోబడి ఉండకూడదు. ఆర్టికల్ 21 ప్రసాదించిన జీవించే హక్కును కాలరాయడం విస్తృతమైనది, విస్తృతమైనది. ఆ హక్కు యొక్క ఒక ముఖ్యమైన అంశం జీవనోపాధి హక్కు, ఎందుకంటే, ఏ వ్యక్తి కూడా జీవన సాధనాలు, అంటే జీవనోపాధి సాధనాలు లేకుండా జీవించలేడు. జీవనోపాధి హక్కును రాజ్యాంగబద్ధమైన జీవించే హక్కులో భాగంగా పరిగణించకపోతే, ఒక వ్యక్తి జీవించే హక్కును హరించడానికి సులభమైన మార్గం అతని జీవనోపాధి సాధనాలను రద్దు చేసే స్థాయికి కోల్పోవడం.

రీ: సంత రామ్ 44 "మేనకా గాంధీ వర్సెస్ మేనకా గాంధీ" కంటే ముందు తలెత్తిన కేసు. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా 45", జీవనోపాధి హక్కు ఆర్టికల్ లోని "జీవితం" అనే పదం పరిధిలోకి రాదని సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిచ్చింది.

21. కోర్టు ఇలా వ్యాఖ్యానించింది:

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 21లో 'జీవితం' అనే పదం 'జీవనోపాధి'ని కలిగి ఉందనే వాదనను తోసిపుచ్చాలి. జీవనోపాధి సమస్యను ఆర్టికల్ 21 ప్రకారం పరిష్కరించలేదన్నారు.

"ఓల్గా టెల్లీస్ వర్సెస్ బాంబే మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ 46" కేసులో సుప్రీం కోర్టు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

పౌరులకు తగిన జీవనోపాధిని, పనిచేసే హక్కును కల్పించాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వంపై ఉంటే, జీవించే హక్కు నుంచి జీవనోపాధి హక్కును మినహాయించడం దుర్మార్గం అవుతుంది. ప్రభుత్వం సానుకూల చర్య ద్వారా పౌరులకు తగిన జీవనోపాధి లేదా పని మార్గాలను అందించమని బలవంతం చేయకూడదు. కానీ, చట్టం ద్వారా ఏర్పాటు చేయబడిన న్యాయమైన మరియు నిష్పాక్షిక ప్రక్రియ ప్రకారం తప్ప జీవనోపాధి హక్కును కోల్పోయిన ఏ వ్యక్తి అయినా, ఆర్టికల్ 21 ప్రసాదించిన జీవించే హక్కును హరించడాన్ని సవాలు చేయవచ్చు.

దోపిడీకి తావులేకుండా మానవ గౌరవంతో జీవించే హక్కు ఆర్టికల్ 21లో పొందుపరచబడింది మరియు రాష్ట్ర విధాన ఆదేశిక సూత్రాల నుండి మరియు ముఖ్యంగా ఆర్టికల్ 39 మరియు ఆర్టికల్ 41 మరియు 42 యొక్క క్లాజులు (ఇ) మరియు (ఎఫ్) నుండి దాని జీవిత పరిధిని పొందుతుంది, అందువల్ల, కనీసం, మానవ గౌరవంతో జీవించే హక్కును, గౌరవంతో జీవించే ప్రాథమిక హక్కును హరించే ఏదైనా చర్య తీసుకునే హక్కును ఇందులో చేర్చాలి. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 21 ద్వారా హామీ ఇవ్వబడిన రాజ్యాంగ హక్కులో అంతర్భాగంగా.

"డీల్లీ ట్రాన్స్ పోర్ట్ కార్పొరేషన్ వర్సెస్ డిటిసి మజ్దూర్ కాంగ్రెస్ 47" కేసులో, జీవించే హక్కులో జీవనోపాధి హక్కు కూడా ఉందని సుప్రీంకోర్టు ఈ సూత్రాన్ని పునరుద్ధాటించింది. అందువల్ల జీవనోపాధి హక్కు అధికారంలో ఉన్న వ్యక్తుల ఆకాంక్షలకు కట్టుబడదు. ఆదాయం అనేక ప్రాథమిక హక్కులకు పునాది. ప్రాథమిక హక్కులను నిర్వచించని ఆవరణలు, అనిశ్చిత అనువర్తనాల అధోగతికి నెట్టడం సరికాదు. అది వారిని అపహాస్యం చేయడమే అవుతుంది.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 21 ప్రకారం జీవించే హక్కులో జీవనోపాధి హక్కు ఒక భాగమని, ఎం.పాల్ ఆంథోనీ వర్సెస్ భారత్ గోల్డ్ మైన్స్ లిమిటెడ్ 48లోని సూత్రాన్ని

ప్రస్తావిస్తూ, ఒక ప్రభుత్వ ఉద్యోగి లేదా ప్రభుత్వ సంస్థలో ఒకరిపై శాఖాపరమైన క్రమశిక్షణ విచారణ జరిగే వరకు సస్పెండ్ చేసినప్పుడు సుప్రీంకోర్టు వివిధ తీర్పుల్లో పేర్కొంది. అతనికి జీవనభృతి చెల్లించాలి. ప్రభుత్వోద్యోగి జీవించే హక్కును కోల్పోకూడదని సుప్రీంకోర్టు స్పష్టం చేసింది. ఏదేమైనా, చట్టం ద్వారా స్థాపించబడిన ప్రక్రియ ప్రకారం ఒక వ్యక్తి అటువంటి హక్కును కోల్పోతే, అది నిష్పాక్షికంగా, న్యాయబద్ధంగా మరియు సహేతుకంగా ఉండాలి మరియు ప్రజల విస్తృత ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా ఉండాలి, ఆర్టికల్ 21 కింద జీవనోపాధి హక్కును కోల్పోవాలన్న అభ్యర్థన అస్థిరమైనది.

ఈ విధంగా, సుప్రీంకోర్టు వివిధ తీర్పులలో నిర్దేశించిన చట్టం దృష్ట్యా (సుప్రా సూచించబడింది), 'జీవించే హక్కు' అనే పదానికి అర్థాన్ని విస్తృతం చేయడం 'జీవనోపాధి హక్కు', జీవనోపాధి హక్కు ప్రాథమిక హక్కు, మరియు ఇది భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 21 కింద హామీ ఇవ్వబడిన జీవించే హక్కులో అంతర్భాగం.

పైన చెప్పిన విధంగా పింఛను ఇవ్వకపోవడం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎను ఉల్లంఘించడమేనన్నది పిటిషనర్ల ప్రధాన వాదన. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎ ప్రకారం, భారతదేశంలోని ఏ పౌరుడూ చట్టబద్ధ అధికారం ద్వారా తప్ప తన ఆస్తి హక్కును కోల్పోకూడదు. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎను ఆకర్షించడానికి పెన్షన్ లేదా కుటుంబ పెన్షన్ ఒక వ్యక్తి యొక్క ఆస్తిలో భాగం కాబట్టి, అటువంటి హక్కును చట్టం ద్వారా తప్ప హరించలేము.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎను పరిశీలిస్తే, భారతదేశంలోని ఏ పౌరుడైనా చట్టప్రకారం అధికారం ద్వారా తప్ప వారి ఆస్తి హక్కును కోల్పోలేడు. అంటే రాజ్యానికి అధికారం ఉంటే తప్ప భారతదేశంలోని ఏ పౌరుడి ఆస్తిని తీసుకోలేరు. "షాపూర్ ఎం. మెహ్రా వర్సెస్ అలహాబాద్ బ్యాంక్ 49" కేసులో, పెన్షన్ మరియు గ్రాంట్యుటీతో సహా విశ్రాంత ప్రయోజనాలు ఆస్తిలో విలువైన హక్కు అని బాంబే హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

"దేవకి నందన్ ప్రసాద్ వి. బీహార్ రాష్ట్రం (సుప్రా అని సూచించబడింది), సుప్రీం కోర్టు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది: .

(i) పింఛను పొందే హక్కు ఆర్టికల్ 31(1) ప్రకారం పిటిషనర్ కు ఆస్తి, కేవలం కార్యనిర్వాహక ఉత్తర్వు ద్వారా దానిని నిలిపివేసే అధికారం రాష్ట్రానికి లేదు. అదేవిధంగా, ఈ క్లెయిమ్ కూడా ఆర్టికల్ 19 (1) (ఎఫ్) కింద ఆస్తి మరియు ఆర్టికల్ 19 యొక్క ఉప-ఆర్టికల్ (5) ద్వారా సేవ్ చేయబడదు. అందువల్ల పిటిషనర్ కు పింఛన్ పొందే హక్కును నిరాకరిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1)(ఎఫ్), 31(1) ప్రకారం పిటిషనర్ ప్రాథమిక హక్కును దెబ్బతీస్తాయని, అందువల్ల ఆర్టికల్ 32 కింద రిట్ పిటిషన్ చెల్లుబాటు అవుతుందని పేర్కొంది.

11. పైన పేర్కొన్న చట్టపరమైన స్థితిగతుల దృష్ట్యా, పైన పేర్కొన్న ప్రయోజనాలను పొందే హక్కు రాజ్యాంగబద్ధమైన హక్కు అని స్పష్టమవుతోంది. మధ్యప్రదేశ్ సివిల్ సర్వీసెస్ (పెన్షన్) రూల్స్, 1976 ప్రకారం మాత్రమే గ్రాట్యుటీ లేదా రిటైర్డ్ బకాయిలను నిలిపివేయవచ్చు లేదా తగ్గించవచ్చు. ప్రస్తుత కేసులో, గ్రాట్యుటీ లేదా ఇతర బకాయిలను ఆపడానికి లేదా నిలిపివేయడానికి ప్రతివాదులు ఈ నిబంధనలను అమలు చేయడంలో ఎటువంటి చర్య తీసుకున్నట్లు చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు.

అందువల్ల, సర్వీసులో ఉన్న లేదా పదవీ విరమణ చేసిన ఉద్యోగులకు చెల్లించాల్సిన పెన్షన్ భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎ కింద ఆస్తి నిర్వచనం పరిధిలోకి వస్తుంది.

భారత రాజ్యాంగం చట్టం ద్వారా ఏ వ్యక్తి ఆస్తిపై హక్కును హరించడానికి రాష్ట్రానికి అనుమతి ఇచ్చినప్పటికీ, పదవీ విరమణ చేసిన ఉద్యోగులపై ఆధారపడిన వారికి చెల్లించాల్సిన కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును రద్దు చేయడానికి ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇచ్చిన ఏ నిబంధనను ప్రతివాదులు చూపించలేకపోయారు. కుటుంబ పింఛన్ల నిలిపివేతకు సంబంధించి ఎలాంటి చట్టం లేనప్పుడు, రిటైర్డ్ ఉద్యోగులపై ఆధారపడిన వారు ఆస్తి హక్కును కోల్పోవడం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎ హామీ ఇచ్చిన రాజ్యాంగ హక్కును ఉల్లంఘించడమే అవుతుంది. ఈ విషయంలో కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును నిరాకరించే రాష్ట్ర హక్కుకు సంబంధించి సుప్రీంకోర్టు, ఇతర న్యాయస్థానాలు ఇచ్చిన కొన్ని తీర్పులను ప్రస్తావించడం లాభదాయకం.

"డాక్టర్ శ్రీమతి మన్మోహన్ కౌర్ వర్సెస్. మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు గ్వాలియర్ బెంచ్ పెన్షనరీ బెనిఫిట్స్ చెల్లించకపోవడం లేదా జీతం లేదా దానిలో కొంత భాగాన్ని వాయిదా వేయడం లేదా చెల్లించకపోవడం చట్టవిరుద్ధమని పేర్కొంది. సురేశ్ కుమార్ ద్వవేది, ఇతరులు కేసులో మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన మరో తీర్పులో.. ఆర్టికల్ 21లో పొందుపరిచిన విధంగా మనిషి గౌరవానికి భంగం వాటిల్లదని, అతని వ్యక్తిత్వాన్ని పెంపొందించుకుంటే తప్ప భరోసా ఇవ్వలేమని, అందుకు ఏకైక మార్గం అతనికి విద్యాబుద్ధులు నేర్పించడమేనని మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం పేర్కొంది. అందువల్ల దేశ పరిపాలనలో మౌలికమైన ఆదేశిక సూత్రాలను రాజ్యాంగంలోని మూడవ భాగంలో హామీ ఇచ్చిన ప్రాథమిక హక్కుల నుంచి వేరు చేయలేం. ఈ సూత్రాలను ప్రాథమిక హక్కుల్లోకి చదవాలి. రెండూ ఒకదానికొకటి అనుబంధంగా ఉంటాయి.

అందువల్ల, ఎటువంటి చట్టాధికారం లేనప్పుడు, కుటుంబ పెన్షన్ నిలిపివేయడం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎ కింద హామీ ఇవ్వబడిన రాజ్యాంగ హక్కును ఉల్లంఘించడమే అవుతుంది, ఎందుకంటే అటువంటి నిలిపివేత ఎటువంటి చట్ట అధికారం లేకుండా ఉంటుంది.

ఈ దశలో 'చట్టం అధికారం' అనే పదానికి అర్థాన్ని ప్రస్తావించడం సముచితం. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 13, 300-ఎ కింద ఉపయోగించిన 'చట్టం' అనే పదాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న సుప్రీంకోర్టు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 13కు సంబంధించి మాత్రమే కాకుండా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎ మరియు 31 సెలకు సంబంధించి కూడా "చట్టం" అనే పదానికి అర్థాన్ని అర్థం చేసుకుంది. "బీడీ సస్టైన్ కంపెనీ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా 52", "ఎడ్వర్డ్ మిల్స్ Co.Ltd సుప్రీం కోర్టు. ఈ అధికరణలో చట్టం అంటే శాసనసభ చేసిన చట్టం అని, అంతర్గత చట్టబద్ధమైన ఉత్తర్వులను కలిగి ఉందని స్టేట్ ఆఫ్ అజ్మీర్ 53 అభిప్రాయపడింది. చట్టబద్ధమైన నియమాల ద్వారా ప్రసాదించిన అధికారాన్ని ఉపయోగించి చేసిన ఉత్తర్వులు కూడా చట్టంగా పరిగణించబడతాయి. (ఉదా: మధ్యప్రదేశ్ వర్సెస్ మాదావర్ జి.సి.54)" ఏదేమైనా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 13 (3) యొక్క అర్థంలో ఒక "చట్టం" కానందున, ప్రాథమిక హక్కుకు భంగం కలిగించే పరిపాలనా ఉత్తర్వు చెల్లుబాటు అవుతుందని ఈ చట్టం అర్థం కాదు (ఉదా: బషేషర్ నాథ్ వర్సెస్ సి.ఐ.టి.55 మరియు "మెర్విస్ కౌటిండ్ వర్సెస్ కలెక్టర్, కస్టమ్స్ బాంబే")

అందువల్ల, శాసనసభ లేదా పార్లమెంటు చేసిన ఏ చట్టమైనా భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 13 (3) అర్థంలో చట్టం అని చెప్పవచ్చు. అదే సమయంలో 'బిశంభర్ దయాళ్ చంద్ర మోహన్

వర్సెస్' కేసులో సుప్రీంకోర్టు.. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎకు సంబంధించి "అథారిటీ ఆఫ్ లా" అనే పదాన్ని నిర్వచించిన ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్రం 57, ఆర్టికల్ 300-ఎ చట్టం ద్వారా తప్ప ఏ వ్యక్తి తన ఆస్తిని కోల్పోకూడదని పేర్కొంది. ఆర్టికల్ 162 ప్రకారం రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహక అధికారాన్ని ఆశ్రయిస్తూ, ఒక వ్యక్తి యొక్క ఆస్తిని హరించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వీలులేదు. అటువంటి అధికారాన్ని కేవలం చట్టబద్ధమైన అధికారం ద్వారా మాత్రమే ఉపయోగించవచ్చు, కేవలం కార్యనిర్వాహక వ్యవస్థ లేదా ఉత్తర్వు ద్వారా కాదు. 162వ అధికరణం రాజ్యాంగంలోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి ఉందని ప్రారంభ పదాల ద్వారా స్పష్టమవుతోంది. అందువల్ల ఇది తప్పనిసరిగా ఆర్టికల్ 300ఎకు లోబడి ఉంటుంది. ఆర్టికల్ 300ఎ సందర్భంలో 'చట్టం' అనే పదానికి పార్లమెంటు చట్టం లేదా రాష్ట్ర శాసనసభ, ఒక నియమం లేదా చట్టబద్ధమైన ఉత్తర్వు అని అర్థం; చట్టం యొక్క శక్తిని కలిగి ఉండటం, అది సానుకూలమైనది లేదా రాజ్యం చేసిన చట్టం.

"హిందుస్తాన్ టైమ్స్ వి. "బిశంభర్ దయాళ్ చంద్ర మోహన్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఉత్తర్ ప్రదేశ్" (సుప్రా ప్రస్తావన) గురించి ప్రస్తావిస్తూ సుప్రీంకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

ప్రభుత్వ ఆదేశాల వల్ల పిటిషనర్లు తమ ఆస్తి హక్కును కోల్పోయారని పేర్కొంది. ఆర్టికల్ 300ఎ అనే అర్థంలో 'చట్టం' అనే పదానికి పార్లమెంటరీ చట్టం లేదా రాష్ట్ర శాసనసభ చట్టం లేదా చట్ట బలం ఉన్న చట్టబద్ధమైన ఉత్తర్వు అని అర్థం.

అందువల్ల, తీర్పులలో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని (సుప్రా సూచించబడింది), చట్టం అంటే పార్లమెంటు లేదా రాష్ట్ర శాసనం లేదా చట్టబద్ధ నియమాలు లేదా ఉత్తర్వులు ఆమోదించిన శాసనం.

పైన చర్చించినట్లుగా, ఒక వ్యక్తి యొక్క జీవనోపాధి హక్కు చట్టం ద్వారా హరించబడుతుంది అనడంలో సందేహం లేదు. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎ ఒక వ్యక్తి యొక్క హక్కును పరిరక్షిస్తుంది, కానీ ఆస్తిలో అటువంటి హక్కును చట్టం ద్వారా కాపాడవచ్చు.

ఆస్తి హక్కు ఇప్పుడు రాజ్యాంగం లేదా చట్టబద్ధమైన హక్కుగా మాత్రమే కాకుండా, మానవ హక్కుగా కూడా పరిగణించబడుతుంది. ఇది రాజ్యాంగం యొక్క ప్రాథమిక లక్షణం లేదా ప్రాథమిక హక్కు కానప్పటికీ, ఆరోగ్య హక్కు, జీవనోపాధి హక్కు, ఆశ్రయం మరియు ఉపాధి హక్కు వంటి వ్యక్తిగత

హక్కుల పరిధిలో మానవ హక్కులు పరిగణించబడతాయి. ఇప్పుడు మానవహక్కులు మరింత బహుముఖ కోణాన్ని సంతరించుకుంటున్నాయి.

ఆస్తిహక్కు అటువంటి కొత్త కోణం (విధము: తుకారాం కన్నా జోషి వర్సెస్ ఎం.ఐ.డి.సి.59) ఒక పైవేటు వ్యక్తి యొక్క ఆస్తి హక్కును కోల్పోవటానికి అనుమతించినప్పటికీ, అది చట్టప్రకారం ఉండాలి. అయినప్పటికీ, యూనివర్సల్ డిక్లరేషన్ ఆఫ్ హ్యూమన్ రైట్స్ యొక్క ఆర్టికల్ 25 (1) ఆస్తిలో అటువంటి హక్కును మానవ హక్కుగా గుర్తించింది, ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

ఆహారం, దుస్తులు, గృహనిర్మాణం మరియు వైద్య సంరక్షణ మరియు అవసరమైన సామాజిక సేవలతో సహా తన మరియు తన కుటుంబం యొక్క ఆరోగ్యం మరియు శ్రేయస్సుకు తగిన జీవన ప్రమాణాన్ని పొందే హక్కు మరియు నిరుద్యోగం, అనారోగ్యం, వైకల్యం, వైధవ్యం, వృద్ధాప్యం లేదా తన నియంత్రణకు మించిన పరిస్థితులలో జీవనోపాధి లేనప్పుడు భద్రత పొందే హక్కు ప్రతి ఒక్కరికీ ఉంది.

ఈ డిక్లరేషన్ కు భారతదేశం స్టేట్ పార్టీగా ఉంది, కానీ ఆస్తి హక్కును నేటికీ అనేక న్యాయస్థానాలు మానవ హక్కుగా పరిగణించడం లేదు. భారతదేశంలో ఆస్తి హక్కు ప్రస్తుతం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎ కింద సంరక్షించబడటమే కాకుండా, సార్వత్రిక మానవ హక్కుల ప్రకటనలోని ఆర్టికల్ 25 (1) ప్రకారం మానవ హక్కుగా గుర్తించబడింది. ఈ రెండు నిబంధనలను ఉదారంగా చదవడం, చరాస్తులు, స్థిరాస్తుల యజమానులను కార్యనిర్వాహక వ్యవస్థ నుంచి మాత్రమే కాపాడటం, రాజ్యాధికారంపై కనీస ఆంక్షలు విధించడం. ఇది భారత రాజ్యాంగం ఆమోదించిన భాషకు పూర్తి విరుద్ధం.

పింఛను చెల్లించకపోవడానికి సంబంధించి చాలా తీర్పుల్లో సూత్రాలు పేర్కొన్నప్పటికీ, కుటుంబ పింఛను నిరాకరణకు సంబంధించిన అంశం కాబట్టి అదే సూత్రాన్ని ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు వర్తింపజేయవచ్చు. "ఎస్.కె.మస్తాస్ బీ వి. కుటుంబ పింఛను హక్కును నిరాకరించడం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 21 ప్రకారం పిటిషనర్ కు హామీ ఇచ్చిన హామీని ఉల్లంఘించడమేనని దక్షిణ మధ్య రైల్వే జనరల్ మేనేజర్ అభిప్రాయపడింది. కుటుంబ పింఛనును లెక్కించి, దరఖాస్తు చేసుకున్న తేదీ నుంచి కాకుండా భర్త మరణించిన తేదీ అయిన వెంటనే ఉద్యోగి వితంతువుకు అందజేయడం అధికారుల బాధ్యత.

ఉద్యోగికి కుటుంబ పెన్షన్ పై ఎటువంటి నియంత్రణ లేదు, ఎందుకంటే అతను దానికి ఎటువంటి కంట్రీబ్యూషన్ చేయాల్సిన అవసరం లేదు. మరణించిన ఉద్యోగి వితంతువు, మైనర్ పిల్లలకు ఉపశమనం కలిగించడానికి రూపొందించిన సంక్షేమ పథకం తరహాలోనే కుటుంబ పెన్షన్ పథకం ఉంటుంది. (ఉదా: వయొలెట్ ఇసాక్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా61). పైన పేర్కొన్న సూత్రాలపై ఆధారపడి,

ఈ కోర్టు డివిజన్ బెంచ్ "దీనవాహి లక్ష్మీ కామేశ్వరి వర్సెస్. చట్టం ద్వారా అధికారం లేకపోతే పింఛను చెల్లించకపోవడం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 300-ఎను ఉల్లంఘించడమేనని భావించిన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం వాయిదా పడిన పింఛనుపై ఏడాదికి 12 శాతం వడ్డీని ఇచ్చింది.

తీర్పులో ప్రకటించిన చట్టం దృష్ట్యా (సుప్రాలో ప్రస్తావించబడింది) కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలను జారీ చేయడం ద్వారా పిటిషనర్లకు పెన్షన్ నిలిపివేయడం చట్టవిరుద్ధం మరియు ఏకపక్షం, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, 21 మరియు 300-ఎ మరియు సార్వత్రిక మానవ హక్కుల ప్రకటన యొక్క ఆర్టికల్ 25 (1) ను ఉల్లంఘిస్తుందని స్పష్టమవుతోంది. తదనుగుణంగా పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా, ప్రతివాదులకు వ్యతిరేకంగా సమాధానం ఇస్తున్నారు.

పి బ ఐ ఎస్ టి నెం.3:

ఈ న్యాయస్థానం ముందు పిటిషనర్ల ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే, ప్రభుత్వ కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు ఎటువంటి హేతుబద్ధత లేదా అర్థం చేసుకోదగిన భిన్నత్వంపై ఆధారపడి ఉండవు, తద్వారా ఇది ఏకపక్షంగా ఉంటుంది. పిటిషనర్ల ప్రత్యేక విన్నపం ఏమిటంటే, 2020 సెప్టెంబర్ నెలకు సంబంధించిన కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును నిలిపివేయడానికి ముందు ఎటువంటి షోకాజ్ నోటీసు ఇవ్వకుండా లేదా అవకాశం కల్పించకుండా, 03.10.2020 నాటి ప్రొసీడింగ్స్ ద్వారా కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును నిలిపివేస్తున్నట్లు తెలియజేయడం ద్వారా 03.10.2020 నాటి ప్రొసీడింగ్స్ ద్వారా కుటుంబ పింఛను చెల్లింపును నిలిపివేస్తున్నట్లు తెలియజేశారు. 18 ఏళ్లు పైబడిన పిల్లలతో 45 ఏళ్లు సహజ న్యాయ సూత్రాలకు విరుద్ధం. కేవలం 45 ఏళ్లు నిండినంత మాత్రాన కుటుంబ పింఛనును నిలిపివేయరాదని స్పష్టం చేస్తూ ప్రతివాది నెం.1 17.03.2020న మెమో జారీ చేసింది. పిటిషనర్లలో చాలా మందికి పిల్లలు లేరని, వారు ఆధారపడిన తల్లిదండ్రులను కోల్పోయారని, వారి జీవనోపాధికి ఎటువంటి ఆదాయ వనరులు లేకుండా ఒంటరిగా

జీవిస్తున్నారని, వారి దివంగత తల్లిదండ్రుల కుటుంబ పింఛను మాత్రమే వారి జీవనోపాధికి ఏకైక వనరు అని వాదించారు. అయితే, ఈ వివరణను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా, పిటిషనర్లకు పెన్షన్ నిలిపివేయడం సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘించడమేనని, 2020 అక్టోబర్ 1న చెల్లించాల్సిన 2020 సెప్టెంబర్ నెలకు సంబంధించిన కుటుంబ పెన్షన్ చెల్లింపును ప్రతివాదులు నెం.8 నుంచి 11 వరకు నిలిపివేశారు.

కుటుంబ పెన్షనర్లకు, వారి పిల్లలకు వయోపరిమితిని నిర్దేశించడం వల్ల కుటుంబ పింఛను ఏ ప్రయోజనం కోసం చెల్లిస్తున్నారో అర్థం కావడం లేదని వాదించారు. అందువల్ల, 45 సంవత్సరాలు దాటిన వారికి కుటుంబ పెన్షన్ నిలిపివేయడం హాస్యాస్పదం మరియు అర్థరహితం, ఎందుకంటే వారు వయస్సు పెరిగే కొద్దీ వనరుల అవసరం పెరుగుతుంది, వ్యక్తిగత అవసరాలు మరియు వివిధ ఆరోగ్య సమస్యలను దృష్టిలో ఉంచుకొని. వాస్తవానికి కొందరు పిటిషనర్లు 60 ఏళ్లు దాటి జీవనోపాధి లేక, వైద్య అవసరాలు తీర్చలేక ఆకలితో అలమటించడమే కాకుండా కుటుంబ పింఛన్ చెల్లింపును నిలిపివేయడం వల్ల పిటిషనర్లు తీవ్ర ఆర్థిక సంక్షోభంలోకి నెట్టి తమ దైనందిన జీవితాన్ని మానవ గౌరవంతో గడుపుతున్నారు. అందువల్ల 25.11.2019 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.152ను ఎలాంటి హేతుబద్ధత లేకుండా, అర్థం చేసుకోలేని విభేదాల ఆధారంగా కాకుండా ఏకపక్షంగా జారీ చేశారని, అందువల్ల దానిని కొట్టివేయాల్సిన అవసరం ఉందన్నారు.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 చట్టం ముందు అందరికీ సమానత్వం, చట్టాలకు సమాన రక్షణ కల్పిస్తుంది. ఈ సమయంలో చెల్లుబాటు అయ్యే వర్గీకరణ భావనను పరిశీలించడం కూడా అవసరం. చెల్లుబాటు అయ్యే వర్గీకరణ నిజంగా చెల్లుబాటు అయ్యే వివక్ష. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 16 చెల్లుబాటు అయ్యే వర్గీకరణను అనుమతించిన మాట వాస్తవమే. ఏదేమైనా, చాలా వర్గీకరణ న్యాయమైన లక్ష్యంపై ఆధారపడి ఉండాలి. న్యాయమైన లక్ష్యం ద్వారా సాధించాల్సిన ఫలితం ఇతరుల కంటే భిన్నమైన పరిశీలన / చికిత్స కోసం కొన్నింటిని ఎంచుకోవడాన్ని సూచిస్తుంది. ఒక వర్గీకరణ చెల్లుబాటు కావాలంటే తప్పనిసరిగా రెండు పరీక్షలను సంతృప్తి పరచాలి. మొదటిది, విలక్షణమైన హేతుబద్ధత న్యాయమైన లక్ష్యంపై ఆధారపడి ఉండాలి మరియు రెండవది, ఒక సమూహం వ్యక్తులను మరొక సమూహం నుండి వేరు చేసే ఎంపిక, సాధించాలనుకున్న లక్ష్యానికి సహేతుకమైన సంబంధాన్ని కలిగి ఉండాలి. చెల్లుబాటు అయ్యే వర్గీకరణ కోసం పరీక్షను అర్థం చేసుకోదగిన భిన్నత్వంపై స్థాపించబడిన వర్గీకరణ ఆధారంగా ఒక

వ్యత్యాసంగా సంక్షిప్తీకరించవచ్చు, ఇది సాధించాలనుకునే వస్తువుతో హేతుబద్ధమైన సంబంధాన్ని కలిగి ఉంటుంది. అందువల్ల, ఒక సెట్ పెన్షనర్లను ఇతరుల కంటే అనుకూలమైన పరిశీలన కోసం వర్గీకరించడానికి కటాఫ్ తేదీ (ప్రస్తుత వివాదంలో మాదిరిగా) నిర్ణయించినప్పుడల్లా, చెల్లుబాటు అయ్యే వర్గీకరణ లేదా చెల్లుబాటు అయ్యే వివక్ష కోసం జంట పరీక్ష తప్పనిసరిగా సంతృప్తి చెందాలి. కౌంటర్ లో ఈ వాదనకు ప్రతివాదులు నిర్దిష్టమైన వాదనను లేవనెత్తలేదు.

సాధారణంగా, రాష్ట్ర కార్యవర్గం జారీ చేసే ఏ ఉత్తర్వునైనా హేతుబద్ధమైన మరియు ప్రభావిత పార్టీకి అవకాశం కల్పించడం ద్వారా మద్దతు ఇవ్వాలి. తక్షణ కేసులో ట్రెజరీ అధికారులు కుటుంబ పెన్షనర్ల నుంచి వివరాలు కోరగా, ఆ వివరాల ఆధారంగా పిటిషనర్లకు చెల్లించాల్సిన పింఛన్ నిలిపివేయడం/నిలిపివేయడం జరిగింది. వయసు దాటిన తర్వాత పిల్లల ఆర్థిక పరిస్థితిని తెలుసుకోవడానికి, వారి ఆర్థిక ఇబ్బందులను వివరించడానికి అవకాశం కల్పించడానికి పిటిషనర్లకు షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేయలేదు. పిటిషనర్లకు ఎలాంటి అవకాశం ఇవ్వకుండా, ఎలాంటి నోటీసులు జారీ చేయకుండా ఇలాంటి ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులు అవకాశాన్ని నిరాకరించడం తప్ప మరేమీ కాదు, ఇది సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘించడమే. అందువల్ల జీవో ఎంఎస్ నెం.152 పైనాస్ (హెచ్ ఆర్) ఆధారంగా కుటుంబ పెన్షనర్లకు పింఛన్ను నిలిపివేయాలి. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేదీ 25.11.2019 చట్టవిరుద్ధం మరియు ఏకపక్షం.

"గంగికుంటల్ శ్రీధర్ తదితరులు వి. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో ఆరోగ్యశ్రీ హెల్త్ కేర్ ట్రస్ట్ పేరుతో పనిచేస్తున్న ఆరోగ్య మిత్రులను తొలగించే ముందు ఎలాంటి నోటీసులు ఇవ్వకుండా దుష్ప్రవర్తన కారణంగా తొలగించారని, సహజ న్యాయ సూత్రాల ఉల్లంఘనతో సహా వివిధ కారణాలతో హైకోర్టు ముందు ప్రశ్నించారు. అందులోని పిటిషనర్లలో ఎవరైనా దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు లేదా వారి సేవలు సంతృప్తికరంగా లేనట్లు తేలితే, సహజ న్యాయ సూత్రాలను అనుసరించి వారిపై చర్యలు తీసుకునే స్వేచ్ఛ ట్రస్టుకు ఉంటుందని డివిజన్ బెంచ్ పేర్కొంది.

'డీకే యాదవ్ వర్సెస్ జేఎంపి ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ 64' కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది.

ప్రతి సందర్భంలోనూ గుర్తుంచుకోవాల్సిన ప్రధాన అంశం ఏమిటంటే, సంబంధిత వ్యక్తికి తన వాదనను వినిపించడానికి సహేతుకమైన అవకాశం ఉండాలా మరియు

అథారిటీ నిష్పాక్షికంగా, న్యాయబద్ధంగా, సహేతుకంగా మరియు నిష్పక్షపాతంగా వ్యవహరించాలి. న్యాయపరంగా వ్యవహరించడం అంత కాదు, నిష్పక్షపాతంగా వ్యవహరించడం, అంటే కేసు యొక్క నిర్దిష్ట పరిస్థితులలో అనుసరించిన విధానం న్యాయంగా, నిష్పాక్షికంగా మరియు సహేతుకంగా ఉండాలి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఏ వ్యక్తిని కూడా వినకూడదనే సహజ న్యాయ సూత్రాలను వర్తింపజేయడం సంబంధిత వ్యక్తి హక్కులను ప్రభావితం చేస్తూ ఏకపక్షంగా వ్యవహరించే అధికారాన్ని నిరోధించడానికి ఉద్దేశించబడింది.

కేసు గురించి ముందుగా తెలియజేయకుండానే ఏ వ్యక్తి హక్కుకు భంగం కలిగించే నిర్ణయాలు తీసుకోకూడదని, అతని/ఆమె కేసును ముందుకు తెచ్చే అవకాశం ఇవ్వరాదనేది ప్రాథమిక నియమం. సహజ న్యాయ నియమాలకు అనుగుణంగా పౌర పరిణామాలతో కూడిన ఉత్తర్వును రూపొందించాలి. మోహిందర్ సింగ్ గిల్ & ఏఎస్ ఆర్ లో. 5. ప్రధాన ఎన్నికల కమీషనర్ & ఓఆర్ ఎస్ 65 రాజ్యాంగ ధర్మాసనం 'పౌర పర్యవసానం' అనేది కేవలం ఆస్తి లేదా వ్యక్తిగత హక్కును ఉల్లంఘించడమే కాకుండా పౌర స్వేచ్ఛలు, భౌతిక నష్టాలు మరియు ఆర్థికతర నష్టాలను కలిగి ఉంటుందని పేర్కొంది. దాని సమగ్ర అర్థంలో పౌర జీవితంలో ఒక పౌరుడిని ప్రభావితం చేసే ప్రతి విషయం పౌర పర్యవసానాన్ని కలిగిస్తుంది. బ్లాక్స్ లా డిక్షనరీ, 4 వ ఎడిషన్, పేజీ 1487 నిర్వచించబడిన పౌర హక్కులు రాష్ట్రం లేదా దేశంలోని ప్రతి పౌరుడికి చెందినవి, అవి పౌర చర్యలో అమలు చేయగల లేదా పరిష్కరించబడే హక్కులను కలిగి ఉంటాయి. ఒరిస్సా రాష్ట్రం వర్సెస్ డాక్టర్ (మిస్) బినాపానీ డే & ఓర్స్.66 కేసులో, పౌర పరిణామాలతో కూడిన పరిపాలనా ఉత్తర్వు కూడా సహజ న్యాయ నియమాలకు అనుగుణంగా ఉండాలని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. సంబంధిత వ్యక్తికి కేసు గురించి తెలియజేయాలి, దానికి మద్దతుగా ఉన్న సాక్షులను అందించాలి మరియు ప్రతికూల నిర్ణయం తీసుకోవడానికి ముందు కేసును ఎదుర్కోవడానికి న్యాయమైన అవకాశం ఇవ్వాలి. అలాంటి అవకాశం ఇవ్వనందున పదవీ విరమణ సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘించడమేనని అభిప్రాయపడింది.

వివిధ కోర్టులు ప్రకటించిన చట్టం (పైన ప్రస్తావించిన) దృష్ట్యా, ప్రతివాదులు జీవో ఎంఎస్ నెం.152 పైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్) ఆధారంగా పింఛనును నిలిపివేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు. III - పెన్షన్) 25.11.2019 నాటి డిపార్ట్ మెంట్ సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘిస్తుంది. ఈ ప్రాతిపదికన కూడా ఆ ఉత్తర్వులను పక్కన పెట్టే అవకాశం ఉంది.

పిటిషనర్ల ప్రధాన వాదనల్లో పైన పేర్కొన్న విధంగా జీవో ఎంఎస్ నెం.152 పైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్). III - పెన్షన్) 25.11.2019 నాటి డిపార్ట్ మెంట్ వివక్షాపూరితమైనది మరియు ఎటువంటి హేతుబద్ధమైన ఆధారం లేనిది.

హేతుబద్ధమైన ఆధారం అంటే పరిపాలనాపరమైన ఆదేశాలను జారీ చేయడానికి ఒక కారణం ఉండాలి, లేకపోతే అది ఏకపక్షంగా ఉంటుంది. భారత రాజ్యాంగం చట్టం ముందు సమానత్వాన్ని మరియు అసమంజసమైన వివక్ష నుండి రక్షణను కల్పించే భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ను చేర్చడం ద్వారా రాజ్యం మరియు దాని క్రింది అధికారుల నిరంకుశ చర్యల నుండి తన పౌరులను రక్షించింది.

'రాజ్యాలా వర్సెస్' కేసులో సుప్రీంకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ తాజా తీర్పు వెలువరించింది. సుప్రసిద్ధ "ఇ.పి.రాయప్ప వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ తమిళనాడు68"లో అత్యున్నత న్యాయస్థానం యొక్క రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ప్రతిపాదించిన "ఏకపక్ష" సిద్ధాంతం యొక్క పరిధి మరియు కంటెంట్ పై చర్చను హర్యానా 67 రాష్ట్రం పునరుజ్జీవింపజేసింది. నిరంకుశత్వం అనేది స్థాపించబడినప్పటి నుండి ఒక క్లిష్టమైన సిద్ధాంతంగా కొనసాగుతోంది.

నిరంకుశత్వానికి, భారత రాజ్యాంగంలోని 14వ అధికరణకు మధ్య ఉన్న సంబంధాన్ని హేతుబద్ధ వర్గీకరణ పరీక్షలో చేర్చారు. రెండు, మూడవ భాగాలలో, వ్యాఖ్యలు మరియు నిర్ణయాలలో తరచుగా నిర్లక్ష్యం చేయబడిన ఈ సంబంధం, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 కింద తలెత్తిన కొన్ని భావనాత్మక సమస్యలను రాష్ట్ర చర్య యొక్క న్యాయ సమీక్షలో పరిష్కరించడానికి సహాయపడుతుందని వ్యాసం ఎత్తి చూపింది.

నిరంకుశత్వం అనే అంశం కొన్ని రాజ్యాంగాలలో పొందుపరచబడింది. మన రాజ్యాంగంలో, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 సంబంధిత ఆర్టికల్. రాజ్యాంగంలోని 14వ అధికరణ పాఠం

తార్కికంగానూ, అర్థవంతంగానూ ఉంది. చట్టం ముందు సమానత్వాన్ని లేదా భారతదేశ భూభాగంలో చట్టాల సమాన రక్షణను ప్రభుత్వం ఏ వ్యక్తికీ నిరాకరించదు. సుప్రీంకోర్టు తొలి తీర్పులు ఆర్డికల్ 14కు సాపేక్షంగా సమంజసమైన దృక్పథాన్ని కలిగి ఉన్నాయి. సమానత్వం గురించి మాట్లాడే ఆర్డికల్ మొదటి భాగం ఏ వ్యక్తి చట్టానికి అతీతుడు కాదనే గ్యారంటీ అని అందరూ అంగీకరిస్తున్నారు. వ్యక్తులకు చట్టం యొక్క సమాన రక్షణను అందించే రెండవ భాగంలో ఈ హామీ దాని పర్యవసానం ద్వారా ప్రభావితమవుతుంది.

వ్యక్తులు ప్రాథమికంగా సమానమే అనే భావన ఈ సమానత్వ అవగాహనకు ఆధారమైన నైతిక సూత్రం. అయితే, ఇది ఈ నైతిక సూత్రానికి సంబంధించి హేతుబద్ధత నియమాన్ని కూడా కలిగి ఉంటుంది. వ్యక్తుల పట్ల విభిన్నంగా వ్యవహరించడానికి ప్రభుత్వం సహేతుకమైన కారణాలను కలిగి ఉంటేనే సమానత్వానికి ఏదైనా మినహాయింపు అనుమతించబడుతుంది. అందువల్ల, రాష్ట్ర చర్య యొక్క చెల్లుబాటు ప్రభుత్వ చర్యకు కారణాలను అంచనా వేయడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్డికల్ 14లో సమానత్వానికి, హేతుబద్ధతకు మధ్య ఉన్న ముఖ్యమైన సంబంధం ఇదే.

ఆర్డికల్ 14 ప్రకారం రాష్ట్ర చర్యలను సమీక్షించడం సున్నితమైన వర్గీకరణ. దీని "అర్థమయ్యే భేదం" మరియు "సహేతుకమైన బంధం" భాగాలు ఈ రకమైన ప్రయోగానికి బాగా ప్రసిద్ధి చెందాయి. వ్యక్తులను ఎందుకు విభిన్నంగా చూస్తున్నారో అంచనా వేయడం ద్వారా, చట్టం ఏకపక్ష వర్గీకరణ చేస్తుందా అనేది పరీక్ష యొక్క కేంద్రబిందువు. అందువలన, ఈ పరీక్షలో ప్రజలందరూ ప్రాథమికంగా సమానులే అనే నైతిక సూత్రం మరియు ఏ వర్గీకరణనైనా రాజ్యం సమర్థించాలనే హేతుబద్ధత నియమం రెండింటినీ కలిగి ఉంటుంది.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్డికల్ 14 మూల్యాంకనంపై చర్చలో ఈ అంశాన్ని తరచుగా విస్మరిస్తారు. "ఇ.పి.రాయప్ప వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ తమిళనాడు" (సుప్రా) కేసులో సుప్రీంకోర్టు చేసిన ప్రకటనకు ప్రతిస్పందనగా నిరంకుశత్వం ఆధారంగా సమానత్వం యొక్క కొత్త కోణాన్ని కనుగొంది. "చరణ్ జిత్ లాల్ చౌదరి వి. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా69" అని సుప్రీంకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా వ్యాఖ్యానించింది:

"చట్టసభలు నిస్సందేహంగా దాని చట్టాల అంశాన్ని నిర్ణయించడంలో మరియు వర్గీకరించడంలో విస్తృతమైన ఎంపిక రంగాన్ని కలిగి ఉంటాయి, మరియు చట్టం ఒక నిర్దిష్ట తరగతి అందరితో సమానంగా వ్యవహరిస్తే, అది సాధారణంగా సమాన రక్షణను నిరాకరించే ఆరోపణకు అసహ్యకరమైనది కాదు; కానీ వర్గీకరణ ఎప్పుడూ ఏకపక్షంగా ఉండకూడదు."

ఈ కేసులోని ప్రస్తుత వాస్తవాలను పరిశీలిస్తే, పైన పేర్కొన్న పరీక్షను వర్తింపజేయడం ద్వారా, సామాన్యూడి అవగాహనలోని వివక్షను పరిశీలించడం అవసరం. జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్) నుంచి చూస్తే.. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేదీ 25.11.2019 పిల్లల వయస్సుతో సంబంధం లేకుండా, వితంతు కుమార్తె/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె కుటుంబ పెన్షన్ పొందడానికి అర్హులు, వారు పునర్వివాహానికి లోబడి ఉంటే, వారు ఆర్థిక ఇబ్బందుల్లో జీవించడానికి రుజువు. మరణించిన ప్రభుత్వ ఉద్యోగి వితంతు కుమార్తె/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె 45 ఏళ్లు దాటినా, 18 ఏళ్లు నిండిన పిల్లలకు లోబడి కుటుంబ పింఛను పొందడానికి అనర్హులు. ఈ విధంగా, రాష్ట్రం రెండు వర్గాల ప్రజలను భిన్నంగా చూస్తుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్ లో, మరీ ముఖ్యంగా ఈ రూల్స్ లోని రూల్ 50 లేదా 59లోని క్లాజ్ 12లో ఈ వర్గీకరణ లేదు, కానీ కార్యనిర్వాహక ఆదేశాల ద్వారా, ఈ వర్గీకరణను రాష్ట్రం నిబంధనలోని అసమానతలను స్పష్టం చేసినట్లుగా చేశారు, కానీ దీనిని సవరణగా పేర్కొన్నారు. గవర్నమెంట్ ఆర్డర్ అనేది ప్రస్తుత నిబంధనకు వివరణ లేదా సవరణ కాదు. పైన చర్చించిన విధంగా కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలను జారీ చేయడం ద్వారా భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి రాష్ట్ర శాసనసభ రూపొందించిన నిబంధనలకు సవరణ చేయలేము. ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్ 1980లోని ప్రస్తుత రూల్ 50కి సవరణ చేస్తే అది చట్టవిరుద్ధం. దీనిని వివరణగా పరిగణిస్తే, గవర్నమెంట్ ఆర్డర్ లోని వివిధ పేరాగ్రాఫ్ లు ఒకదానికొకటి పొంతన లేకుండా ఉంటాయి. అందువలన, అటువంటి అప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వ ఉత్తర్వును కొనసాగించలేము. అయితే, ఈ దశలో ఈ కోర్టు హేతుబద్ధమైన వర్గీకరణకు సంబంధించినది. వితంతు లేదా విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె వయస్సు కంటే తక్కువ వయస్సు ఉన్న పిల్లలు లేదా లేకుండా, వితంతువు / విడాకులు పొందిన కుమార్తె కంటే మెరుగైన ఆరోగ్యాన్ని అనుభవించినప్పుడు, వారు పెద్దయ్యాక, వారు వివిధ సమస్యలను ఎదుర్కొంటారు, అనగా ఆరోగ్య పరిస్థితితో సహా జీవసంబంధమైన సమస్యలు.

చిన్నవయసులోనే భర్తలు చనిపోవడం, భర్తలు విడాకులు తీసుకోవడం వంటి కారణాలతో మానసిక క్షోభకు గురికావడం వల్ల వారి ఆరోగ్య పరిస్థితి క్షీణిస్తుంది. అందువల్ల, 45 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు ఉన్న విడాకులు పొందిన లేదా వితంతు కుమార్తెపై దుష్ప్రభావాల కంటే వ్యధాప్యంలో దుష్ప్రభావాలు తీవ్రంగా ఉంటాయి. కొన్నిసార్లు, వితంతువు/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె యొక్క పిల్లలు, బాల్య వివాహాల విషయంలో మెజారిటీని పొందవచ్చు, కానీ ప్రభుత్వ ఉత్తర్వుల దృష్ట్యా వారు కుటుంబ పెన్షన్ పొందడానికి అర్హులు. ఒకవేళ పిల్లలు మెజారిటీ సాధించినా, సంతానం ఆడదైతే, వితంతు కుమార్తె/విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె ఆడపిల్లకు వివాహం జరిపించి వివాహ గృహానికి పంపాలి. ఇది మన రాష్ట్రంలో సామాన్యడి అవగాహన, వివాహం తరువాత తల్లి తన కుమార్తె కుటుంబంపై పూర్తిగా ఆధారపడదు. ప్రస్తుత సమాజంలో, ఎక్కువగా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో, స్త్రీలు ఉపాధి పొందరు, కానీ వారు వివిధ రంగాలలో ఉద్యోగం లేదా సంపాదన ఉన్న వారి భర్తలపై ఆధారపడుతున్నారు. అలాంటప్పుడు వితంతువులు, విడాకులు తీసుకున్న తల్లులకు కూతుళ్లు జీవనభృతి ఇవ్వరు. దీనికితోడు వయసు రీత్యా జీవనోపాధి కోల్పోయి ఆత్మగౌరవంతో జీవనం సాగించడం కష్టంగా మారింది. అందువల్ల, 45 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు మరియు 45 సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ వయస్సు ఉన్న వితంతువు / విడాకులు పొందిన కుమార్తె యొక్క వివక్ష ఏ సహేతుకమైన వర్గీకరణపై ఆధారపడి లేదు మరియు అటువంటి వర్గీకరణ వెనుక ఎటువంటి హేతుబద్ధత లేదు. మరోవైపు, ప్రస్తుత కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు సమానులను సమానంగా చూడటానికి నిరాకరించాయి. అందువల్ల, రాజ్యం యొక్క కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం చట్టం ముందు సమానత్వాన్ని నిరాకరించడమే.

మునుపటి భాగాలలో ఆర్టికల్ 14 కింద సహేతుకమైన వర్గీకరణ అవసరం. ఏదేమైనా, సమానత్వానికి హామీ ఇవ్వడానికి ఇది తగిన షరతుగా ఎప్పుడూ పరిగణించబడలేదు. 'రామకృష్ణ దాల్మియా వర్సెస్ జస్టిస్ టెండోల్కర్' కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ఈ విధంగా ఉంది.

1. ఒక శాసనమే వర్గీకరణను చేసినప్పుడు, వర్గీకరణ సహేతుకమైన వర్గీకరణ పరీక్షను సంతృప్తి పరుస్తుందని కోర్టు కనుగొన్నప్పుడు, కోర్టు చట్టం యొక్క చెల్లుబాటును సమర్థిస్తుంది.

2. శాసనం ఎటువంటి వర్గీకరణ చేయకపోయినా, దాని నిబంధనలు వర్తించే వ్యక్తులను లేదా వస్తువులను ఎంపిక చేయడం మరియు వర్గీకరించడం ప్రభుత్వ విచక్షణకు వదిలేస్తే, ఈ విచక్షణకు మార్గనిర్దేశం చేసే సూత్రాలను శాసనం కలిగి ఉండాలి. ఈ విషయంలో చట్టం విఫలమైతే, అటువంటి చట్టం కింద తీసుకున్న చట్టాన్ని మరియు కార్యనిర్వాహక చర్యను కోర్టు కొట్టేస్తుంది.

3. చివరగా, శాసనం అటువంటి సూత్రాలను నిర్దేశించినప్పటికీ, కార్యనిర్వాహక చర్య ఈ సూత్రాలకు కట్టుబడి ఉండనప్పుడు, కార్యనిర్వాహక చర్యను రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా ఖండించాలి.

పైన పేర్కొన్నవాటి ద్వారా స్పష్టమవుతున్నట్లుగా, సమానత్వపు హామీ కేవలం వర్గీకరణ చెల్లుబాటు ప్రకటనతో ముగిసిపోదు. కార్యనిర్వాహక వర్గం చట్టానికి అనుగుణంగా ప్రవర్తించడంలో విఫలమైతే, ఆర్టికల్ 14 తన స్పష్టమైన మాటల ద్వారా అటువంటి కార్యకలాపాలను చట్టవిరుద్ధం చేస్తుంది. ఇది ఆర్టికల్ 14 యొక్క క్లాజ్ "సమాన చట్ట రక్షణ" యొక్క ప్రభావం. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం ఒక చట్టం ఏకపక్షంగా ఉండకూడదు మరియు తరువాత, ప్రతి వ్యక్తి దాని అనువర్తనంలో చట్టం యొక్క పూర్తి రక్షణకు అర్హులు. సమానత్వం అనే ప్రాథమిక సూత్రానికి భిన్నమైన వర్గీకరణ ఉదంతాన్ని ఎదుర్కొనేటప్పుడు, విచలన ప్రభుత్వ చర్య ఆధారంగా తీర్పు ఇవ్వడమే లక్ష్యం కావాలి. సహేతుకమైన వర్గీకరణ పరీక్ష ఆ పని చేయడానికి ఉత్తమంగా సరిపోతుంది, ఎందుకంటే ప్రభుత్వ చర్య వెనుక మరే ఇతర కారణాన్ని పరిశీలించడానికి ప్రామాణిక సమర్థన లేదు. అటువంటి పరిస్థితిలో, న్యాయ సమీక్ష నిరంకుశత్వానికి సంబంధించినంతవరకు వర్గీకరణకు మద్దతు ఇచ్చే కారకాలకు మాత్రమే పరిమితం. న్యాయ సమీక్ష అనేది ఒక చట్టం లేదా కార్యనిర్వాహక విధానాన్ని అది సూచించే వ్యక్తుల వర్గానికి వర్తించజేయడానికి సంబంధించినది అయితే, సంబంధిత వ్యక్తి చట్టం ద్వారా పూర్తిగా రక్షించబడ్డాడని ధృవీకరించడానికి అటువంటి ప్రభుత్వ చర్యను పూర్తిగా సమీక్షించే హక్కు కోర్టుకు ఉంటుంది.

మునుపటి పేరాగ్రాఫ్ లలో చర్చించినట్లుగా, 45 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ మరియు అంతకంటే ఎక్కువ వయస్సు ఉన్న వితంతువు/ విడాకులు పొందిన కుమార్తెల వర్గీకరణలో ఎటువంటి హేతుబద్ధత లేదా సహేతుకత లేదు మరియు రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహక వర్గం ఆదేశాలు జారీ చేసేటప్పుడు రాష్ట్రంలో సామాన్యుల ఆలోచనలు మరియు క్షేత్రస్థాయి వాస్తవాలను మరియు జిఓ

ఎంఎస్ నెం.152 పైనాస్ (హెచ్ ఆర్) జారీ చేసేటప్పుడు కార్యనిర్వాహక వర్గం తీసుకున్న నిర్ణయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 రాష్ట్రంలో ఉన్న పరిస్థితులకు విరుద్ధంగా ఉంది, ప్రధానంగా మరణించిన ఉద్యోగుల వితంతువు/ విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తెల కుటుంబాలలో స్థూల మూల స్థాయిలో ఉంది. హేతుబద్ధత లేదా హేతుబద్ధత లేదా నిరంకుశత్వం యొక్క పరీక్షను ప్రస్తుత ప్రభుత్వ ఉత్తర్వుకు వర్తింపజేస్తే, ఆ ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు పూర్తిగా నిరంకుశమైనది మరియు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ను ఉల్లంఘిస్తుంది, ఎందుకంటే ఇది అసమంజసమైనది మరియు కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు ఏ హేతుబద్ధతపై ఆధారపడి ఉండవు. అందువల్ల ఈ ప్రాతిపదికన కూడా భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించినందున ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులను కొట్టివేయాల్సి ఉంటుంది. దీని ప్రకారం పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా ప్రతివాదులకు వ్యతిరేకంగా పాయింట్ ఉంటుంది.

07.10.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.315 పైనాస్ (పెన్షన్-1) డిపార్ట్ మెంట్ జారీ చేసిన తేదీ నుంచి ఈ ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులను రెట్రోస్పెక్టివ్ గా అమలు చేయడం కుదరదని పిటిషనర్లు ఈ పిటిషన్లన్నింటిలో కోరిన ప్రధాన వాదన.

సాధారణంగా, ఏదైనా ప్రభుత్వ ఉత్తర్వుకు భావి అమలు చేయబడుతుంది, కానీ కొన్ని పరిస్థితులలో న్యాయస్థానాలు చట్టం యొక్క సవరించిన నిబంధనలను వివరించడం ద్వారా సవరించిన నిబంధన అనుసరించాల్సిన ప్రక్రియకు సంబంధించి ఉంటే అటువంటి సవరణలకు రెట్రోస్పెక్టివ్ అమలు చేయాలని నిర్ణయించాయి. విగ్రహాల వివరణ క్రింద రెండు అభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. ఒకటి "లెక్స్ ప్రొస్పిసిట్ నాస్ రెస్పిసిట్" అనే మార్జిమ్ ఆధారంగా "చట్టం ముందుకు చూస్తుంది, వెనుకకు కాదు", అంటే చట్టాలు సాధారణంగా పూర్వాపరాలు కలిగి ఉండవని భావిస్తారు లేదా భావించబడతాయి. అదేవిధంగా, "లెక్స్ డి ఫ్యూచురో, జుడెక్స్ డి ప్రెటెరిటో" అనే మరొక సూత్రం ఉంది, అంటే చట్టం భవిష్యత్తును అందిస్తుంది.

అందువల్ల, పార్టీల యొక్క ప్రాథమిక హక్కులతో వ్యవహరించే ఎక్స్ పోస్ట్ ఫ్యాక్టో చట్టానికి భావి ప్రభావాన్ని ఇవ్వాలి, కానీ విధానపరమైన చట్టాల విషయంలో, విరుద్ధమైన అభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. మరొక చట్టపరమైన సూక్తి "నోవా కాన్స్టిట్యూషన్ ఫ్యూచరిస్ ఫార్మమ్ ఇంపోనెర్ డిబెట్ నాస్ ప్రెటెరిటో", అంటే కొత్త చట్టం గతాన్ని కాకుండా అనుసరించవలసిన వాటిని నియంత్రించాలి. ఇదే అభిప్రాయాన్ని "మోనెట్ ఇస్సాట్ అండ్ ఎనర్జీ లిమిటెడ్ వి" లో తీసుకున్నారు. యూనియన్

ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు", ఇక్కడ శాసనాల యొక్క పునరావృత అనువర్తనాన్ని పేర్కొనే / సూచించే స్పష్టమైన నిబంధన చట్టంలో ఉన్నంత వరకు ఈ సూత్రం పనిచేస్తుందని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

"కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్ (సెంట్రల్)-1, న్యూఢిల్లీ వర్సెస్ వాటికా టొన్నిప్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్" కేసులో రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ఇటీవల ఇచ్చిన తీర్పులో, ఒక చట్టం కొంతమంది వ్యక్తులకు ప్రయోజనాన్ని ప్రసాదిస్తే, మరొక వ్యక్తికి లేదా సాధారణంగా ప్రజలకు హాని కలిగించకుండా, అటువంటి ప్రయోజనాన్ని ఎక్కడ అందించాలనేది శాసనసభ్యుల అభ్యంతరంగా కనిపిస్తోంది. అప్పుడు అటువంటి చట్టం, దానికి పరిపూర్ణమైన నిర్మాణాన్ని ఇస్తూ, దానికి రెట్రోస్పెక్టివ్ ప్రభావాన్ని ఇవ్వవలసి ఉంటుందని ఊహించవచ్చు. విధానపరమైన నిబంధనలను రెట్రోస్పెక్టివ్ గా పరిగణించడానికి ఇదే సమర్థన. అటువంటి సందర్భాల్లో, ప్రాస్పెక్టివిటీకి సంబంధించిన కొన్ని భారం లేదా బాధ్యతను విధించే నిబంధనకు విరుద్ధంగా వ్యక్తులకు ప్రయోజనం చేకూర్చడానికి పునరాలోచన జతచేయబడుతుంది. అందువలన, హక్కులను సవరించిన లేదా బాధ్యతలను విధించే లేదా కొత్త విధులను విధించే లేదా కొత్త వైకల్యాన్ని జతచేసే చట్టాలు చట్టానికి పునరావృత ప్రభావాన్ని ఇవ్వడానికి శాసన ఉద్దేశం స్పష్టంగా ఉంటే తప్ప భావివిగా పరిగణించాలి; ఒక మునుపటి చట్టంలో స్పష్టమైన లోపాన్ని అందించడానికి లేదా మునుపటి చట్టాన్ని వివరించడానికి శాసనం ఉంటే తప్ప.

చేసిన ఒక చర్య తరువాత అమలు చేయబడిన చట్టాన్ని ఎక్స్ పోస్ట్ ఫ్యాక్టో లా అని చెప్పవచ్చు, అంటే చట్టం తరువాత అమలు చేయబడిన చట్టం. ఎక్స్ పోస్ట్ ఫ్యాక్టో లా లేదా రిట్రోవెక్టివ్ లా అనేది చట్టం అమలుకు ముందు ఉన్న వాస్తవాలు మరియు సంబంధాల యొక్క చట్టపరమైన పరిణామాలను లేదా చేసిన చర్యల యొక్క చట్టపరమైన స్థితిని మార్చే చట్టం. అటువంటి చట్టాలకు భావి లేదా పునరావృత ప్రభావాన్ని ఇవ్వవచ్చు అనేది కోర్టు ద్వారా నిర్ణయించబడే ప్రశ్న మరియు కొత్తగా అమలులోకి వచ్చిన చట్టంలో ఉపయోగించిన చట్టం మరియు భాష యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని బట్టి ఉంటుంది.

'న్యూ ఇండియా ఇన్సూరెన్స్ Co.Ltd'లో.. v. శ్రీమతి శాంతి మిశ్రా, వయోజన 73" సుప్రీంకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ పరిమితి సూత్రం ఆధారంగా సవరణ యొక్క ప్రభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంది మరియు చట్టంలో మార్పు అనేది కేవలం ఫోరమ్ యొక్క మార్పు మాత్రమే అని, అంటే

ప్రామాణిక చట్టం యొక్క మార్పు కాదని అభిప్రాయపడింది. అటువంటి చట్ట మార్పు పూర్వపరాలతో పనిచేస్తుందని, ఫోరమ్ మార్పుకు ముందు వ్యక్తి తన చర్య కారణం లేదా చర్య హక్కు పొందినప్పటికీ కొత్త ఫోరమ్ కు వెళ్లాల్సి ఉంటుందని, ఆ వ్యక్తికి స్వార్థపూరితమైన చర్య హక్కు ఉంటుంది కానీ ఫోరమ్ యొక్క స్వార్థపూరిత హక్కు ఉండదని బాగా స్థిరపడిన ప్రతిపాదన.

"హితేంద్ర విష్ణు ఠాకూర్ వర్సెస్" లో. మహారాష్ట్ర 74" చట్టాల వివరణకు సంబంధించి సుప్రీంకోర్టు కొన్ని మార్గదర్శకాలను నిర్దేశించింది, అవి ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

"(1) గణనీయమైన హక్కులను ప్రభావితం చేసే ఒక శాసనం, స్పష్టంగా లేదా అవసరమైన ఉద్దేశ్యం ద్వారా పునఃసమీక్షించబడకపోతే, అమలులో భావితమైనదిగా భావించబడుతుంది, అయితే అటువంటి నిర్మాణం పాఠ్యపరంగా అసాధ్యం కాకపోతే, ప్రక్రియను మాత్రమే ప్రభావితం చేసే ఒక శాసనం దాని అనువర్తనంలో పునరాలోచనగా భావించబడుతుంది, దీనికి విస్తృతమైన అర్థం ఇవ్వకూడదు మరియు దాని స్పష్టంగా నిర్వచించబడిన పరిమితులకు ఖచ్చితంగా పరిమితం చేయాలి.

(ii) ఫోరం మరియు పరిమితికి సంబంధించిన చట్టం విధానపరమైనది, అయితే చర్య హక్కు మరియు అప్పీలు హక్కుకు సంబంధించిన చట్టం, పరిష్కారాత్మకమైనప్పటికీ, గణనీయమైన స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది.

(iii) ప్రతి కక్షిదారునికి ప్రామాణిక చట్టంలో హక్కు ఉంది, కానీ విధానపరమైన చట్టంలో అటువంటి హక్కు లేదు.

(iv) ఒక విధానపరమైన శాసనాన్ని సాధారణంగా రెట్రోస్పెక్టివ్ గా వర్తింపజేయకూడదు, దీని ఫలితంగా కొత్త వైకల్యాలు లేదా బాధ్యతలను సృష్టించడం లేదా ఇప్పటికే పూర్తయిన లావాదేవీలకు సంబంధించి కొత్త విధులను విధించడం జరుగుతుంది.

(v) ప్రక్రియను మార్చడమే కాకుండా, ఒక కొత్త హక్కులు మరియు బాధ్యతలను సృష్టించే ఒక శాసనం, స్పష్టంగా లేదా అవసరమైన అంతరార్థం ద్వారా అందించబడకపోతే, అమలులో ఉన్నతమైనదిగా పరిగణించబడుతుంది."

'హితేంద్ర విష్ణు రాకూర్ వర్సెస్' కేసులో సుప్రీంకోర్టు.. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం" (సుప్రా సూచించబడింది) కొన్ని మార్గదర్శకాలను నిర్దేశించింది. మార్గదర్శక సంఖ్యలు (iv) మరియు (v) ప్రకారం, కొత్త హక్కును సృష్టించే లేదా ఏదైనా పక్షంపై కొత్త బాధ్యతను విధించే సవరించిన నిబంధనకు రెట్రోస్పెక్టివ్ అమలు ఇవ్వబడదు.

"ఎల్'ఆఫీస్ చెరిఫియస్ డెస్ ఫాస్పిట్స్ వి. స్టీమ్ పిప్ కంపెనీ లిమిటెడ్ 75లో యమపితాషిన్సీహ్ మాట్లాడుతూ, హక్కులను సవరించిన లేదా బాధ్యతలను విధించే లేదా కొత్త విధులను విధించే లేదా కొత్త వైకల్యాన్ని జతచేసే చట్టాలను భావితరాలుగా పరిగణించాలని స్పష్టం చేశారు.

దృక్పథ తీర్పులో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్)ను రద్దు చేసింది. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019, ఈ పిటిషన్లన్నింటిలో పిటిషనర్లకు కుటుంబ పెన్షన్ క్లెయిమ్ చేసుకునే హక్కును హరించినట్లుంది. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి నిబంధనలకు సవరణలు చేసే అధికారం శాసనసభకు ఉన్నందున పిటిషనర్లకు కుటుంబ పెన్షన్ కోరే హక్కు లేదు. అయితే, ఈ అంశంపై మరింత చర్చ అవసరం లేదు.

జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్)లో పేర్కొన్న కొన్ని షరతులకు లోబడి పింఛను చెల్లింపును పరిమితం చేయడం ఈ కోర్టు ముందు ప్రతివాదుల ప్రధాన వాదనల్లో ఒకటి. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 రాష్ట్ర విధాన నిర్ణయం మరియు అటువంటి విధాన నిర్ణయంలో కోర్టు జోక్యం చేసుకోజాలదు, "ఏక్రా శక్తి ఫౌండేషన్ వర్సెస్" లో సుప్రీంకోర్టు తీర్పులపై ఆధారపడింది. ఎస్ సిటి, ఢిల్లీ ప్రభుత్వం" మరియు "సెంటర్ ఫర్ పబ్లిక్ ఇంట్రస్ట్ లిటిగేషన్ వి. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా" (సుప్రా అని సూచించబడింది).

ఈ రెండు తీర్పుల్లో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టానికి సంబంధించి ఎలాంటి వివాదం లేదు. విధానపరమైన నిర్ణయంగా ముద్ర వేసినంత మాత్రాన, ఈ కోర్టు జోక్యం చేసుకోజాలదు, ఇది వివిధ తీర్పుల్లో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టానికి విరుద్ధం (సుప్రా సూచించబడింది). కార్యనిర్వాహక చర్య రాజ్యాంగ సూత్రాలకు విరుద్ధంగా లేదా ఏదైనా శాసనానికి వ్యతిరేకంగా ఉన్నప్పుడు లేదా సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘించినప్పుడు, అటువంటి విధాన నిర్ణయాలలో కోర్టు ఖచ్చితంగా జోక్యం చేసుకోవచ్చు. విధానపరమైన నిర్ణయాలు తీసుకునే అధికారం రాష్ట్రానిదే కాబట్టి, విధానపరమైన

నిర్ణయం పేరుతో రాష్ట్ర పౌరులకు లభించే హక్కులను హరించే లేదా రాష్ట్ర శాసనసభ లేదా పార్లమెంటు రూపొందించిన రాజ్యాంగ సూత్రాలకు లేదా చట్టానికి విరుద్ధంగా ఏ నిర్ణయమూ తీసుకునే స్వేచ్ఛ రాష్ట్రానికి లేదు. అటువంటి అపరిమితమైన అధికారం రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహకవర్గానికి ఉండదు. న్యాయస్థానాల జోక్యాన్ని పూర్తిగా పరిమితం చేస్తే, కార్యనిర్వాహక ఉత్తర్వులు రాష్ట్ర శాసనసభ లేదా పార్లమెంటు రూపొందించిన రాజ్యాంగ సూత్రాలకు లేదా చట్టానికి విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహక చర్యలను నియంత్రించడం కష్టం. అందువల్ల, రాష్ట్ర పౌరుల ప్రాథమిక హక్కులకు గణనీయమైన నష్టం కలిగించే ఏదైనా నిర్ణయం తీసుకోవడానికి అటువంటి అపరిమితమైన అధికారం రాష్ట్రానికి లేదు.

ప్రభుత్వం రూపొందించిన ఈ విధానంపై న్యాయ సమీక్ష అంతంతమాత్రంగానే ఉన్న మాట వాస్తవమే. విచక్షణాధికారాన్ని ఏ ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగించాలో చట్టంలో స్పష్టంగా వ్యక్తీకరించినప్పుడు, అది అనియంత్రిత విచక్షణ అని చెప్పలేము. విధానాలను ప్రభావితం చేసే మరియు సాంకేతిక నైపుణ్యం అవసరమయ్యే విషయాలలో, సమస్యలను పరిష్కరించడానికి అర్హత ఉన్నవారి నిర్ణయానికి కోర్టు విషయాలను వదిలివేస్తుంది. విధానం లేదా చర్య రాజ్యాంగానికి విరుద్ధంగా ఉండి, చట్టాలు ఏకపక్షంగా, అహేతుకంగా, అధికార దుర్వినియోగంగా ఉంటే తప్ప, కోర్టు అటువంటి విషయాల్లో జోక్యం చేసుకోదు. (ఫెడరేషన్ ఆఫ్ రైల్వే ఆఫీసర్స్ అసోసియేషన్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా)

కార్యనిర్వాహక వర్గం తీసుకున్న నిర్ణయం దురుద్దేశంతో లేదా రాజకీయ ప్రేరేపితంగా ఉన్నప్పుడు, అటువంటి పరిపాలనా నిర్ణయాలలో కోర్టు జోక్యం చేసుకోవచ్చు.

తన వ్యవహారాలను క్రమబద్ధీకరించే హక్కు రాజ్యానికి ఉన్నప్పటికీ, విచక్షణాధికారాన్ని దురుద్దేశంతో, అకారణంగా లేదా ఏకపక్షంగా ఉపయోగించనంత వరకు, అధిక ఆమోదయోగ్యతను నిర్ధారించడానికి ప్రభుత్వం ఎంచుకునే విధానం ప్రభుత్వ విచక్షణ పరిధిలోకి రావాలి. ఏదేమైనా, నిర్ధారణకు ఆధారం సముచితమైనది మాత్రమే కాదు, న్యాయమైనది కూడా. కార్యనిర్వాహక విధానం యొక్క 'కరెక్ట్ నెస్'కు సంబంధించి కోర్టు నుండి ఎటువంటి ఆదేశాలు ఇవ్వబడవు లేదా ఆశించబడవు, కానీ ఏదైనా రాజ్యాంగ లేదా "చట్టబద్ధమైన నిబంధన" ఉల్లంఘన లేదా ఉల్లంఘన జరిగితే, కోర్టు అటువంటి నిర్ణయంలో జోక్యం చేసుకోవాలి.

"ఎమ్.పి. ఆయిల్ ఎక్స్‌క్లజివ్ వి. రాష్ట్ర పరిపాలనకు ఒక విధానాన్ని రూపొందించే అధికారం రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహక అధికారం తన పరిధిలోనే ఉండాలని, రూపొందించిన విధానం పూర్తిగా లోపభూయిష్టంగా ఉండి, ఏ కారణం చేతనైనా తెలియజేయకపోతే, అది నిరంకుశమైనదిగా స్పష్టంగా పరిగణించబడుతుందని, ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను లేదా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘిస్తుందని గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది. అటువంటి విధానం ఇతర రాజ్యాంగ నిబంధనలను ఉల్లంఘిస్తుంది లేదా ఏదైనా చట్టబద్ధమైన నిబంధనకు విరుద్ధంగా ఉంటుంది, కోర్టు తన పరిమితిని అధిగమించకూడదు మరియు రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహక విధి యొక్క విధాన నిర్ణయంలో జోక్యం చేసుకోకూడదు. విధానపరమైన నిర్ణయం రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహక అధికారి పరిధిలో ఉందని, కోర్టు ప్రజావిధానం యొక్క అప్రతిహత సముద్రాన్ని ప్రారంభించరాదని, చట్టం లేదా భారత రాజ్యాంగంలోని ఏ నిబంధనను ఉల్లంఘించనంత వరకు అటువంటి విధానం యొక్క సమర్థతను లేదా ఇతరత్రా వాటిని ప్రశ్నించరాదని సూచించడం ద్వారా ఈ కోర్టు ఒక హెచ్చరిక నోట్ ను జారీ చేసింది. శాసనసభ, కార్యనిర్వాహక, న్యాయవ్యవస్థ అనే మూడు విభాగాలు ఆయా రంగాల్లోని ప్రతి ఒక్కరి ఆధిపత్యాన్ని నొక్కి చెప్పాల్సిన అవసరం ఉంది. కార్యనిర్వాహక, శాసనపరమైన చర్యల న్యాయ సమీక్ష అధికారాన్ని రాజ్యాంగ వ్యవస్థ పరిధిలోనే ఉంచాలి, తద్వారా ఈ రోజుల్లో అనవసరమైన న్యాయ క్రియాశీలత గురించి తరచుగా మాట్లాడబడుతున్న అనవసరమైన న్యాయ క్రియాశీలత ద్వారా దాని పరిమితిని దాటడంలో న్యాయవ్యవస్థ పాత్ర గురించి అపోహలు కలిగించే సందర్భం ఉండకూడదు. మూడు అవయవాలు తమ తమ రంగాల్లో పరస్పర గౌరవం, ఆధిపత్యం అవసరాన్ని గుర్తిస్తే తప్ప రాజకీయ వ్యవస్థ ఇంత లోతుగా నిబద్ధతతో ఉన్న ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ సక్రమంగా పనిచేయదు.

'ఉగర్ షుగర్ వర్క్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఢిల్లీ అడ్మినిస్ట్రేషన్ అండ్ అదర్స్ 78', 'భవేష్ డి.పారిష్ అండ్ అదర్స్ వి' కేసులోనూ సుప్రీంకోర్టు ఇదే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేసింది. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా అండ్ అదర్ 79", "నేతాయ్ బాగ్ అండ్ అదర్ వి. పశ్చిమ బెంగాల్ మరియు ఇతర రాష్ట్రాలు"

అందువలన, నిర్ణయాల సమూహం (పైన పేర్కొన్నది) ప్రభుత్వ విధాన నిర్ణయాలలో దురుద్దేశంతో మరియు శాసనం లేదా రాజ్యాంగ నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉంటే తప్ప వాటిలో జోక్యం చేసుకోవద్దని న్యాయస్థానాలను నేరుగా హెచ్చరించింది.

"సెక్రటరీ ఆఫ్ అగ్రికల్చర్ వర్సెస్ సెంట్రల్ రోయింగ్ రిఫైనింగ్ కంపెనీ"లో అమెరికా సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తి ప్రాంక్ ఫర్బర్ ఇలా పేర్కొన్నారు:

కాంగ్రెస్ తన విచక్షణాధికారానికి లోబడి విధాన రూపకల్పనను ఎదుర్కొంది. డ్యూ ప్రాసెస్ క్లాజ్ వ్యక్తపరిచే న్యాయ భావనల నుండి అటువంటి ఆర్థిక విధానాన్ని రూపొందించడంపై పరిమితులను విస్తరించడం శాసన ప్రక్రియలోకి న్యాయవ్యవస్థ యొక్క ఏకైక చోరబాటు అవుతుంది."

'బజాజ్ హిందుస్థాన్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సర్ షాదీలాల్ ఎంటర్ప్రైజెస్ లిమిటెడ్ అండ్ ఇతరులు 82' కేసులో పరిపాలనాపరమైన నిర్ణయాల్లో న్యాయవ్యవస్థ ఎప్పుడూ జోక్యం చేసుకోరాదని సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది. ఏదేమైనా, అటువంటి జోక్యం సంకుచిత పరిమితులలో మాత్రమే ఉండాలి, ఉదా: శాసనం లేదా రాజ్యాంగ నిబంధన యొక్క స్పష్టమైన ఉల్లంఘన ఉన్నప్పుడు, లేదా వెడ్డెస్పీర్ అర్థంలో నిరంకుశత్వం ఉన్నప్పుడు. ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా తమకు తోచిన విధంగా విధానాలను రూపొందించి, పాలనాపరమైన నిర్ణయాలు తీసుకునే హక్కు పాలకులకు, ప్రజాప్రతినిధులకు ఉంటుంది. స్పష్టంగా చట్టవిరుద్ధం అయితే తప్ప, కోర్టు సాధారణంగా విధాన నిర్ణయాలలో జోక్యం చేసుకోకూడదు.

సర్వోన్నత న్యాయస్థానం ప్రకటించిన చట్టం దృష్ట్యా, రాష్ట్ర విధాన నిర్ణయాల్లో జోక్యం చేసుకోవడంలో న్యాయస్థానాలు నిదానంగా ఉండాలి, కానీ రాజ్యాంగ నిబంధనలకు విరుద్ధంగా లేదా ఏదైనా శాసనానికి వ్యతిరేకంగా ఉన్నప్పుడు విధాన నిర్ణయాలలో జోక్యం చేసుకోవడంలో కోర్టు అధికారాన్ని తీసివేయరు.

ప్రస్తుత సందర్భంలో, ఇంతకు ముందు పేరాగ్రాఫ్ లలో చర్చించినట్లుగా, ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్, 1980 లోని నిబంధనలను ముఖ్యంగా రూల్ 50ని రాష్ట్ర శాసనసభ సవరించలేదు, కానీ వివరణ పేరుతో కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు జారీ చేయబడ్డాయి మరియు నిబంధనలకు సవరణలు చేర్చబడ్డాయి. అందువల్ల ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్ స్పష్టత గానీ, సవరణ గానీ లేదు. కుటుంబ పెన్షనర్లపై, ముఖ్యంగా మరణించిన ప్రభుత్వోద్యోగుల విడాకులు తీసుకున్న కుమార్తె/వితంతు కూతుళ్లపై పడే ప్రభావాన్ని, దాని పర్యవసానాలను పరిశీలించకుండానే రాష్ట్ర కార్యవర్గం చాలా హడావుడిగా ఇలాంటి దుర్మార్గమైన ప్రభుత్వ ఉత్తర్వును జారీ చేసినట్లు

కనిపిస్తోంది. ఇలాంటి ఆదేశాలు జారీ చేసేటప్పుడు రాష్ట్ర కార్యవర్గం ఈ వర్గీకరణ వెనుక ఉన్న హేతుబద్ధతను పరిశీలించలేదు. అందువల్ల, జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్)లో కార్యనిర్వాహక సూచనలు. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్స్ 14, 21 మరియు 300-ఎ మరియు ఆంధ్రప్రదేశ్ రివైజ్డ్ పెన్షన్ రూల్స్ ను ఉల్లంఘిస్తుంది. అందువల్ల, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, 21 మరియు 300-ఎలను ఉల్లంఘించే అటువంటి విధాన నిర్ణయంలో ఈ కోర్టు జోక్యం చేసుకోవచ్చు. అందువల్ల, గవర్నమెంట్ ప్లీడర్ ఫర్ సర్వీసెస్ - నేను అనే వాదనను తిరస్కరిస్తున్నాం. కొందరు పిటిషనర్లు కుటుంబ పింఛను బకాయిలపై వడ్డీ కూడా కోరారు. వాస్తవానికి 'దీనవాహి లక్ష్మీ కామేశ్వరి వర్సెస్' పింఛన్ పై ఏడాదికి 12 శాతం చొప్పున వడ్డీ చెల్లించాలని హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఆదేశించింది. "ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం వర్సెస్ దీనవాహి లక్ష్మీ కామేశ్వరి" (అప్పీలుకు ప్రత్యేక సెలవు (సి) నెం.12553 ఆఫ్ 2020) లో సుప్రీంకోర్టు వడ్డీని 12 శాతం నుంచి 6 శాతానికి తగ్గించింది. అందువల్ల సుప్రాలో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ఆధారంగా పిటిషనర్ కు చెల్లించాల్సిన కుటుంబ పెన్షన్ బకాయిలపై 6 శాతం చొప్పున వడ్డీని ప్రతివాదులు సంవత్సరానికి 6 శాతం వడ్డీతో సహా చెల్లించాలని ఆదేశిస్తూ తీర్పు వెలువరించింది.

మునుపటి పేరాగ్రాఫ్ లలో నేను చర్చించిన దృష్ట్యా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 మరియు జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్.ఆర్) కింద అధికారాన్ని ఉపయోగించి రూపొందించిన శాసనం లేదా చట్టబద్ధమైన నిబంధనలను కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలు అధిగమించలేవని లేదా ఆధిపత్యం వహించవని నేను కనుగొన్నాను. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్స్ 14, 21 మరియు 300-ఎ లను ఉల్లంఘిస్తుంది.

ఫలితంగా జీవో ఎంఎస్ నెం.152 ఫైనాన్స్ (హెచ్ ఆర్)ను కొట్టివేస్తూ రిట్ పిటిషన్లకు అనుమతి లభించింది. III - పెన్షన్) డిపార్ట్ మెంట్ తేది 25.11.2019 ప్రతివాదులు పిటిషనర్లకు గతంలో చెల్లించిన విధంగానే కుటుంబ పెన్షన్ ను కొనసాగించాలని స్పష్టం చేసింది. అంతేకాకుండా, పిటిషనర్లకు కుటుంబ పెన్షన్ నిలిపివేసిన రోజు నుండి సంవత్సరానికి 6% వడ్డీతో కూడిన కుటుంబ పెన్షన్ బకాయిలను నేటి నుండి రెండు (2) నెలల్లో చెల్లించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం / ప్రతివాదులను ఆదేశించింది. ఖర్చులు లేవు.

తత్ఫలితంగా పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర పిటిషన్లు కూడా కొట్టివేయటమైనది.

జస్టిస్ ఎం.సత్యనారాయణమూర్తి

05.03.2021

గమనిక: మార్క్ ఎల్.ఆర్. కాపీ.

B/o Ksp